

A. gr. a.

791

Epistola de vita

a. gra. 791

Euripides

Auct. Gr. Vet. 45. p. 206.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΛΕΚΤΡΑ.

1930.

Euripidis Ele

CTRA, VALDE QUIDEM
hactenus ab eruditis desiderata
tragoedia, ac nuper demum
in lucem edita.

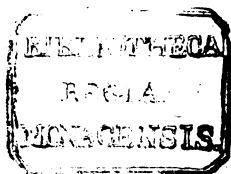
ADIECTA EST EADEM

*Latine ad uerbum reddita, ut conferri à
Græcæ linguae studiosis
possit.*

Cum priuilegio, ad quin-
quennium.

M. D. XLVI,

Jo. alb. Widm. str. dij.

PETRVS VICTORIVS
NICOLAO ARDINGHEL

lo Cardinali, S.

IGET adhuc in me Ardinghelle amplissime studiū illud, quo superioribus annis ualde flagraui, bonos auctores adiuuandi: nec cesso, quum per occupationes licet, aliquid operæ, diligentiaeq; huic etiam parti litterarum dicare. qui mei labores aliquando foras prodibunt, et aliquid utilitatis, ut spero, studiosis bonarum artium adportabunt. Nunc quum in manus meas uenerit Euripidis Electra, quæ adhuc in tenebris latuit, ac situ penè, carieq; confecta erat, uisum mihi est illam ad te mittere: quem, quamuis multis, magnisq; negotijs distentum esse sciam, tamen toto animo litterarum studia et ingenuas artes amare cognoui. Arbitror enim hoc munusculū tibi, et ob poëmatis excellentiam, et ob autoris nobilitatem nō parum gratum fore. Tu uero quū ipse diligenter legeris, si tibi uidebitur, alijs etiam legendam, ac formis quoque excudendam dabis. Quod, quia te cunctis in rebus publicorum cōmodorum studiosum cognoui, omnino puto esse facturum. E tenebris autem illam primum eruerunt ingeniosi, eruditiq; adolescentes, ciues nostri, Bartholomæus Barbadorus, ac Hieronymus meus,

A 2 quum

E P I S T O L A.

quum uetera huius poetæ exemplaria, ut iam editas Tragedias multis mendis scatentes, cum illis conferrent, undiq; cōquirerent, ac sedulò illa pertractarent: statimq; ad me attulerunt, quo duce illi in studijs literarum usi sunt. Ipse postea accuratè lectam, & non paucis locis purgatam (præcipuè autē personæ perturbatæ erant) quæ à te quoque legeretur, dignam esse existimaui. Quin autē illa Euripidis sit, dubitari nō posse arbitror. Præterquam enim quod inter medias eius poetæ fabulas in uetustissimo codice interiecta est, testimonio antiquorum scriptorū id liquidò confirmatur, qui inde exempla sæpè sumunt. Stilus quoq; id, & elegantia sermonis manifestò declarant. Vnde autem hoc boni, quicquid est, manauerit, significare etiā tibi, alijsq; non inutile existimaui, ne & illis sui laboris merces eriperetur, & ut quotidie magis magisq; ad laudem, ea degustata, excitarentur. Nam quod tibi eam mittendam statui, non dici potest quantopere illi gauisi sint: sunt enim mirū in modum amplitudinis, dignitatisq; tuæ amatores, & incredibiles animi tui dotes (ut debent) admirantur. Quod quum sua sponte faciant (cui enim cognita non est eruditio, probitas, humanitas, admirabilis quædam naturæ tuæ comitas, qua omnium animos, eorū etiam qui te semel uiderunt, tibi conciliat?) faciunt etiam hortatu meo, ac crebra tuarum illarum præclarissimarum uirtutum prædicatione. Ipse sanè quum semper te dilexerim, nūc uero tan-

ARGVMENTVM.

rotantis honorum gradibus meritò auctū, colam,
ac nōnulla, quæ non omnino uacua consilio mihi
fuisse uidentur, aliquando fecerim: nihil unquam
mihi sapientius fecisse uideor, & in quo mihi ma-
gis placeam, quàm quòd maturè ingenij tui diuini-
tatem perspexi, & exorientes laudes tuas quantū
potui, celebraui, demumq; te mihi unum præcipuè
semper obseruandum esse duxi. Sed nimis prouectus
sum, quum tamen paruam partem tuarū uirtutum
attigerim. Amor autem idem ille, & ingens admi-
ratio tui, me ultra quàm nūc oportebat abripuit,
atq; asportauit. Vale, & me ama.

Florentiæ, Pr. K. Mart. D. M. XLV.

ARGVMENTVM.

CAESO per dolum Agamemnone, regnoq;
Argiuorū occupato, Aegisthus, filios quo-
que ipsius interimere uoluit. Orestes infans ē me-
dia cæde à sorore Electra ereptus, seruo in aliam
terram asportandus traditur. fœminis uitam socia
facinoris Clytemnestra ab adultero impetrauit.
quarum alteram ferociorem quā iam nubilem Ae-
gisthus uideret, periculum sibi inde creati existi-
mans, nobili alicui dare nūptum recusauit: nec do-
mi grandem iam tenere, metuens furtiuas nuptias,
tutum esse credens, colono cuidam cōciliauit: qui
se indignum eo matrimonio intelligens, integram
eam seruauit. Orestes adultus, & patris ulciscēdi,
A 3 & regnū

A R G V M E N T V M.

Et regni recuperandi cupidus, clām in agrum Argium se contulit, sororemq; , quam extra urbem uiuere audierat, inuenit. à qua quid fieri oporteret admonitus, ususq; opera ueteris sui conseruatoris, manuq; fidelis amici comitisq; Pyladis : Aegisthū primum in agro imolantem necauit , deinde Clytemnestram tractam in insidias ab Electra, interfecit. Quo parricidio perpetrato, statim ipsos uehementer poenituit, quod toto pectore expetiuerant, fecisse. Confectos filios ægritudine , ac se sceleris damnantes, affines ipsis sanguine Castor ac Pollux aduentu suo consolantur, Et quid è re nata facere illos opus sit, docent : cunctaq; plena maximarum perturbationum componunt.

Exitus igitur fabulae ἀπομυχανῆς , ac similis admodum dissolutioni Orestis . quod enim hic faciunt Dioscuri, illic Apollo præstitit. Vtriusq; autem finis , quum minime tristis sit (non male enim actum est cum superstitibus , ac uoti penè compotes omnes facti sunt) magis proprius esse comædiæ , quàm tragœdiæ uidetur. Nam quod in argumento hic fingit poëta, colonum illum ab uirgine, quam domi diu habuerit, se abstinuuisse, non uerisimile est : quod tamen uitium ipse purgare summo studio conatur, quum eum, quamuis pauperem hominem, nobili stirpe natū dicit, ut generositas animi iniquitate fortunæ extingui non potuerit. præterea quum reformidasse eum Orestem narrat , si
quando

A R G V M E N T V M.

quando reuertisset, ne pœnas illi daret uiolata sororis: sed etiã secum quoq; illum cogitasse demonstrat, non habuisse ius in alienã filiam Aegisthum, ut ratæ nuptiæ illæ ullo pacto esse potuerint. Si quid aliud huiuscemodi est in coagmentatione rerum, quod ratione careat, nec satis belle cohæreat, id eruditi & ingeniosi uiri uidebunt. neq; enim nunc nobis propositum est, id accuratè ostendere. Utinam, ut hæc fabula partes quasdam habet elegantissimas, summoq; artificio confectas, nec non optimarũ uerissimarumq; sententiarum tota plena est: ita reprehensione hac, culpaq; uacaret, ac rectam *οἰονομίαν* haberet.

A 4

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος, ὑπόκειται ἐν
 οὐραίοις ἐν ἀργείᾳ γῆς. ὁ δὲ χορὸς, σιωπῶντων
 ἐν ἐπιχωρίῳ γυναικῶν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

πρόσωπα.

Αὐτοργὸς μυκλῶαῖ

Ἡλέκτρα

Ορέσσης

Πυλάδης

Κωφὸν πρόσωπον

Χορὸς

Γρέσβος

Ἀγγέλως

Διόσκουροι.

Προλογίζεσθαι δὲ ὁ Αὐτοργὸς.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΛΕΚΤΡΑ.

Γῆς παλαεὺν ἄργον, ἰνάχῃ
 ῥοαί,
 Ω ὀθγύ ποτ' ἄρας ναυσίχιλίας
 ἄρη,
 εἰς γῆν ἔπλυνσε ῥοαὶ δ' ἄγε
 μένων ἄναξ.

Κτείνας δὲ τὸν κρατουῦντ' ἐν ἰλίοιοι χθονὶ
 Πείαμον, ἐλώμ τε διαρδανὺς λευκὴν πόλιν,
 ἀΐκειτ' εἰς πόσι ἄργον. ὑψηλὴν δ' ὕψι
 ναὶν τέθεικε σκυῖλα πλεῖστα βαρβάρων.
 ἁλκὴ μὲν, οὐτύχησεμ. ἐν δὲ δώμασι,
 θήσκει γυναικὸς πῶς λευγαυμένησας δόλῳ,
 καὶ τὸ θυῖσιν παιδὸς αἰγίδος χερί.
 χ' ὦ μὲν παλαιὰ σκῆπτρα ταντάλα λιπῶν,
 ὀλωλῃν αἰγίδον δὲ βασιλίδος χθονός,
 ἄλοχον ἐκείνη τυυδαρίδια κόρην ἔχων.
 εἰς δ' ἐν δόμοις ἔλιπεμ, ὅτ' εἰς τροίαν ἔπλη,
 ἄρσενά τ' ὀρίσθη, θῆλυ τ' ἠλέκτρας θάλατταν,
 τὸν μὲν πατρός γεραίος ἐκκλέπει τροφένος,
 μέλλοντ' ὀρίσθη χερὸς ὑπ' αἰγίδος θανείν,
 σφοδρῶντ' ἔδωκε φρικῶν εἰς γῆν τρέφειν.
 εἰ δ' ἐν δόμοις ἔμεινεν ἠλέκτρα πατρός.
 ταύτην ἐπεσὶν θαλδρός εἶχ' ἠβης χρόνον,
 μνηστῆρες ἄρ' ἔλασθες πρῶτον χθονός.

Α 5 δαίσιος

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ

θλίσσας δὲ μὴ τῷ παῖδι τῆς ἀρετῆς τέκνῃ,
 ἀγαμέμνονι· ποινὰ φέρεις, εἶχον γὰρ δόμοις
 αἰγιδίῳ, ὅσῳ ἤρμοζεν υμῶν τινί.
 ἔπει δὲ καὶ τὸτ' ἤν φόβῳ πολλῷ πλέωμ,
 μὴ τῷ λαοφάτῳ τέκνῳ γυναικὶ τέκοι,
 ἔκτανεν σφ' ἐβελύσσειτ' ὠμόφρων, ἢ δὲ ὅμως
 μή τις νιν δ' ἐσώσεν αἰγιδίου χεῖρος.
 ὅς μιν γὰρ ἄνδρα σκαΐνῃ ἐχ' ὀλωλότα,
 παίδιω δ' ἔδρισε μὴ φθονηθεῖν φόνου.
 ἐκ τῶνδε δὴ τοιόνδ' ἐμαχάνησάτο
 αἰγιδίῳ, ὅς μιν γὰρ ἀπὸ πηλᾶχθι φυγὰς
 ἀγαμέμνονος παῖς, χρυσὸν εἶπεν ὅς αὖ κτάνη.
 ἡμῶν δὲ δὴ διδωσιν ἡλίκτρων ἔχειν
 δαμάρετα, πατόρων μὲν μυκτωαίων ἀπὸ
 γεγῶσι, ὅσῳ δ' ἔσται γ' ἐλὲ λυγρομαί,
 λαμπρὸν γὰρ εἰς γῆν· γε. χρημάτων δὲ δὴ
 πέντε πέντε· ἐνθ' ἡ νύχθ' ἀπὸ πλυνταί.
 ὅς ἀδινεῖ δούρς, ἀδινεῖ ἡ λάβοι φόβου.
 εἰ γὰρ νιν ἔχειν ἀξίωμ' ἔχωρ ἄνθρωπος,
 εὐδοντ' αὖ δ' ἐγείρει τὸν ἀγαμέμνονα
 φόνου· δίκη τ' αὖ ἔλθον αἰγιδίῳ τότε.
 ἡμ' ὅτ' αὖτ' ὅδε (σύννοι δὲ μοι λυπρὸς)
 ἤσυχον δύνῃ· πρὸθεν δ' ἔτ' ἐστὶ δὴ.
 αἰσχύνομαι γὰρ ὀλβίῳ ἀνδρὶ τέκνα
 λαβὼν, ὑβρίζειν, ὅς κατὰ ξίφ' ἔγειρας.
 εἶναι δὲ τὸν λόγοισι λησθένοντ' ἐμοὶ

ἄθλιον

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἄθλιον ὀρέσσω, εἴ ποτ' εἰς ἄργος μολῶν,
γάρ μου ἀδελφῆς δυστυχεῖς εἰσώψεται.
ὅς τις δὲ μ' εἶναι φησὶ μῶρον, εἰ λαβὼν
νέαν εἰς οἶκον πρὸθένου, μὴ διγγάνω,
γνώμης πονηροῖς κανόσιμ' ἀναμετρήσει
τὸ σῶφρον ἴσω, καὶ τὸς αὖ τοιδ' ὦρ.

ἤλ' Ωνύξ μελαινα, χρυσέων ἄσρων τροφεῖ,
γνῆ τόδ' ἄγγ', τῷ δ' ἐφεισδύου λάρα
φέρουσα, πηγὰς ποταμίας μετόρχομαι.
οὐ δ' ἔλκεας εἰς τόνδ' ἀφίγμην,
ἀλλ' ὥς ὕβειν δείξω μιν αἰγίδα θεοῖς,
γόνυ τ' ἀΐνῃ αἰδέε' εἰς μέγαρ πατεῖ.
ἢ γὰρ πανώλης τιωδαεὶς, μήτηρ ἐμὴ,
θξέβαλ' ἐμ' οἶκον, χεῖρα τιθεμένη πόσει.
τεκῶσα δ' ἄλλους παῖδας αἰγίδα πάρα,
πάρδρυ' ὀρέσῃ καὶ με ποιῆται δόμων.

κῦ. Τί γὰρ τάδ' ὧ δύστην' ἐμὴν μοχθεῖς χάρει,
πόντος ἔχουσα, πρόδωκεν τεθραμμένη,
καὶ ταῦτ' ἐμὲ λέγοντ', ὅκ' ἀφίσσας;

ἤλ' Εγὼ σ' ἴσον θεοῖσιν ἠγᾶμαι φίλον.
γνῆ τοῖς ἐμοῖς γὰρ ὅκ' ὕβεισιν λακοῖς.
,, μεγάλη δὲ θνητοῖς μοῖρα συμφορᾶς λακῆς
,, ἱατρὸν εὐρεῖν, ὡς ἐγὼ σε λαμβάνω.
δεῖ δὲ με ἀκτέλυστον, εἰς ὅσον διένω,
μόχθου πικροφύσσου ὡς ῥᾶον φέρης,
σωεκομίζεσθαι πόντος ἀλὶς δ' ἔχεις

τᾶ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τᾶξωθ' ὄν δ' ἄρα. ταὺ δὲ μοις δ' ἡμᾶς χρεῶν
 » ὅζου πρεπίζειν. εἰσὶν ὅντι δ' ὄν γὰρ
 » θύραθεν, ἡ δὲ τ' αὖθις ἐν εἰσκειν καλῶς.
 αὐτ. Εἴ τοι δοκεῖ σοι σῆχε, καὶ γὰρ ὅ πρόσω
 πηγαὶ μελαθρῶν τῶν δ' ἔγω δ' ἄμ' ἡμῶς
 δοῦς εἰς ἀρῶρας εἰσβαλὼν, σπερδ' ἡ γύας.
 » ἀργὸς γὰρ ὅ δ' εἰς, θεὸς ἔχω ἀνὰ σῶμα,
 » βίον δ' ὕναιτ' αὖ ξυλλέγειν αὖθις πόνου.
 ὅτι Πυλάσθι, σὲ γὰρ δὴ πρῶτον ἀνθρώπων ἐγὼ
 πισὸν νομίζω καὶ φίλον, ξένον τ' ἡμοί'
 μόνον δ' ὀρίσθι τόν δ' ἔθαύμαζες φίλον,
 πρᾶσσοντ' ἂ πρᾶσσω, δεινὸν ὑπ' αἰγίδος πα-
 θῶν,
 ὅς με κατέκτα πατέρα, χ' ἡ πανώλεθρον
 μήτηρ. ἀφίγμαι δ' ἐκ θεῶν μυστηρίων
 ἀργεῖον ὅσας ὅδε νόστος ξυμειδύτ',
 φόνον φονδύσι πατρός ἀλλάξω μεῦ.
 θυκτὸς δὲ τῆς δὲ πῶς τάφου μολὼν πατρός,
 δάκρυα τ' ἔδωκα, καὶ κόμης ἀπὸ κρηάμην,
 πυρετ' τ' ἐπίσφαξ' αἶμα μηλείης φόνου,
 λαθὼν τυράννους. οἳ ἱερατῶσι τῆς δὲ γῆς.
 καὶ τειχέων μὲν γνῶντες ὅ βαίνω πόδα,
 δυνῶν δ' ἡμίλλαν ξυμειδύς ἀφ' ἡμῶν,
 πῶς τέρμονας γῆς τῆς δ' ἴν' ἐκβάλω ποσὶ
 ἄλλω ἐπ' αἶαν, εἰ μέλις γνοίη σφοπῶν
 ζυτῶντ' ἀδελφῶν (φασὶ γάρ νιν γν' γάμοις
 ἰδοὺχ' ἔσθ'

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ζουχθεῖσιν οἰκῆν, εἴδ' ἔθινον μῶλεν)
 ὥς συγγνώμαι, καὶ φόνος σιωδ' ἄλιν
 λαβῶν, τά γ' εἰσὼ τειχέων σαφῶς μάθω.
 νῦν δ' ἔν, ἕως γὰρ λυκὸν ὄμ' ἀναίρεται,
 ἔξω τρίβος τῶδ' ἔχ' ἄλλα ξώμεθα.
 ἢ γὰρ ἴς ἀροτῆρ, ἢ ἴς οἰκίης γυνή,
 φανήσεται νῶν, ἢ τιν' ἰσορροπία,
 εἰ τόσδε ναίει σύγγονοι τόπους ἐμῆ.
 ἀλλ' εἰδὼ γὰρ τήνδε πρῶτον ἴδω,
 πηγαῖον ἄχ' ἔγκεκαρμύνω κῆρα
 φέροντα, ἐξώμεθα καὶ κρυπνῶμεθα
 δόλης γυναικὸς ἢ τι διεξώμεθ' ἐπ' ἔ,
 ἐφ' οἷσι πυλάδην τήνδ' ἄφ' ἔ, μεθαχθόντα.

ἢ λ' Συντεῖν' ὦρα ποδὸς ὄρμαρ.
 ὦ ἐμβά ἐμβά λατακλαίοντα.
 ἰὼ μοι μοι.
 ἐγγύομαι ἀγαμέμνονοι
 κῆρα, καί με τέκε λυταιμνήσρα,
 συγνὰ τιωδάρεις κῆρα.
 λικλήσκουσι δὲ μ' ἀθλίαν
 ἡλέκτραν πολιῆται.
 φεῦ φεῦ, χετλίωμ πόνων,
 καὶ συγέρως ζωῆς ὦ πάτορ.
 σύ δ' ἔν ἄδιδι
 λῆσαι, σῆς ἀλόχου σφαγῆς
 αἰγιδότ', ἀγαμέμνονοι.

ἴδι τῶν

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἴθι· ἄν' αὐτὸν ἔγερε γόου.
 ἄναγε πολὺ διακρυῖν ἄδονάν.
 σιών τ' ἐν ὧρα ποσὶός ὄρμαν.
 ὦ ἔμβα ἔμβα ἑατακλαίειν·
 ἰὼ μοι μοι.
 τίνα πόλλιν, τίνα δ' οἶκον ὦ
 τλαῖμον σύγγονε λατρυῖεις,
 οἵ κ' τράν γ' ὅσα λᾶμοις λιπών·
 πατρώοις, ὡδὶ συμφοραῖς
 ἀλγίσταισιν ἀδελφεῶν;
 ἔλθοις τῶνδε πόνων ἐμοί
 τᾶ μελέα λυτὴρ, ὦ ζεῦ ζῆν,
 πατρί δ' αἰμάτων
 ἐχθιστῶν ἐπίκρυθ', ἄρ-
 γεῖ κελσας πόσι' ἀλάτταν.
 θῆς τόσῃ τεῦχ' ἐμῆς ἀπ' ἑρα-
 τὸς ἐλθῶς, ἵνα πατρί γόος
 συχίως ἐπορθοβοᾷσω,
 ἰαχὰν ἀοιδᾶν, μέλ' αἰείδα, πάτερ
 σοὶ ἤϊ γὰρ γένε' ἔγω γόους.
 οἷς ἀεὶ ἄν' ἑατ' ἤμαρ
 διέπομαι· ἤϊ μὲν Φίλαν
 ὄνυχι τεμνομένη δέξαν·
 χεῖρα τε ἑρᾶτ' ἀρκούνεμον ἡβημένη
 θανάτῳ σῶ.
 ἔ. ἔ. δρύνῃε λᾶρα.

οἷα

ΗΛΕΚΤΡΑ

οἶα δ' ἔτις λύκῳ ἀχέτας
 ποταμίῳσι πρὸ χόλμασιν
 πατόρα φίλτατον λαλῶ,
 ὁλόμηνον δολίοις βρόχῳ
 ἔρκεσιν, ὥς σέ τ' ἄθλιον
 πατέρ' ἐγὼ κατακλαίωμαι,
 λυτρά πανύσαδ' ὑδραν ὀμνῶν χροῶ,
 κοῖτα γν' οἰκτροτάτα θανάτου.
 ἰὼ μοι μοι,
 πικρὰς μὲν πελέκειος τομᾶς σᾶς πάντῃ,
 πικρὰς δ' ἐκ τροίας ὁδοῦ βυλᾶς.
 ὃ μήτραις σέ γυνῇ.
 δίεφατ' ὃ δ' ὑδρὶ σεφαύοις
 ξίφεσι δ' ἀμειτόμοις λυγρὰ
 αἰγίδι λῶβαν θεμνῶα,
 δόλιον ἔρχετο κοῖταν.

χορ. Ἀγαμέμνον' ὦ λῶρα ἦλθον ἡ-
 λείφα ποτὶ σὺν ἀγροτόφαν αὐλάν,
 ἔμολέ τις, ἔμολε γαλακτοπότας ἀνὴρ
 μυκλωαῖ' ὄρει βᾶτας.
 ἀγγέλλει δ' ὅτε νυῖν τριταίαν
 λαρῦσους θυσίαν
 ἀργεῖοι παῖσαι δὲ παρ' ἡρώ
 μέλλουσι πρὸ θενικῶν σέχειν.

ἡλέ. Οὐκ ἐπ' ἀγλαΐαις φίλαι
 θυμόν, ὃ δ' ὑδρὶ χυσιόις

ἰσμεν

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἄρμοις ἐκπεπόταμαι
 πάλαιν', ὅδ' ἔσῃσσι χοροῦς
 ἀργείαις ἄμηνύμφαις,
 ἑλικτὸν κρῶσιν πόλεμον.
 δάκρυσι χόλυον,
 διακρύων δέ μοι μέλη
 δειλαία τὸ κατ' ἡμέραν.
 σκίψαι με πιναραὺν λόμαν,
 καὶ τρύχη τὰ δ' ἑμὲν πῖπλον.
 εἴ ποδ' ποτ' ἀγαμέμνονα
 ἑώρας, τὰ βασιλεία,
 τὰ τρώϊα θ' ἄμιν πατέρων
 μέμναται ποδ' ἄλοῦρα.

χορ. Μεγάλα θεός. ἀλλ' ἴθι, καὶ παρ' ἑμὲ
 χρῆσαι πολὺ πονα φάρια δύναι,
 χρύσεά τε χρίεσαι, πρὸ δῶματ' ἀγλαΐας,
 δοκεῖς τοῖς σοῖσι διακρύοις,
 μὴ λιμῶσα θεοὺς, κρατήσῃ
 ,, ἐχθρῶν. ὅτι σοναχαῖς,
 ,, ἀλλ' ὕλας θεὸς σε βίβω-
 ,, σ', ἔφεις δὴ αὐμδρίαν, ὦ παῖ.
 ἡλ. Οὐδείς θεὸς γνῶπας κλύει
 τᾶς διυσδαίμονα, ὅ παλαι-
 ὦν πατρὸς σφαγιασμένων,
 οἱ μοι τῷ καταφθιμνίῳ,
 τῷ τε ζῶντι ἀλάτκ,

ὅς πε

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὅς περ γὰρ ἄλλαν λατρέπει
 μέλει, ἀλαίνωμ ποτὶ θῆσσαν ἑστάν,
 τὸ κλεινὸ πατρὸς ἐκφύς,
 αὐτὰ δ' ὃν χόρηνσι δόμοις
 ναῖω ψυχὰν τακομλῖα,
 θωμάτωρ πατρώωρ φυγὰς,
 ὀρέας ναῖσο' ἐέλπνας.
 μάτηρ δ' ὃν λῆκτροις φόνι,
 ἄλλω σύγγαμ' οἰκῇ.

χορ Πολλὰ κακὰ ἔλκεσσι αἰτίαν ἔχει
 σῆς μητρὸς ἐλγὴν σύγγον, δόμοις τε τοῖς.
 ἡλέ Οἶμοι γυναικες ὅζ' ἐβλῶ θρηνημάτων.
 ξῆνοι ἄνδρες παρ' οἶκον οἷδ' ἐφεσίους
 δύνας ἔχοντες, ὅζ' ἀνίστανται λόχῳ
 φυγῇ, σὺ μὲν κατ' οἶκον, εἰς δόμους δ' ἐγὼ,
 φῶτας λακέρους ὅζ' ἀλύξω μὲν ποδί.
 ὀρέ Μὲν' ὦ τάλανα, μὴ τρέσῃς ἐμὴν χεῖρα.
 ἡλέ Ω φοῖβ' ἄπολλον, πῶσι τινὲς σὲ μὴ θανέω.
 ὀρέ Ἄλλους αὖ ἐτάνοισι μάλλον ἐχθίους σέθεν.
 ἡλέ Ἀπελθε, μὴ ψαῦν, ὦρ σὲ μὴ ψάψω χεῖρ.
 ὀρέ Οὐκ ἔδ' ὅτε δίγοιμ' αὖ γυνδικώτατον.
 ἡλέ Καὶ πῶς ξιφίρης πρὸς δόμοις λοχᾶς ἐμοῖς;
 ὀρέ Μείνας' ἄκωρον, καὶ τὰχ' ἔκ' ἄλλως ἐρεῖς.
 ἡλέ Ἐσθκα' πάντως δ' εἰμὶ σὴ ἡρέϊσσαι γὰρ ἦ,
 ὀρέ Ἡκω φέρον τοι σὺ λασιγνήτω λόγους.
 ἡλέ Ω φίλτατ', ἄρα ζῶντ' ἢ τεθνηκότ' ἢ;

B

ZH.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὀρέ Ζῆ· πρῶτα γάρ σοι τ' ἀγαθ' ἀγγέλλειν θέλω.
 ἢ λέ' Εὐδαιμονοίης μισθὸν ἡδίστων λόγων.
 ὀρέ κρινῆ διδῶμι ὅσσ' νῶν ἀμφοῖν ἔχειν.
 ἢ λέ' Πῶ γῆς ὁ τλήμων τλήμονας φυγὰς ἔχων;
 ὀρέ Οὐχ γὰρ νομίζω φθέρεταί πολλέως νόμος.
 ἢ λέ' Ἡ πῶσ' απανίζωμ τῶ λαῷ ἡμέραν βίῃ;
 ὀρέ ἔχει μὲν ἀδενῆς δὲ δὴ φεύγων αὐτῆς.
 ἢ λέ' Λόγον δὲ δὴ τίν' ἡλθὼν ἐκείνῳ φέρω;
 ὀρέ Εἰ Ζῆς· ὅπου τε ζῶσα συμφορὰς ἔχεις.
 ἢ λέ' Οὐκ οἶμαι ὅσας με πρῶτον ὥς ξηρὸν δέμας.
 ὀρέ λυπαίς τε σωτέτηκας ὥς τέ με σίνειν.
 ἢ λέ' ἢ ἡρεᾶτα, πλόκαμόν τ' ἐσκυδισμένον ξυρῶ.
 ὀρέ Δάκνει σ' ἀδελφός, ὃ, τε θανὼν ἴσως πατήρ;
 ἢ λέ' Οἱ μοι· τί γάρ μοι τῶν δὲ γ' ἐστὶ φίλτερον;
 ὀρέ Φοῦ φεῦ, τί δαὶ σὺ σῶ λαογενήτῳ δοκέεις;
 ἢ λέ' Απὼν ἐκείνῳ, δ' πρῶτον ἡμῖν φίλῳ.
 ὀρέ Εκ τῶδε ναίεις γυνάδι' ἄστως ἐκός;
 ἢ λέ' Εὐημέμεδ' ὦ ξγνέ θανατοῖσιν γάμον.
 ὀρέ ὦ μωξ' ἀδελφὸν σὸν, μυκλώσαιω ἱνάς;
 ἢ λέ' Οὐχ ὡς πατήρ μ' ἢ λ' πίζον ἐκδιδώσῃ ποτέ.
 ὀρέ Εἰφ', ὡς ἀπῶσας σῶ λαογενήτῳ λέγω.
 ἢ λέ' Εὐ τοῖς δὲ ἐκείνου τιλορὸς ναίω δόμοις.
 ὀρέ Σκαφύς τις, ἢ βούφορ βῶ ἄξιῳ δόμων;
 ἢ λέ' Πρὶν ἂν αὐτῆς γηναῖῳ, εἰς τ' ἐμ' οὔσι βίης.
 ὀρέ Ἡ δὲ εὐσέβεια τίς πρόσσει σῶ πόσει;
 ἢ λέ' Οὐ πώ ποτ' ὀνῆς φ' ἡμῶς ἐτλη διγῆν.

Αγνούμ

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

ὄρε' Ἀγνῶνι' ἔχωρτι θείῳ, ἢ σ' ἀναξίῳ;
 ἢ λ' ἑτοίμας ὑβρίζειν αὖ ἐμούς; ὅκ' ἤϊξ.
 ὄρε' Καὶ πῶς γὰρ μοι τοῦτο δὴ λαβῶν;
 ἢ λ' οὐ κύριον τὸν δόντα μ' ἡγήταις ἔργῳ.
 ὄρε' Ξυῶν κ' ὄρεται μὴ ποτ' ἐκτίσῃ δίκλῳ.
 ἢ λ' ἑτοίμας τὸ αὐτὸ παρεβῶν· πῶς δὲ καὶ σφάλλωμαι ἐφύ.
 ὄρε' Φύ.
 Γυναικὸν ἀνδρ' ἐλεξας· οὐτε δρασέω.
 ἢ λ' εἰ δὴ ποτ' ἤξει γ' εἰς δόμους, ὅ νυν ἀπῶν.
 ὄρε' Μήτηρ δὲ σ' ἡ τεκοῦσα ταῦτ' ἠνέχετο;
 ἢ λ' ἑτοίμας ἀνδρῶν ὥξεν, ὅ παίδων Φίλαι;
 ὄρε' τίς τοι δὲ σ' οὐνεχ' ὑβρίζ' αἰγιόχοι τάδε;
 ἢ λ' ἑτοίμας με βέλειτ' ἀδινῆ, τοιῶνδε δίδος.
 ὄρε' Ως δὴνθε παίδας μὴ τέκοις ποινὰ τρεῖς;
 ἢ λ' ἑτοίμας τὰ αὐτὰ ἐβόλυσ', ὥς μοι δίδῃ δίκλῳ.
 ὄρε' Οἶδ' ἐγὼ δὲ σ' ὅσα μὲν πρὸς δένον μιστὸς πόσις;
 ἢ λ' ὅκ' οἶδ' ἐγὼ τῶνδε ὑφαιρέμεθα δάνη.
 ὄρε' αἶψ' οὖν Φίλαι σοι τοῦτο δὲ ἀκούσῃ λόγους;
 ἢ λ' ὥς τε εἴγῃ γε τὰ μάκαρ σ' ἐπὶ καλῶς.
 ὄρε' τί δὴνδ' ὄρεταις πῶς πόσι' ἄργον ἢ μολῃ;
 ἢ λ' ἤραυ πόσι'; αἰσχρὸν γ' εἶπας· ὅ γὰρ νυν ἀκμή.
 ὄρε' ἑλθὼν δὲ δὴν πῶς φονέας αὖ πάντοι πατρός;
 ἢ λ' ἑτοίμας ὑπ' ἐχθρῶν οἱ ἐπὶ λῆναι πατήρ.
 ὄρε' ἢ καὶ μετ' αὐτῷ μητρὶ αὖ τλαίης ἑταίρῳ;
 ἢ λ' ἑτοίμας γε πειλέκει, τῷ πατὴρ ἀπῶλ' ἔρ.
 ὄρε' λέγω τίς τοι αὐτῷ, καὶ βίβαια τ' ἄρ' οὖν;

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ

ἥλ' ἰδάνοιμι μητρὸς αἵμ' ἐπισφάξας ἑμῆς.
ὄρε Φδύ.

εἰδ' ἦν ὄρεσις πλησίον, κλύων τάδε.

ἥλ' ἄλλ' ὦ ξέν', ὅ γ' οἶκον αὖ, εἰσδιδύσασιν.

ὄρε νῆα γὰρ, ὅδε μ' ἰδάνω, ἀπὲρ δόχθης νῆα.

ἥλ' εἰς αὖ μόνον νῆα τῶν ἐμῶν γνοίη Φίλων.

ὄρε ἄρ' οὐ λέγουσιν αὐτὸν ἐκκλῆψαι φόνον;

ἥλ' πατρός γε παιδ' αἰγυγὸς ἀρχαῖος γέρον.

ὄρε ὁ κατθανὼν δὲ σὸς πατήρ τυμβεύσει;

ἥλ' ἐκურσεν ὥς ἐκურσεν, ἐκβληθεὶς δόμων.

οἶμοι τὸ δ' οἶον εἶπας. αἰδοῖσι γάρ οἱ

ἡλικίαν θυγατέρων πατρὸς ἀπαιδευμένης.

λέγουσ' ἐν εἰδῶς σὺ κασιγνήτω φέρω
λόγους ἀτόρπεις, ἀλλ' ἀναγκαίους κλύειν.

οἶκον δ' οἶκτον, ἀμαθίαν μὲν ὁδὸν

σοφοῖσιν ἀνδρῶν. ὅ γ' ἄρ' ὁ δ' ἀζήμιον

γνώμην μὲν εἶναι τοῖς βροτοῖς λίαν βροτήν.

χὼς ἡγὰρ τὸν αὐτὸν τῷ δ' ἔρου ψυχῆς ἔχω.

πρόσω γὰρ ἄστις ὅσα τὰ πολλὰ κακὰ

ὅκ οἶδα, νῦν δὲ βέλομαι ἡγὰρ μαθεῖν.

ἥλ' λέγοιμ' αὖ, εἰ γὰρ. γὰρ δὲ πῶς Φίλον λέγειν

τύχας βαρείας τὰς ἐμὰς, ἡμῶν πατρός.

ἐπεὶ δὲ λινῆς μῦθον, ἰκετέω ξένε

ἄγγελ', ὄρεσις τὰ μὰ καὶ λινὸν κακόν.

πρότερον μὲν οἷος γὰρ πῶς αὐτὸν αὐτίζομαι,

πίνω δ' ὅσῳ βίβειδ', ὑπὸ δ' ἐγχαίρει

οἶαισι

ΗΛΕΚΤΡΑ.

οἷαι σπινάϊω, βασιλικῶν ἐκ δλωμάτων.
 αὐτὴ μὲν ἐκμοχθῶσα κορκίσιν πώπλους,
 ἢ γυμνὸν ἔξω σῶμα καὶ σόρηδμαι.
 αὐτὴ δὲ πηγὰς ποταμίδος φορβυμένη.
 αὐτορτοῖτο ἰδρῶν καὶ χορῶν τητωμένη.
 αὐαίνομαι δὲ γυναικας, ὅσα πῶθ' ἐντοῖ.
 αὐαίνομαι δὲ λάσσο, ὧ πρὶν εἰς θεὸς
 ἔλθεῖν, ἐμὲ μνήσδου, ὅσαρ' ἐγγενῇ.
 μήτηρ δ' ἐμὴ φρυγίοισιν γὰρ σκυλόμεσιν
 δρόνον λάθεται, πῶς δ' ἔδρας ἀσιπιδες
 δμῶαί τε τίς οἶσ', ἅς ἐπόρο' ἐμὸς πατήρ,
 ἰδαιῖα φάρη χρυσείας ἐξδυγμλίας
 πόρπαισιν. αἶμα δ' ἐν πατρὸς κτλ σέγας
 μέλαν σέσηπε. ὅς δ' ἐκείνον ἔκταρην,
 εἰς ταυτὰ θάινωρ ἄρεματ' ἐκφοιτᾷ πατρί.
 καὶ σκῆπτρ' οἷς ἐλπίσιν ἐσρατηλάται,
 μαιφόνουσι χόρσι γαυρῶν λαβῶν.
 ἀγαμέμνον' δὲ τύμβῳ ἠλμασμένῳ,
 ὃ πόποτ', ὃ χοῶς, ὃ δὲ κλῶνα μυρσίνης
 ἔλαβε. πυρὰ δὲ χέρως ἀγλαίσματων.
 μέδ' δὲ βρεχθεὶς τῆς ἐμῆς μητρὸς πόσις
 ὁ κλεινός, ὡς λέγουσιν, γυνδρώσκει τάφω,
 πῆτροις τε λῶει μνήμα λάϊνον πατρὸς,
 καὶ ὅτ' ῥ' ἔλμα τ' ὅτ' εἰς ἡμᾶς λέγειν.
 πῶς παῖς ὀρίσης; ἄρά σοι τύμβω λαλῶς
 πῶρ' ἀμύνει; ταῦτ' ἀπὸρ' ὑβείζεται.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἀλλ' ὦξεν' ἰκνέευσ' ἀπάγγελον πάντε.
 πολλοὶ δ' ἐπισέλασθιν ἐρμῶενος δ' ἐγὼ,
 αἰ χεῖρες, ἢ γλῶσς, ἢ ταλαίπωρός τε φρήν,
 κάρσα τ' ἐμούρφυρ κῆες, ὅτ' ἐκείνους τεκῶν.
 αἰχρὸν γὰρ εἰ πατήρ μιν δ' ἔειλε φεύγας,
 ὃ δ' ἄνδρ' ἐν εἰς ὦρ, δ' δ' ὠνήσεται ἱκτανῶν,
 νίϑ' πεφυκῶς, καὶ ξ' ἀμείνον' πατρός.
 χορ. Καὶ μὲν δίδρυκα τόνδε, σὺν λέγω πόσῃ,
 λήξαντα μόχθῳ πρὸς δόμους ὤρμηκλόν.
 αὐτ. ἔα, τίνας τὸς δ' ἔν' οὐλῃς ὀρέξῃς;
 τίν' ϑ' ἐκαλεῖ τὰς δ' ἐπ' ἀγραύλεις πύλας
 „ πρὸς ἡλθον; ἢ μὲν δέο μιν; γυναικί τοι
 „ αἰχρὸν, μετ' ἀνδρῶν ἐστάναι νεανιῶν.
 ἢ λέ. Ω φίλτατ', εἰς ὅπου πῃ μὴ μάστις ἐμοί,
 γόνοντα δ' εἴσι μῦθον. εἶδ' ἐγὼ γὰρ ξγῆαι
 ἦκουσ' ὀρέσθαι πρὸς με κύρηνες λόγων.
 ἀλλ' ὦ ξγῆαι, σύγγνωτε τοῖς ἐρμῶνι.
 αὐτ. Τί φασιν; αὐτὸς δ' εἰ, καὶ λούσῃ φάϑ;
 ἢ λέ. ἔστι λόγος γού. φασὶ δ' ἐκ ἄπ' ἐμοί.
 αὐτ. Ἡ καὶ ἱκτανός, σὺν τε μέμνηται ἱκτανός;
 ἢ λέ. Εὐελπίσι ταῦτ' ἀδελφὴς φεύγων ἀνδρ.
 αὐτ. Ἠλθον δ' ὀρέσθαι τίν' ἀγορεύοντες λόγον;
 ἢ λέ. Σκοπὸς ἐπεμύνη πύσδε τῶν ἐμῶν ἱκτανόν.
 αὐτ. ἔκω ἢ τὰ μὲν λούσουσι, τὰ δ' ἐν πύλῃς.
 ἢ λέ. Ἰσασιν. ἔδ' ἐν τῶν δ' ἐχουσιν γῆρας.
 αὐτ. ἔκω ἢ πάλαι χρόν' εἶσδ' ἀνὰ πύλῃς πύλας.
 χορ.

Χορ. εἰ

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Χωρεῖτ' εἰς οἶκους· ἀντὶ γὰρ χρεσῶν λόγῳ
 ξυγνῶν κυρήσεθ', οἳ' ἐμὸς κούδει δόμῳ.
 αἶρεθ' ὅπα δὲ τῶνδ' ἔσω τούχην δόμῳ,
 καὶ μηδὲν αὐτέπητε, πρὸς Φίλου Φίλοι
 μολόντες ἀνδρός. καὶ γὰρ εἰ πίνης ἔφην,
 ὅτοι τό γ' ἦδ' ὁ Δυσμνήεις πρὸξομαι.

ὄρε Πρὸς θεῶν ὅδ' ἀνὴρ, ὃς σιωπῇ κλέπτει γάμους
 τὸς βύς· ὀρίσῃ δ' ἐλατταχύνειν δέλω;
 ἢ λ' οὐτ' ἐκκληντοὶ πόσις ἐμὸς ἢ ἀδελφία.
 ὄρε Φοῦ.

- » ὅκ' ἐς ἀκρεβὲς ὄδ' ἐν εὐανδρίαν·
- » ἔχουσι γὰρ ταραγμὸν αἰ φύσεις βροτῶν.
- » ἥδη γὰρ εἶδον ἄνδρα γυναικὸς πατρός
- » ὁ μὲν δὲ ὄντα, χρεσά τ' ἐκ λακῶν τέκνα.
- » λιμάντ' ἐν ἀνδρὸς πλοῖσις φρονήματι,
- » γνώμῳ τε μεγάλῳ ἐν πίνῃ σῶματι.
- » πῶς οὖν τίς αὐτὰ διαλαβὼν ὀρθῶς λεινῇ;
 πλῆττω; πονηρῶ γ' ἄρα χρεῖσται λειτῇ.
- » ἢ τίς ἔχουσι μηδέν; ἀλλ' ἔχει νόσῳ
- » πενία, διδασκῇ γ' ἄνδρα τῇ χρεῖα λακῶ.
 ἀλλ' εἰς ὅπλ' ἔλθω; τίς δὲ πῶς λόγῳ κηρύττω
 μάρτυς γῆνοίτ' αὐτὸς ὅς τις ἄγαθός;
 ἱεράϊσιν εἰκὴ ταῦτ' ἐαυτὸν ἀφαιμένα.
 ὅτ' ὅ γὰρ ἀνὴρ, ὅτ' ἐν ἀργείοις μέγας,
 ὅτ' αὐτὸς δὴ δακνέσει δλωμάτων ὠγκωμένῳ,
 ἐν τοῖς τε πολλοῖς ὦν, ἄριστος εὐρέθῃ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

22 ὃ μὴ φρονήσεθ' αἰ κενῶν δοξασμάτων
 23 πλήρεις πλανᾷδε. τῇ δ' ὁμιλία βροτῶς
 24 λεινῆτε, καὶ τοῖς ἥδεσιμ' αὖ δὴ γυνεῖς.
 25 οἱ γὰρ τοιοῦτοι τὰς πόλεις οἰκοῦσιν εὔ,
 26 καὶ δώμαθ'. αἱ δὲ σάρκες αἱ λεγαὶ φρεσίν,
 27 ἀγάλαματ' ἀγορᾶς εἰσὶν. ὃ δὲ γὰρ δορεῖ
 28 μάλλον βραχίον' ἀναρῶς ἀδινῶς μῦθε.
 29 γν' τῇ φύσει δὲ ῥῶτο, λάμ' ἐν ψυχία.
 ἀλλ' ἄξιος γὰρ ὅτε πρῶτον, ὅ τ' ὃ πρῶτον
 ἀγαμέμνον' ὦ παῖς, ὃ πόρ' ὄνεχ' ἠκομην.
 δεξώμεθ' οἴκῳ καταλύσεις. χωρεῖν χρεῶν
 διμῶν δὲ δόμων τῶν δ' γν' ῥος. ὥς ἐμοὶ πένης
 εἴη πρόθυμ' ὦ πλοσίε μάλλον ξύν' ὦ.
 αἰνῶ μὲν οὖν τὸ δ' ἀνδρὸς εἰσδοχὰς δόμων,
 ἐβδολόμην δ' αὖ ἐκασίγνητος μεσὸς
 εἰς δυντοχουῦτας ἠγμ' δυντοχῶν δόμους.
 30 ἴσως δ' αὖ ἔλθοι. Λοξίου γὰρ ἐμπεδοί
 31 χρῆσμοι, βροτῶν δὲ μανικῶν χεῖρ' ἐῶ.
 32 Χορ Νυῦ, ἢ πάροιθεν μάλλον ἠλέκτρα χαρᾶ
 βόρμαινόμεθα καρδίαν. ἴσως γὰρ αὖ
 μόλις προβαίνουσ' ἢ τύχη, ταῖς καλῶς.
 33 ἠλὲ ὦ τλήμασ'. εἰ δὴ δὲ δώματ' αὖ χρεῖαν σέθεν,
 τί τὸ δ' ἐδέξω μέζονας σαντῶ, ξγνούς;
 αὐτ'. τί δ' εἴπορ' εἰσὶν, ὥς δοκῶσιν, δὴ γυνεῖς,
 ὃ γν' τε μικροῖς, γν' τε μὴ, σέξουσ' ὁμῶς;
 34 ἠλὲ ἐπεὶ νυῦ δ' ἡμερτερὸν σμικροῖσιν ὦν,
 35 ἔλθ'

ἔλθ' ὥς παλαιὸν τροφὸν ἐμῷ Φίλῳ πατρός
 ὃς ἀμφὶ ποταμὸν ταναὸν ἀργείας ὄρους
 τέμνοντα γαίης, σπαρταλιδὸς τε γῆς,
 ποίμναις ὁμαρτεῖ, πόλειως ἐκβεβλημένῃ.
 ἑλδὸν δ' αὐτὸν τόνδ', εἰς δόμους ἀπιγμένον,
 ἔλθειν· ξγνῶν τ' εἰς δαῖτα προσῦναι ἑνά.
 ἠδῶσέ τοι καὶ πρὸς δύξεταί θεοῖς,
 ζῶντ' εἰσακούσας παῖδ', ὅμ' ἐκσώζει ποτέ.
 ὃ γὰρ πατρώων ἐκ δόμων μητρὸς πάρα
 λάβοιμεν ἄν μ. πικρὰ δ' ἀγέλαα μὲν αὖ,
 εἰ ζῶντ' ὀρέσκη ἢ τάλαν' αἰδοῖτ' ἔτι.

αὐτ. Αλλ' εἰδοκῆ σοι, τούσδ' ἀπαγγελῶ λόγους
 γρόνον, χώρει δ' εἰς δόμους ὅσῳ τάχῃ.

» καὶ τάνδρην ὀζάρτυε. πολλὰ τοι γυνή

» χρεῖζο' αὖ εὐροὶ διατὶ πρὸς φορήματα.

ἔστι δὲ δὴ τοσαῦτα τὰν δόμοις ἔτι.

ᾧδ' γν' γ' ἐπ' ἡμᾶρ τούσδε πληρῶσαι βορᾶς.

» γν' τοῖς τοιούτοις δ' ἡνίκ' αὖ γνώμη πείσοι,

» σκοπῶ τὰ χρέμαθ' ὥς ἔχει μέγα δένει,

» ξγνόις τε δίδναί, σῶμα, τ' εἰς νόον πεσόν.

» διαπάναισι σῶσαι. φη δ' ἐφ' ἡμέραν βορᾶς

» εἰς μικρὸν ἦκε· πᾶς γὰρ ἐμπληθεὶς ἀνῆρ

» ὁ πλεσίος γε χ' ὦ πένης, ἴδω φέρεσι.

χρ. Κλειναὶ νᾶες, αἵ ποτ' ἐμβατε τροίαν

τοῖς ἀμετρῆσις ὄρετμοις,

πῶς πᾶσαι χοροὺς μετὰ νηπιῶσιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἴν' ὁ Φίλαυλος ἔπαλλε δελφίς
 πρῶραις λυαυμβόλοι
 σμῖλινοςόμνῳ,
 πορδύων τὸν τᾶς οἰτιδῶ
 κῆφον ἄλμα ποδιδῶ ἀχιλλῆ,
 σὺν ἀγαμέμνονι τροίας
 ὑδὶ σιμουντίδης ἀκτῆς.
 νηρῆδες δ' ἐν βοΐδης ἀκτῆς λιπῶσαι,
 ἑφαίστου χρυσέων ἀκμόνων
 μόχθους ἀσπιστῆς ἐφόρον τδύχων,
 αὐὰ τε πᾶλιον, αὐὰ τε πρυμνᾶς
 ὅσας ἰδράς νάπας
 νυμφαίας σκοπιάς,
 πόρας μᾶτδυσ' ὄντα πατῆρ
 ἱππῶτας τρέφν' ἐλάδι φῶς
 οἰτιδῶ γνᾶλιον γόνον,
 ταχύπορον πόδι' ἀτρείδης.
 ἰλιόθεν δ' ἐκλυον ἱνὸς γνᾶ
 λιμέσιν ναυπλίοισι βεβῶτῳ,
 τᾶς σᾶς ὡ οἰτιδῶ πᾶ
 κλεινᾶς ἀσπίδῳ γνᾶ κύκλῳ
 τριάδι σήματα,
 δαίματα φρύγια, τετύνθαι.
 πόριδρόμῳ μὲν ἴτυθ' ἔδρα,
 πόρσιε λαμοτόμῳ ὑπὲρ ἄλῶς
 ποτανοῖσι πεδίλοι-

σι φυνά

ΗΛΕΚΤΡΑ.

σιφυνὰ γοργόν· ἴσχυρ·
 διὰς ἀγγέλω σὺν ἔρμῃ,
 τῷ μαίῃς ἀγροτῇ κέρων.
 γνὲ μέσση λάτεια μπεσάκη
 φαίδων λύνκλος ἀελίοιο,
 ἵπποις αὖ πῆροσάσας·
 ἄσρων τ' αἰθέριοι χοροὶ
 πλειῶδες, ὑᾶδες,
 ἔκτορ· ὅμμασι τροπαίοις·
 ὠδὶ δὲ χρυσότῳ κρᾶνει
 σφίγγες ὄνυξι ἀοίδιμον ἄγγρα
 φέρουσαι. πῶρ πλὺρῳ
 δὲ κύτει, πύρπνο· ἑσπέρου
 διε δρόμῳ λῆαινα, χαλαῖς
 πειρηναῖον θορῶσα πῶλον.
 γνὲ δὲ δουρὶ φονίῳ, τετραβάμοντα
 ἵπποι ἐπαλλοι,
 λελαινὰ δ' ἀμφὶ νῶδ' ἴσον ἰόνις·
 τριῶν δ' ἀνακτα δειπόνων
 ἔκτανον ἀνδρῶν
 τιωδάρεις ἀλέχαι,
 λακόφρων κούρα.
 τοὶ γὰρ σὲ ποτ' ὄρανίδαι
 πῆμψον θανάτοις· καὶ
 ἔτελλε φόνιον ὑπὸ δέξαν
 ὄψιν αἶμα χυθὲν σισιάων.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πρὶς τὸ πῶς νῆαις πόντι' ἐμὴ, δία ποινά τε,
 ἀγαμέμνον' ὅ παῖς, ἢ ποτ' ὄξ' ἐθρεψ' ἐγώ;
 ὡς πρόσβασιν τῶνδ' ὀρθίαν οἴκῳ ἔχει,
 ῥυσθῶ γέροντι τῷδε πρὸς βῆναι ποδί.
 ὁμῶς δὲ πρὸς γε αὖτε φίλους ὄξ' ἐλεπτεύω
 διπλῶν ἄκανθαν, καὶ παλὶ ῥόπου γόνυ.
 ὦ δ' ὄνυγατόν· ἄρτι γάρ σε πρὸς δόμοις ὄρω,
 ἢ κῶ φέρων ὦι τῶν ἐμῶν βοσκημάτων
 ποίμνης νεογνὸν θρέμει ὑποσάσας τόδε,
 στεφάνους τε, τὸν χέωμ' ὄξ' ἐλὼν τυρδύματ'·
 παλαιὸν τε θεσπέσιον δινύου τόδε,
 ὅσμη λατῆρ' οὐ, μικρὸν, ἀλλ' ἐπὶ σβαλῶν
 ἢ δὴ σκύφον τῷ δ' ἀδινεσίῳ ποτῶ.
 ἵτω φέρων τίς τοῖς ξένους τὰ δ' εἰς δόμους,
 ἐγὼ δὲ βύχει τῷ δ' ἐμῶν πᾶσι πληρὴ κόρας
 διακρύοισι τέγξας, ὄξ' ὁμοῖα δακρύειν.
 ἢ τί δ' ὦ γόρραι διάβροχον τόδ' ὅμ' ἔχεις;
 μῶν τὰ μὰ θεῶν χρόν' σ' ἀνέμνησεν λακκά;
 ἢ τὰς ὀρέσσ' ἐλπίδας φυγὰς εἰνεῖς,
 καὶ πατὴρ τὸν ἐμὸν, ὅν ποτ' ἐν χερσὶν ἔχωρ,
 αὐόνει' ἐθρεψας σοὶ τε, καὶ τοῖς σοῖς φίλοις;
 πρὶς ἀνόνει'. ὁμῶς γοῶν ὅτ' ἔκ' ἐκνήχόμην.
 ἢ λθοι γὰρ αὐτὸ πρὸς τάφον πατρός; ὅστις,
 καὶ πρὸς αἰσῶν ἐκλαυσ', ὀρθμίας τυχῶν·
 σπονδίας τε, λύσας ἀσκόμ' ὅν φέρω ξένους,
 ἔσσωσα· τύμβον δ' ἀμφέδνηκα μερσίνας.
 πύργος

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πυρᾶς δ' ἐπ' αὐτῇ οἷον μελάγχιμον πόπον
 σφάγιον ἐσείδον, αἷμα τ' ὃ πάλαι χυθεῖν
 ξανθῆς τε χαίτης βοσρύχους λευκαρμύλους.
 ἐθαύμασ' ὦ παῖ, τίς ποτ' ἀνδρῶπων ἔτλη
 πῶς τὺμβον ἐλθεῖν. ὃ γὰρ ἀργείων γέλις.
 ἀλλ' ἦλθ' ἴσως πασὶν κασίγνητ' ἁλάρου.
 μολῶν δ' ἐθαύμασ' ἄθλιον τὺμβον πατρός.
 σκέψαι δὲ χαίτην, πρὸς ἡδύς σῃ κόμῃ,
 εἰ χρώματ' αὐτῇ λευκίμης ἔστι τριχός.
 Φιλῆ γὰρ αἷμα ταυρὸν οἷς αὖ ἢ πατρός
 τὰ πόλλ' ὅμοια σώματ' ὡς πεφυκέναι.
 ἅλ' ἐκ ἄξι' ἀνδρὸς ὦ γέρον ὅφρ' ἐλέγεις·
 εἰ λευκὸν εἰς γῆν τήνδ' αὖ αἰγίδος φόβῳ
 δοκέεις ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν δι' Ἰθάκῃ μολεῖν.
 ἔπειτα χαίτης πῶς συνοίσετε πάρος;
 ὁ μὲν παλαίεσταις ἀνδρὸς δύγηνους τραφεῖς,
 ὁ δὲ λευκισμοῖς θῆλυς. ἀλλ' ἀμήχανον.
 πολλοῖς δ' αὖ ἔνδοις βοσρύχους ὁμοπτέρους,
 καὶ μὴ γεγῶσιν αἵματ' αὐτῶ γόρου.
 πρὶς σύ δ' εἰς ἵχνην ἔβασ' ἀρβύλης σκέψαι βάσιν,
 εἰ σύμμετρον ὡς ποδὶ γηθήσεται τέκνον.
 ἅλ' ἔφες δ' αὖ γήνοιτ' αὖ γὰρ κραταυλίῳ πείδῳ
 γαίας, ποδῶν ἑκαττοῖς; εἰ δ' ἔστιν τόδε,
 διυεῖν ἀδελφοῖν πούς αὖ ὃ γήνοιτ' ἴσθ'.
 ἀνδρὸς τε καὶ γυναικὸς, ἀλλ' ἀρσεν κρατεῖ.
 πρὶς οὐκ ἔστιν, εἰ καὶ γῆν κασίγνητ' ἁλάρου,
 ἁλάρου.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ἑδραίοισι· ὅταν γνοίης αὐτὸν ὀφθαλμοῖς σῆ·
 γὰρ ὅς ποτ' αὐτοῦ ὀφθαλμοῖς κλέψαμεν θανάτῳ;
 ἢ λέει· οὐκ οἶδ' ὁρίσκεις ἐνὶ κ' ἐκπύηται χθονὸς
 νῆαν μ' ἐπ' οὐρανῷ; εἰ δὲ καὶ κρηνοῖσι πέτραι,
 πῶς αὖν, τότε ὡς πῶς, νῦν ταῦτ' αὖν ἔχει φάρος;
 εἰ μὴ ξυλαύξοιεν οἱ πέτραι τῷ σώματι.
 ἢ λέει· ἢ τις αὐτῷ τάφον ἐποικτεῖρας ξυλάει
 ἐκείνῳ, ἢ τῆς δὲ σκοπῆς λαθῶν χθονός.
 πρὶς οἱ δὲ ξυνοῖσι πῶς; βάλωμαι γὰρ εἰς ἰσθμὸν
 αὐτῶς, ἔρεισθαι σὺ λασιγνήτε πέρι.
 ἢ λέει· οἶδ' ἐκ δόμου βαίνουσι λαίπρῳ πεδί.
 πρὶς Ἄλλ' ἐν γῆρ' εἰς μὲν γὰρ δὲ λαβδολήνῃ τῶς δὲ
 πολλοὶ γὰρ ὄντες ἐν γῆρ' εἰς ἰσθμὸν.
 ὁμῶς δὲ χαίρειν τὸς ξυνοῖσι πῶς ἐννέπω.
 ὅρ'· Χαῖρ' ὦ γόρ' αἰ. τῶ ποτ' ἢ λέει· τῶς δὲ
 παλαιῶν αὐτῶς λείψανον Φίλων Κυρῆς;
 ἢ λέει· οὐτ' ἄρ' ἀμὲν πατέρ' ἔδρεψεν ὦ ξυνοῖσι;
 ὅρ'· τί φῆς; ὅ δ' ὅς σ' ἐν γῆρ' εἰς ἰσθμὸν;
 ἢ λέει· οὐδ' ὅδ' ὁ σώσας κείνῳ· εἰ πόρ' ἐς ἔλκει
 ὅρ'· Εἰ,
 τί μ' εἰσδιδόρκειν ὡς πόρ' ἀργύρεσσι σκοπῶν
 λαμπρὸν χαράκτῆρ', ἢ πῶς ἐννέπω;
 ἢ λέει· ἴσως ὁρίσκει σ' ἢ λέει· ἢ δὲ τὰ βλεπῶν.
 ὅρ'· οἶδ' γε φῶς, τί δὲ λυκῶν πῶς ἐξ ὁδοῦ;
 ἢ λέει· ἢ αὐτῇ τῶς εἰσορῶσκ, θαυμάζω ξυνοῖσι.
 πρὶς ὦ πάντι· δύχου θύγατ' ἢ λέει· τῶς δὲ
τί τῶ

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἥλ' τί τῶν ἀπόντων, ἢ τί τῶν ὄντων πτεῖς;
 πρὲ λαβεῖν φίλον θησαυρόν, ὃν φαίνῃ θεός.
 ἥλ' ἰδὼς καλῶν θεῶν, ἢ τί δὴ λέγεις γόθρου;
 πρὲ βλέψου νυῦ εἰς τόνδ' ὦ τέκνον ἢ φίλτατον.
 ἥλ' πάλαι δίδουκα, μὴ σὺ γ' ἔκ' ἐὺ φρονῆς.
 πρὲ ἔκ' ἐὺ φρονῶ γὰρ, σὺν κασίγνητον βλέπων.
 ἥλ' πῶς εἶπας ὦ γόραι ἀνέλπιστον λόγον;
 πρὲ ὁρᾷ ὁρέσῃ τόνδε τὸν ἀγαμέμνονα.
 ἥλ' ποῖον χαράκῃς εἰσίδων, ὦ πείσομαι;
 πρὲ οὐλῶν πῶς ὁφρῦν, ἢ ποτ' εἴ πατρὸς δόμοις
 νεβρὸν διώκω, σὲ μὲν ἡμαχθῆ πεσών.
 ἥλ' πῶς φῆς; ὁρᾷ μὲν πῶματ' ἄτε κμήλιον.
 πρὲ ἐπειτὰ μέλλεις πρᾶσιτνέειν τοῖς Φιλτάτοις;
 ἥλ' ἀλλ' ἔκ' ἐὺ γόραι συμβόλοισι γὰρ
 τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμόν, ὦ χρόνῳ φανείς.
 ἔχω σ' ἀέλπῳς -
 ὁρᾷ - καὶ ἐμὲ γ' ἔχῃ χρόνῳ.
 ἥλ' ἔσθ' ἐποτ' εἰδέξασθαι -
 ὁρᾷ - ἔσθ' ἐγὼ γὰρ ἥλπισα.
 ἥλ' ἐκεῖν' εἰ σὺ -
 ὁρᾷ - σύμμαχος γέ σοι μόνος.
 ἢν δ' ἐκασπάζωμαι γ' ὃν μετόρχομαι βόλον;
 ἥλ' πέποιθά σοι, ἢ χρόνῳ κέτ' ἡγεῖσθαι θεῶν;
 εἴ τ' ἄδίκ' ἐστὶ δίκης ὑπερτόρα.
 χρόνῳ ἐμολθῶ, ἐμολθῶ ὦ χρόνῳ ἄμερα.
 κατέλαμψας, εἰδὼς ἐμφανῆ

πῶς

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πόλει πυρσὸν δὲ παλαιᾷ φυγᾷ
πατρώων ἀπὸ δωμάτων
τάλας ἀλαίνωμ' ἔβασε.

θεὸς αὖ θεὸς ἄμετράν τις ἄγει
νίκην ὦ φίλα.

ἀνεχε χόρας, ἀνεχε λόγον, ἴε
λιτὰς εἰς θεός.

τύχῃ σοι, τύχῃ.

ἑσσίγνητ' ἐμβατὺς αἰ πόλιν.

ὄρε' εἶν. φίλας μὲν ἡδονὰς ἀπασμάτων
ἔχω, χρόνῳ δὲ κ' αὖθις αὐτὰ δώσομαι.

σύ δ' ὦ γόραι, καίει' ἄ γὰρ ἡλυθόν,
λίξον τί θρόνῳ κ' ἀφονία πταίμεν πατρός,
μνηστὴρ τε κοινωνὸν αὐοσίῳ γάμῳ.

ἔστιν τί μοι κατ' ἀγ' ἔνδον φίλων;
ἢ πάντ' ἀνέσκειν ἄσμεν ὥσπερ αἰ τύχαι;

τῷ συγγνώμαι; νύχι', ἢ καδ' ἡμῶν;
ποῖαν ὁδὸν τραπώμεν εἰς ἐχθρούς ἐμούς;

πρὶς ὦ τέκνον. ὅδεῖς δυνύχου ἔσσι φίλ'.

», εὐρημα γὰρ τὸ χρόμα γίνεται τόδε,

», κοινῇ μεταχθῆν τ' ἀγαθὸν καὶ τὸ κακόν.

σύ δ', ἐκ βάρους γὰρ πᾶς ἀνῆρησαι φίλοις,
ὅδ' ἑλλείπειας ἐλπίδι, ἰδίμῃ κλύου.

ἐν χειρὶ τῇ σὴ πάντ' ἔχεις καὶ τῇ τύχῃ,
πατρώου οἴκου καὶ πόλιν λαβὲν σέθεν.

ὄρε' τί δῆτα θρώοντες, τὸ δ' αὖ δ' ἐκρίμεθα;

ἑταρῶν

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πρὲς ἑταυνῶν Οὐνίσσῃ παῖδι, σὴν τε μητρίᾳ.
 ὅρ' ἢ κῶ' πὶ τὸνδε σέφανον, ἀλλὰ πῶς λάβω;
 πρὲς τειχέων μὲν ἑλθὼν γνῶς, ὃ δ' αὖ εἰ θέλεις.
 ὅρ' εἰ φεσφαιὶς κέκασται, δεξιᾷς τε δορυφόρων.
 πρὲς ἐγνώσ' φοβέσθαι γὰρ σε, κ' ὅχ' εὖ δεισαφῶς.
 ὅρ' εἰς γν. σὺν δὲ τὸνδε δένδρ' ἐλδυσσον γόρῳ.
 πρὲς κἄμῃ γ' ἄκρον, ἀρ' ἔτι γὰρ μ' ἐσπῆλθε.
 ὅρ' ἐδὴ λόν' ἑμνύσεις, αἰδοίμην δ' ἐγώ.
 πρὲς αἰγιόχοις εἰδομένην, εἴ ποτε γνῶσθαι.
 ὅρ' ἐπεσπικῶ μιν ὅρ' ἔκδ' ἐγν. γνῶ ποίοις τόποις;
 πρὲς ἀγρῶν πέλας ἦν δ' ἵπποφορβίῳ ἐπι.
 ὅρ' ἐπὶ δ' ὁρῶνδ'; ὅρ' ἔτι γὰρ ἐλπίδας ὅρ' ἀμνηστῶν.
 πρὲς νύμφαις ἐπόρῳ ἐορτῇ ὡς ἐδοξέ μοι.
 ὅρ' ἐπὶ τροφῆς παῖδι, ἢ πρὸ μέλλοντ' ὅρ' τόκος;
 πρὲς ὅκ' οἶδα πλὴν γνῶ, ἐσφαγῆν ὡπλίζου.
 ὅρ' ἐπὶ πόσῳ μετ' ἀνδρῶν; ἢ μόν' ὅρ' διμῶν μετὰ;
 πρὲς ὅδ' εἰς πρῶν ἀργεῖ. οἰκῆα δὲ χεῖρ.
 ὅρ' ἢ πῶς ἔτι, ὅρ' ἔτι γινώσκ' ἐμ' ἰδὼν γόρῳ;
 πρὲς διμῶν μὲν εἰσι, ὅρ' ἐγ' ὅκ' εἰδοι ποτέ.
 ὅρ' ἢ μὴ δ' αὖ εἰς, εἰς κερὰν ἰμνῶν, θυμῶν.
 πρὲς λέξω γὰρ ἴδιον ὅρ' ὅρ' δὲ σύμφορον.
 ὅρ' πῶς οὖν αὐτῷ πλησιασέην ποτέ;
 πρὲς σείχωμ' ὅθ' ἐγ' ἐκδ' ὅρ' ἐσφῆται.
 ὅρ' ἐπὶ δὴ λόν' γὰρ αὐτῷ ὡς ὅρ' ἀγρῶν ἔχει.
 πρὲς ὅθ' ἐγ' ἰδὼν σε δ' αἰτὶ κοινωνου κἄλῃ.
 ὅρ' ἐπὶ πικρὸν τε στυθοῖναι γὰρ ἢν θεὸς θέλῃ.

C

τὸνδε γνῶ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πρὶς τὸν θνήδε πῶς τὸ πίπῃον αὐτὸς γήνοα.
 ὀρέ καλῶς ἐλεξας ἢ τεκῶσα δ' ὅτι πῶ;
 πρὶς ἀργεῖ. πρὶς αἰ δ' γν' ὥσπερ θοίνῳ ἐπι.
 ὀρέ τί δ' ὅχ' αὐτὸ δ' ζορμᾶ τ' ἐμὴ μήτηρ πόσει;
 πρὶς ψόγον τρέμῃσα δημοτῶν, ἐλείπετο.
 ὀρέ ξυῖν' ὑποπῆθ' ὅσα γινώσκει πόλαι.
 πρὶς τοιαῦτα μισεῖται γὰρ αὐόσιθ' γυνή.
 ὀρέ πῶς οὖν ἐκείνῳ, τὸν δέ τ' γν' ταυτῷ λετένῳ;
 ἢ λέ' ἐγὼ φόνον γε μητρὸς δ' ζαρτύνομαι.
 ὀρέ καὶ μὴν ἐκείνα γ' ἢ τύχη θήσει καλῶς.
 ἢ λέ' ἱσπερτεῖται μὲν διυεῖν ὄντοισιν, τόδε.
 πρὶς ἔσται τά δ' . εὐρίσκεις δὲ μητρὶ πῶς φόνον;
 ἢ λέ' λέγ' ὧ γόραιο τάδε κλυταυμνήσας, μολῶν.
 λεχὼ μ' ἀπάγγελ' ὅσα μ' ἀρσενθ' τόκω.
 πρὶς πῶτόρα πάλαι τεκοῦσα μ', ἢ νεώσι δῆ;
 ἢ λέ' λέγ' ἡλίας γν' οἷσιν ἀγνῶνι λεχῶ.
 πρὶς καὶ δὴ τί ἔσθ' μητρὶ πῶς βάλῃ φόνον;
 ἢ λέ' ἦξαι λύσσα λοχέ' ἐμὸ νοσήματ' .
 πρὶς πῶθ' οἶν, τί δ' αὐτῇ ὅτ' ἐμὲ λειμὸν δοκεῖς τέκνον;
 ἢ λέ' ναί. καὶ διακρύψει γ' ἀξίω μ' ἐμῶν τόκω.
 πρὶς ἴσως. πάλιν τοι μῦθον εἰς λαμπρὴν ἄγω.
 ἢ λέ' ἐλθ' ὅσα μὲν τοι δῖ' ἡλῶν ὥς ἀπολλυταί.
 πρὶς καὶ μὴν ἐπ' αὐτάς γ' εἰσὶν δόμων πύλας.
 ἢ λέ' ὅκου τραπεῖδαι σμικρὸν εἰς ἄλυστόν.
 πρὶς εἰ γὰρ θάνομι, τὸ τ' ἰδὼν ἐγὼ ποτε.
 ἢ λέ' πρῶτα μὲν νῦν τῷ δ' ὑφ' ἡγήσασθαι γέρον.
αἰγιδθ'

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πρὲ ἀϊγιδοῦ ὅντα νυῦ θνητοὺς εἰθεοῖς.
 ἢ λ' ἐπεὶ πάντων μιν εἶτ' ἀπ' ἐμῷ φρεσὶν.
 πρὲ ὡς τὰ ὕτα γ' ἐκ σῶσμά τ' εἰρηδοῦ δολέει.
 ἢ λ' σὸν δόγον ἦδ' ἡ. πρὸδ' ἐλκῆρας φόνος.
 ὅρ' εἰσέχοιμ' αὖ, εἰς ἡγεμῶν γίνοιθ' ὅσ' ἴδ'.
 πρὲ καὶ μὴν ἐγὼ πᾶν ποιοῦμαι αὖτ' ἀκουσίως.
 ὅρ' ὦ Ζεῦ πατρός, καὶ τροπᾶν ἐχθρῶν ἐμῶν,
 οἴκτερε θ' ἡμᾶς· οἴκτρα γὰρ πεπὸν δαμνῶ.
 ἢ λ' οἴκτερε δὴν τὰ σῶσ' ἐκ γένεσ' ἐκ γόνους.
 ὅρ' ἦρα τε βωμῶν ἢ μυκλῶν αἰῶν ἱερατῆς,
 νίκῃ δὸς ἡμῖν, εἰ δίκαι' αἰτῶμεθα.
 ἢ λ' δὸς δὴν τὰ πατρός τοῖς δὲ Ζεμωρόν δίκῃ.
 ὅρ' σὺ τ' ὦ κἄτω γῆς ἀνυσίως οἴκω πάτερ,
 καὶ γῆ τ' ἀνασσα, χεῖρας ἢ δίδωμι ἐμᾶς,
 ἅμω' ἅμω' τοῖς δὲ φίλταταις τέκνοις.
 νυῦ πάντα νεκρὸν ἐλθε σύμμαχον λαβῶν,
 οἵ πορ' γε σὺν σοὶ φεύγας ἀνάλωσαν δολοῖ.
 ἦ καὶ σῶς, ὡς δεινὸν δ' ἐμῆς μητρὸς παδῶν,
 χ' ὅσοι συγῶσιν ἀνυσίως μιάσονται.
 ἢ λ' Πάντ' οἶσ' ἀκρόφ' ἴαδε πατῆρ, σείχην δ' ἀκμή.
 καὶ σοὶ πλοσφονῶ πρὸς τὰ δ' ἀϊγιδίου θανέειν.
 ὡς εἰ παλαιοὶς πῆδμα θανάσιμον πεσῇ,
 τέθνηκα καὶ γὰρ, μὴ δὲ με ζῶσαν λέγε.
 παίστω κἄρα γὰρ τὸ μὲν ἀμφήκει ξίφει.
 δόμων δ' ἐσὼ βᾶσ' οὐτρεπὲς ποιήσεται.
 ὡς ἢ μὴν ἐλθῇ πύσις δούτυχ' ἐσθλὴν,

Ε

2

ἐλθόν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὁλολύφεται πᾶν δῶμα. θνήσκοντ' ὁ δέ σε,
 τάναντί' ἔσται τῷδε. ταῦτά σοι λέγω.
 ἔρε πάντ' οἶδ' αἶ. ἢ λὲ, πρὸς τὰ δ' ἄνδρα γίνεσθαι

σε χθι.

ὕμεις δέ μοι γυναικες εὖ πωρσδύετε
 κραυγὴν ἀγῶν' τῶδε. φερέησω δ' ἐγὼ
 πρόχειρον ἐγχε', χεῖρὶ βασιῶσ' ἐμῇ.
 ὃ γὰρ ποτ' ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς νικωμένη,
 δίκῃν ὑφέξω σῶμ' ἐμὸν καὶ θυβείσαι.

χορ Αταλᾶς ὑπὸ μαϊδ' ὁρ' ἀργείων

ὁρέων ποτὲ ληλθῶν

γν' πολιᾶσι μῦναι φήμαις.

δύαυμόσοις γν' ἀκαλάμοις

πᾶνα μῶσαν ἠδὲ θυβροῦ

πνέοντ' ἀγρῶν ταμίαν

χρυσίαν ἀρῖα ἀλλυπλόκαμον

πορδύσαι. πετρίνοις τ' ἐπίσας

κάρυφ' ἰάχει βαράθροισ,

ἀγορᾶν ἀγορᾶν μυκλώαϊ-

οι σοίχετε, μακαρίων

ὀφθόμνοι τυραννῶν

φάσματα, δειμάτα· χοροὶ δ' ἀτρεῖδ' αὖ

ἐγδύαιρον οἴκας.

θυμέλαι δ' ἐπίτταν' χρυσήλατοι.

σελαγῆθ' δ' αὖ ἄστυ

πῦρ ὑδιδώμιον ἀργείων.

λατρός

ΗΛΕΚΤΡΑ.

λωτὸς δὲ φθόγγου λελάσθαι
 κάλλιπον, μυστῶν θορόπῳ.
 μολπαὶ δ' ἤνυσαν ἔραταί
 χυσιέας ἀρνὸς ἐπίλογοι
 οὐέες. ἱερὴν γὰρ δύναϊς
 πείσας ἄλοχον Θέλαν
 ἀτρέως, τόβας ἐκκομίζει πῶς
 δώματα. νεόμηνον
 δ' εἰς ἀγόρευς αὐτὴ τὰν ἱερό-
 εσσιν ἔχειν χυσιόμαλλον
 κατὰ δώματα ποιμένα.
 τότε δὴ τότε φαεινὰς
 ἄστρων μεταβάλλει ὁδοὺς
 Ζεὺς, καὶ φέγγει ἀελίος,
 λελυγμένον τε πρόσωπον αὐτοῦ.
 τὰ δ' ἑσπερά νῶτ' ἐλαύνει
 θόρυβον φλογὶ διεπύρην.
 νιφέλαι δ' ὕνδρουι πῶς ἀρπύην,
 ξηραίνει ἄμμωνίδες ἑδραί-
 φθίνουσ' ἀπειροὶ δρόμου καλλι-
 στῶν ὄμβρων διόθεν σβρέσαι·
 λέγεται (τὰν δὲ πίστιν
 σμικρὰν παρ' ἐμοίγ' ἔχει)
 σρέψαι θόρυβον ἀελίου
 χυσιόπῳ ἑδραὺν ἀλλάξαν-
 τα διδυχίᾳ βροτείᾳ,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

θαντᾶς γνέκην δίκας.

φοβόροι δὲ βροτοῖσι μῦθοι,

κόρδιθ' δὲ πρὸς θεῶν θόρα πείσεις,

ὦμ' ἔμναδιῖσσι πόσιμ κτείνεις

κλεινὸν συγγενέτερ' ἀδελφῶν.

ἔα, ἔα.

Φίλαε, βοῆς ἡκόσατ' ἢ δοκῶ λυγρὴ

ἵππῳ με', ὥστε νερτόρα βροντῇ διός;

ἰδὼν τὰ δ' ἔκ' ἄσκημα πνύματ' αἵρεται

δίεπον' ἄμειψον δώματ' ἡλέκτρα τάδε.

ἡλέ Φίλαε, τί χῆμα; πῶς ἀγῶνθ' ἦκομην;

χορ' ἔκ' οἶδα, πλὴν γν', φόνιον οἰμωγὴν ἐλύνω.

ἡλέ ἦκουσα λαγῶ. τηλόθεν μὲν, ἀλλ' ὅμως.

χορ' μακρὰν γὰρ ἔρπει γῆεις, ἐμφανὲς γε μὴν.

ἡλέ ἀργεῖθ' ὁ σφαιγμός, ἢ Φίλωρ' ἐμῶν;

χορ' ἔκ' οἶδα. πᾶν γὰρ μίγνυται μέλ' ἑβοῆς.

ἡλέ σφαγὴν αὐτῆς τήνδε μοι. τί μέλομαι;

χορ' ἐπιχε, τραυδὲς ὡς μάθης τύχας σέθεν.

ἡλέ ἔκ' ἐστὶ νικώμεθα. πῶ γὰρ ἄγγελος;

χορ' ἦξισιν ἔτοι βασιλῆα φαῦλον ἑτανεῖν.

ἀγγ' ὦ λαλίνικοι πρῶτονι μυκλώιδες,

νικῶντ' ὀρέσῃν παῖσιν ἀγγέλω φίλοις,

ἀγαμέμνον' δὲ φονεῖα λείμνονι πείσῃ

αἰγιδίον. ἀλλὰ θεοῖσιν δὴ χεῖρα χρεῶν.

ἡλέ τίς δ' εἰ σύ; πῶς μοι πιστὰ σημαίνεις τάδε;

ἀγγ' ἔκ' οἶδ' ἀδελφῶ μ' εἰσορῶσα πρόσπολον;

ὦ Φίλ

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἄλλ' ὦ φίλτατ', ἔκρη δαίματ' ὀδυρνοσύαν
 εἶχον πρὸσώπῳ. νῦν δὲ γινώσκω σέ δ' ἡ.
 τί φῆς; τέθνηκε πατὴρ σ' ἔμοῦ συγγένος φο-
 νεύς;

ἄγ' τέθνηκε. δῖοςσι τοῦδ' ἄγουῦ βάλει, λέγω.
 ὦ θεοί, δίκη τε πάντ' ὀρώσ', ἡλθές ποτε.

ἄλλ' ποῖω τρόπῳ δέ, καὶ τίνι ῥυθμῷ φόνος
 λτείνει θυέσου παῖδ' α, βάλωμαι μαθεῖν.

ἄγ' ἐπεὶ μελαίθρων τῶνδ' ἀπ' ἡραμνῶν πόσῃα,
 εἰς βάντες ἡμῶν δίκηροτον εἰς ἀμαξιτῶν,
 γῆθ' ἢ ὁ κλεινὸς τῶν μυκλώαίω ἀναξ,
 κυρεῖ δὲ λήποις γῆν λαταρῶν τοῖς βεβῶς,
 δρεπὼν τορένης μυρσίνης κάρα πλόκου.
 ἐσιώμ' τ' ἀϋτεῖ. χαίρετ' ὦ ξένοι. τί νῦν;
 πόσῃ, πορδύεσθ' τ' ἐκ ποίας χθονός;
 ὁ δ' εἶπ' ὀρέσσης· θεοσαλοί. πῶς δ' ἀλφειῶν
 δύοντες ὀρχόμεσθ' ὀλυμπίῳ δῖῳ.

κλύων δὲ ταῦτ' αἰγιῶν, γῆν ἐπει τάδε·
 νῦν μὲν παρ' ἡμῶν χρεῖσιν σιωπῆς ἐμοί
 δοῖναι γῆνέσθαι, τυγχάνω δὲ βεθυτῶν
 νῆμφαις. ἔωσι δ' ὀξυανασάντες λέχους,
 εἰς ταυτὸν ἦξετ'. ἀλλ' ἴωμεν εἰς δόμους.
 καὶ ταῦθ' ἄμ' ἡγόρδου, καὶ χορὸς λαβῶν
 παρῆγν ἡμᾶς, ὅδ' ἀπ' ἡνέειδαι χρεῖων.
 ἐπεὶ δ' ἐν οἴκοις ἡμῶν, γῆν ἐπει τάδε·
 λυτῶν ὡς ταλχιστα τοῖς ξένοις τίς αἰρεῖται,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὥς ἀμφὶ βωμόν σῶσι χόρνιβον πέλας.
 ἀλλ' εἰπ' ὀρέσσης, ἀρτίως ἡγνίσμεθα
 λατροῖσι καθαροῖς ποταμίῳ ῥείθρῳ ἄπο.
 εἰ δὲ ξυγὰς ἄστοισι στυγνέειν χρεώμ
 αἰγιδ', ἔτι μοι λίκυκ ἀπὸ νῆμεδ' ἀναξ.
 ἴδρυ μὲν οὐδ' μεθεῖσαν ἐκ μέσσο λόγον·
 λόγχαρ δὲ δέντες, δεσπότη φρεσὶ ματα,
 σιωπῶν, πρὸς ὄργον πάντες ἴεσαν χόρας.
 οἱ μὲν σφάγι' ἡνέφθορον. οἱ δ' ἦρον λιανᾶ.
 ἄλλοι δὲ, πυραὺν ἠπῆον, ἀμολίτ' ἐχάραας
 λήβητας ὥρδοιεν. πᾶσα δ' ἐκτύπει σέλην.
 λαβὼν δὲ πλοχύτας μητροῖς ἐνέτης σέθεν,
 ἔβαλε βωμῶς, τοιάδ' ἡνέπωρ ἔπη·
 νύμφαι πετραῖαι, πολλάκις με βυθυτῆιν
 καὶ τὴν κατ' οἴκῳ Τιωδαιίδα δάμαρτ'
 ἐμὴν,
 πρᾶσσοντας ὥς νῦν, τὸς δ' ἐμὸς ἐχθροὺς κα-
 κῶς.
 λέγων ὀρέσκει καὶ σέ. δεσπότης δ' ἐμὸς,
 τὰ ναντί' ὀύχετ', οὐ γεγωνίσκει λόγχαρ
 λαβεῖν πατρῶα δώματ'. ἐκ λιανοῦ δ' ἐλὼν
 αἰγιδ' ὀρθλῶ σφαγίδια, μοσχίαν τρίχα
 τιμῶν, ἐφ' ἄγνον πῦρ ἔθηκε διεξία.
 ἰάσφαξ' ἐπ' ὤμων μόχου ὥς ἦσαν χεροῖν
 σιωπῶν. λέγει δὲ σῶ κασιγνήτῳ τὰδε·
 ἐκ τῶν καλῶν καμῶσι τοῖσι θεοσαλοῖς

εἶνα

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εἶναι τόδ' ὅστις ταῦτον ἀρταμείῳ καλῶς,
 ἵππος τ' ὀχμάζει. λάβε σίδηρον ὦ ξένε
 δῖον τέ φημι ἐτυμον ἀμφὶ δευσαλῶν.
 ὃ δ' οὐκ ὀύρου δωρίδι ἄρπάζσας χροῖν,
 ῥίψας ἀπ' ὤμων οὐ πρεπὴ πορπάματα.
 Πυλάδην μὲν εἴλετ' ἐν νόοις ὑπηρετῶν,
 σμῶας δ' ἀπωθεῖ. καὶ λαβὼν μόχθ' ὅσση
 λυκάς ἐγύμνασσε σαρκας, ἐκτείνων χόρ' α·
 θᾶσόν δ' ἐβύρατον δ' ἐκείρην, ἢ δρομεύς
 δισσὸς διαύλως ἵππεύς διήνυσεν,
 ἱκνέσθ' ἀγόνους. ἰδὼ δ' εἰς χεῖρας λαβὼν
 αἰγιδίον, ἥδρει. καὶ λοβὸς μὲν ἔπεσεν
 ἀπ' ἀλγχοῖς. πύλαι δ' καὶ δόχαι χολῆς πύ-
 λας

ἱκνέσθ' ἐφαινον τῷ σκοποῦντι πρὸς βολάς.
 χ' ὦ μὲν σκυδράζει· δευότης δ' ἀνισορεῖ,
 τί χ' ἡμ' ἀδυμείς, ὦ ξέν', ὀρρώδ' ὠλινά
 δόλον θυγατρὸς. ἐστὶ δ' ἐχθρὸς ἐροτῶν
 ἀγαμέμνονος παῖς, πολέμιός τ' ἐμοῖς δόμοις.
 ὅδ' ἐπεφυγάδιον δὴ τα δειμαίνεις δόλον,
 πόλεως ἀνάσσω; ὅχ' ὅπως πρὸς σκέραιον
 δοῖνασόμεθα, φθιδίον ἀντὶ δωρικῆς
 οἴσει τίς ἡμῖν κοπίδι, ἀρξέσθ' ἡφ' ἡλιν.
 λαβὼν δ' ἐκπύει. ἀπ' ἀλγχνα δ' αἰγιδίον λα-
 βῶν

ἥδρει διαρῶν. τὸ δ' ἐνδύοντ' ἡκῶν,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὄνυχας ἐπ' ἄκρης σᾶς λασίγνητ' σίδην,
 εἰς σφονδ' ὕλης ἐπαισε. νωτιαῖα δὲ
 ἔρρεξεν ἀρδρα. πᾶρ δὲ σθεμ' ἄνω κᾶτω
 πᾶσαεργν. ἡλάλαζεν διυσθνήσκον φόνον.
 σιμῶν δ' ἰδόντες, δύθυς ἤξαν εἰς δόρυ,
 πολλοὶ μάχεσθαι πῦρ δ' ὕ. αὐδρίας δ' ὕπο,
 ἔκυσαν ἀντίπρωρα σείοντες βέλαι,
 πυλάδης ὀρέσκει τ'. εἶπε δ' ἔχι διυσμυλὴς
 πῶκα πόλει τῇ δ' ἔδ' ἐμοῖς ὀπάοσιν.
 φονεῖα δὲ πατρὸς ἀντετιμωρησάμεναι
 τλάμων ὀρέσκει. ἀλλὰ μὴ με λείνιντε
 πατρὸς παλαιοὶ σιμῶν. οἱ δ' ἐπεὶ λόγων
 πῶσασιν, ἔχου κᾶμακας. ἐγνώδη δ' ὕπο
 γόροντ' ὅν δόμοισιν ἀρχαῖς τινός.
 σέφουσι δ' ἐνδύς σὲ λασιγνήτε κᾶρα
 χαίροντες, ἀλαλάζοντες. ὀρχέτο δὲ σοι
 κᾶρα γ' ὕπιδείξωμ' ἔχι γοργόντ' φόρων,
 ἀλλ' οὐ συγῶς αἰγιδον. αἶμα δ' αἶματ'
 πικρὸς διανυσμός ἦλθε τῷ θανόντι νῦν.
 χρεῖ δὲ εἰς χορὸν ὦ Φίλα ἵχνητ'.
 ὥς νεβρὸς ἐραίνιον
 πῶθιμα λευκίζουσα σὺν ἀγλαΐᾳ.
 νίκας σεφανοφορεῖαν
 λρείσω τοῖς παρ' ἀλφειῶν ῥέεθροις τελίσας
 λασίγνητ' σίδην. ἀλλ' ἐπᾶσθι
 λαλίνικον ὠδαν' ἐμῶν χορῶν.

ᾠ φῖ

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἤλ' ὦ φίγγ', ὦ τέθειπ' οὐ ἥλιον σέλας.
 ὦ γαῖα κ' νύξ, ἥν' ἐσθ' ὀκνέω πάρος,
 νυῦ ὅμματα μόν', ἀμπύχαι τ' ἐλδύθροισι,
 ἐπεὶ πατρός περ ἤνυσεν αἰγυιάδ' ὀφονδύς.
 φέρ' οἶα δὴ γὰρ καὶ δόμοι κεύθεσσι με
 κόμης ἀγάλατ' ὄρνυ' ἐγκωμαι Φίλαι,
 σέψω τ' ἀδελφοῦ λείψατα τὸ νικηφόρον.

Χορ. σὺ μὲν νυῦ ἀγάλατ' ἄερε
 λείψατ' ὅσ' ἀμείτορον
 χωρήσεται μέσαισι χρόνυμα Φίλον.
 νυῦ οἱ πάρος ἀμείτοροι
 γαίης τυραννέουσιν Φίλοι βασιλῆες
 δίκαιως, τὸς δ' ἀδίκους καταλόντες.
 ἀλλ' ἴτω ξυλάωλ' ὀφθαλμοῖς.

ἤλ' ὦ καλλίνικε πατρός ἐκ νικηφόρου
 γεγώς ὄρεσ' αἰὲρ ἰλίου μάχης,
 δέξαι κόμης σῆς βοσφύχων ἀνδρήματα.
 ἥκεις γὰρ ὅκ' ἀχρεῖον ἐκπλεθρον δραμῶν
 ἀγῶν' ἐς οἶκός, ἀλλὰ πολέμιον ἑταυνῶν
 αἰγυιάδου, ὃς σὸν πατὴρα λείπον ὤλεσε.
 σὺ τ' ὡς πρῶτα σῶς, ἀνδρὸς εὐσεβεσάτης
 παίδεινμα πυλάσθην, σέφανον δ' ἐμῆς χόρος
 δέχ' ὀφρὸν γούρ καὶ σὺ τῷ δ' ἴδω μὲν
 ἀγῶν'. αἰεὶ δ' εὐτυχεῖς φαίνοισθέ μοι.
 ὄρε' δεῦρ' ἐλθὲν ἡγοῦ πρῶτον ἡλέκτρα τύχης
 ἀρχηγέτας πῆσ' εἶτα καὶ ἐπαίνεσον

τοῦ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τὸν γ' ἔτι δ' αἰῶν τε, εἴ τι τύχης θ' ὑπερρίτην.
 πῶς γὰρ ὁ λόγοςισιν, ἀλλ' ὀργαῖς ἑταρῶν
 αἰγιόχοι. ὥς δὲ τῷ σάφ' ἐδίδεναι, τάδε
 περὶ δ' αἰῶν, αὐτὸν τὸν θανόντα ἴδω φόβον,
 ὅν εἴτε χρεῖζας, θηροῖσι ἄρπαγὴν πρόβδον,
 ἢ σὺλον οἰωνοῖσι μὲν δ' ὀφθαλμοῖς τέκνοισι
 πῆψας, ὄρεσσι σκῆλοπι. σὸς γὰρ ἔστι νῦν
 δὴ δ' αἰῶν, πάροιθε δὴ παύσεως ἐκκλινυμένον.
 ἢ λὲς αἰσχυρόμαί μιν, βέλομαι δ' ἐπεὶ οὐκ ὁμῶς.
 ὅρ' εἴ τί χρεῖμα, λείξω ὥς φόβον γ' ἔξωθον εἶ.
 ἢ λὲς νεκρὸς ὑβρίζω, μὴ μὲν φθόνῳ βάλω.
 ὅρ' εἴ τί ἐστιν ὁ δὲ οἷος αὐτὸν μὲν ψαύει τοῖσι.
 ἢ λὲς δ' οὐκ ἔστιν ὁ δὲ οἷος αὐτὸν μὲν ψαύει τοῖσι.
 ὅρ' εἴ τί ἐστιν ὁ δὲ οἷος αὐτὸν μὲν ψαύει τοῖσι.
 ἢ λὲς εἶναι τὴν ἀρχὴν πρῶτα σ' ὅθεν πῶς κακῶν;
 ποίας τελευτᾶς; τίνα μέσον τάξω λόγον;
 καὶ μὴν δ' ὁρῶντων γ' ὅπου τ' ὅθεν εἰς μὲν πᾶν
 θρυλλᾷ σ' ἄγ' ἐπεὶ ἡθελον κατ' ὅμμα σὸν,
 εἰ δὴ γηροίμην δειμάτωρ ἐλθὼν θύρα
 γ' ἔτι προέδιν. νῦν οὖν ἐσμέν. ἀπὸ δ' ὧσ' αὖτε ἴδω
 ἐκείν', ὅς σε ζῶντ' ἡθελον λείξαι κακῶς.
 ἀπώλεσας με, ἔωρ' αὖθις φίλον πατρός,
 καὶ τήνδ' ἔθνηκας, ὅθεν ἡθελον ἐκκλινυμένον.
 ἀγῆρας αἰχρῶς μητέρ' ἄνδρα τ' ἐκτανόντα
 τρατηλατωμένον ἔλθω, ὅθεν ἐλθὼν φεύγας.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

εἰς ἴδωρ δ' ἤλδον ἀμαθίας, ὥς τ' ἤλπισας
ὥς εἰς σέ μιν δὴ μητέρ' ὄχ' ἔξεις λακκῆν
γῆμας. ἐμὸ δὲ πατρός ἡσίοικεις λέχη.

- » ἴσω δ' ὅταν τίς διολέσας διαμαρτάτῃ
- » λευπῆαίσιρ δυνάεις, εἴ τ' αὐαίκαδ' ἡ λαβεῖν,
- » δυνεπνός ὅστιρ εἰ δοκῇ, τὸ σὺφρονεῖν
- » ἐκῇ μὲν αὐτὴν ὅκ' ἔχειν, παρ' οἷ δ' ἔχειν.
- ἀλγιστα δ' οἰκῆς, ὅ δοκῶν οἰκίῃρ λακκῶς.
- ἡσίοδα γὰρ δὴ τ' αὐόσιον γῆμας γάμον,
- μήτηρ δ' εἰ σ' ἄνδρα δυνεσιβῆ κεκτημένη.
- ἄμφω πονηρῶ δ' ὄντ' ἀφαιρεῖτο δὸν τύχῃ,
- λείνη τε τὴν σὴν, καὶ σὺ τὸ κείνης λακκῶν.
- πᾶσιρ δ' ἦν ἀργείοισιρ ἥκουδ' ἰτάσῃ,
- ὃ γ' ἰγυναικός, ὅχι τ' ἀνδρός ἢ γυνή.
- » καί τοι τόσ' αἰχρὸν, πρῶτα τεῖν γε διαμάττω
- » γυναικα, μὴ τὸν ἄνδρα. λακκείνδ' ἐς συγῶ
- » αὐτὸ παῖδας, ὅς τις τὸ μὲν ἀρσεν^Θ πατρός
- » ὅκ' ὠνόμασαι, γ' ἰ δὲ μητρός γ' ἰ πόλει.
- » ἐπίσημα γὰρ γήμαν' ἔκ' ἐμείζω λέχη,
- » τ' ἀνδρός μὲν ὅδ' οἶς, τῇ δὲ θελειδῶν λόγ^Θ.
- ὃ δ' ἡπάτα σε πλείστον ὅκ' ἐγνωκότε
- ἥνυχες τίς εἶναι τοῖσι χρήμασι δένων.
- » τὰ δ' ὅδ' ἐμ, εἰ μὴ βραχὺν ὁμιλῆσαι χρόνον.
- » ἢ γὰρ φύσις βέβαι^Θ, ὅ τὰ χρήματα.
- » ἢ μὲν γὰρ αἰεὶ πρᾶμνός' αἶρει λακκᾶ.
- » ὃ δ' ὅλβ^Θ ἀδίκ^Θ, ὅ μετὰ σκαιῶν ξυνοῶν,

ὅδε.

ὅς ἐπ' ἔστ' οἴκῳ, σμικρὸν αὐθιγὰς χρόνον·
 ἀλλ' εἰς γυναικάς, πρὸ δὲ νῶ γὰρ ὁ καλὸν
 λέγειν σιωπῶ, γνωρίζω δ' αἰνίξομαι,
 ὕβριζόν ὡς δὴ βασιλικὰς ἔχωρ δόμους
 καλῶν τ' ἀργαῶν. ἀλλ' ἐμοί γ' εἴη πόσις
 μὴ πρὸ γνῶπός, ἀλλὰ τ' ἀνδρῶν τρόπου.
 τὰ γὰρ τέκν' αὐτῶν, ἄρ' ἐκ κρεμάννυται,
 τὰ δ' εὐπρεπῆ δὴ λίσσεται ὅτ' ἐκ κοροῖς μόνον.
 ἔρρ' ὁ δὲν εἰδὼς, ὦν ἐφθυρεθῆς χρόνον

ὅς δὴ κλέω δίδωκας, ὡς δὲ τις κακὸν γὰρ ὦν
 ὅς μὴ μοι, τὸ πρῶτον βῆ μ' ἐὰν δρῶν καλῶς
 ὅς νικᾷ δοκέτω τὴν δίκην, πρὶν αὖ τέλος
 ὅς γραμμῆς ἵκηται, καὶ τέλος καλῶν βίου.
 χορὸς ἐπράξε δεινὰ, δεινὰ δ' αὐτὸ δ' ὠκέοι,
 ὅς καὶ τῷ δ' ἔχει γὰρ ἡ δίκη μέγα δένει.
 ὅς εἰς γυν. κομίζετο τῷ δὲ σῶμα' εἰσὼ χρόνον,
 σκότῳ γε δίδνασι δίδωκε, ὡς ὅταν μὴ
 μήτηρ, σφαγῆς πάροιθε, μ' εἰσίδῃ νεκρὸν.
 ἢ λέ' ἐπίχες. ἐμβαλὼν μὲν εἰς ἄλλου λόγον.
 ὅς τί δ' ἐκ μυκλῶν μὲν βοκοδρόμους ὄρω;
 ἢ λέ' ὅκ. ἀλλὰ τὴν τεκῶσαμ, ἢ μ' ἐγείνατο.
 ὅς καλῶς ἄρ' ἄρκυν εἰς μέσην πορεύεται.
 ἢ λέ' καὶ μὴν ὄχοις τε καὶ σολῇ λαμπρύνεται.
 ὅς τί δὴ τα δρῶν μὲν; μητέρ' ἢ φονεύσμεν;
 ἢ λέ' μὲν σ' οἶκτο' εἴλε μνηστὸς ὡς εἰδὼς δέμας;
 ὅς φόν,

πῶς

ΗΛΕΚΤΡΑ.

πῶς γὰρ λιτάνω νιν, ἢ μ' ἐθρεψε καὶ τέκευ;
 ἦλ' ὥσπερ πατὴρα σὺν ἡδὲ λαμόνῳ, ὦλεσεν.
 ὅρ' ὦ φοῖβε, πολλήν γ' ἀμαθίαν ἐθέτισας.
 ἦλ' ὅπως δ' ἀπώλωσκαίος ἦ, τίνες σοφοί;
 ὅρ' ὅσκις μ' ἐχρησας μητέρ' ἢν ὅχρημ, λιτανεύω.
 ἦλ' ἐλάτῃ δὲ δὴ τί πατρὶ λιμωρῶν σὶ θν;
 ὅρ' μητροκτόν Θ' νυῦ φούξομαι, τόδ' ἄγνός ἐμ.
 ἦλ' καὶ μήν γ' ἀμύνωμ πατρὶ, διουσι βῆς ἔσθ;
 ὅρ' ἐγὼ δὲ μητρὸς τῷ φόνῳ διώσω δίκας.
 ἦλ' τῷ δαὶ πατρῶαν διαμεδίης λιμωρίαν;
 ὅρ' ἀρ' αὐτ' ἀλῶσθ' εἴπ' ἀπεικαδίεις θεῶ;
 ἦλ' ἰδρὸν λαθίζωμ τρίποδ' ἐγὼ μὲν ὅδ' οὐκῶ.
 ὅρ' ὅδ' αὖν πιδοίμην εὔμεμαντε ὕδαϊ τόδ' ε.
 ἦλ' ὅ, μὴ λακιδίεις εἰς ἀνάνδριαν πέσῃς.
 ὅρ' ἀλλ' ἢ τὸν αὐτὸν τῇ δ' ὑποσῆσω δόλον;
 ἦλ' ὦ καὶ πόσιρ λαθεῖλεις, αἰγιόρου λιτανῶν.
 ὅρ' εἴσειμι δεινὸν δ' ἄρχομαι περ βλήματ' Θ'.
 καὶ δεινὰ δράσω γ' εἰ θεοῖς δοκεῖ τάδε,
 ἔστω. πικρὸν δέ, χ' ἡδύ τ' ἀγώνισμά μοι.
 χορῶ βασίλεια γύναι χθονὸς ἀργείας
 πᾶσι Τιτυδαεῖς,
 καὶ τοῖν ἀγαθοῖν φύγῃσι λῃροῖν
 Διὸς, οἳ φλογόραν αἰθερ' ἔν' ἄστροις
 ναίουσι, βροτῶν γὰρ ἄλός ῥοδίοις
 λιμᾶς σῶπῃρας ἔχοντες.
 χαῖρε, σε βίζω σ' ἴλα καὶ μάκαρας,

πλὺτος

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

πλοῦντε, μεγάλης τ' εὐδαιμονίας.
τὰς σὰς δι' εὐχὰς θόρα πνέειν
λαϊρὸς ὧ βασιλεια.

κλυ ἐκθῆτ' ἀπ' ἡνίκας τρωάδεις, χεῖρὸς δ' ἑμῆς
λάβειδ', ἵν' ἔξω τὸ δ' ὄχρ' εἴσω πόδα.
σκύλοισι μὲν γὰρ θάειν κενόσμηνται δόμοι
φρυγίοις, ἐγὼ δὲ τάσδε τρωάδας χθονὸς
ῥ' αἶρετ' ἀντὶ παιδὸς ἧν ἀπώλεσα,
σμικρὸν γόρας, λαλὸν δὲ λείκτῃμαι δόμοις.

ἦλ' ἔθοιμι ἐγὼ, δόλῃ γὰρ ἐκβεβλημὴν
δύμων πατρώων, δις συχεῖς οἰκὸς δόμους,
μῆτορ λαβώμαι μακαρείας Φίσης χορὸς;

κλυ δόλαι πάρεσιν αἶσθε, μὴ σύ μοι πονεῖ.
ἦλ' τί δ' ἀλχμάλωτόν μοι ἀπώκισας δόμων;
ἥρμηνών δὲ δωμάτων ἥρήμεθα,
ὥς αἶσθε, πατρός ὀρφανὰ λελειμμένα.

κλυ τοιαῦτα μὲν σοὶ πατὴρ βεβλόματα,
εἰς ὅς ἐρχῆν ἡκισ' ἐβλόδυσεν Φίλων.

„ λέξω δὲ καὶ τοι δόξ' ὅταν λάβῃ κακὴ
„ γυναικα, γλώσῃ πικρότης ὕψιζις,
ὥς μὲν παρ' ἡμῖν ὁ λαλῶς. τὸ πρῶγμα δὲ
μαθόντα σ' ἦν μὲν ἀξίως μισεῖν ἔχεις,
συγεῖν δίκαιον. εἰ δὲ μή, τί διεῖ συγεῖν;
ἡμᾶς διέδωκε Τυωδάρειος τῷ σὺν πατρί
ἔχ' ὥς τε θνήσκειν, ὃ δ' ἄγενα μὲν ἐγὼ.
λείν' ὁ δὲ παῖς τὴν ἐμὴν Ἀχιλλείως

λείκτροι.

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

λέκτροισι πείσας, ὥχετ' ἐκ δόμων ἄγῳρ
 πυρρὸν ἄλκιμον αὐλιν. γῆδ' ὑπερβείνας πύλας
 λυκὴν δῖήμην· Ἰφιδάμανος παῖδ' ἰδὼν.

καὶ μὲν πόλειος ἄλωσιν ἐξιδάμαντα,
 ἢ δὲ μὲν ὀνήσωρ· τ' ἄλλα τ' ἐσώζωρ τέκνα,
 ἔκτεινε πολλὰ μίαν ὑπὸρ, σὺ γινώσκεις νιν.
 νῦν δ' ἔνεχ' ἐλθέης μάργος ἦν, ὅτ' αὐτὰ λαβὼν
 ἄλοχον καλὰ ζεῖν πεδύτην ἐκὼν πίστευτο.
 τὸ τῶρ ἐκείνῳ παῖδι ἐμὴν δώλεσεν.

ὣθι φῖς δὲ φησὶν, καὶ πόρ' ἡδὲ κημελὴν,
 ἐκὼν γινώσκω, ἐπὶ αὐτὸν ἔκτανον πόσιν.
 ἀλλ' ἡλθ' ἐχὼρ μοι μακρὰ δὲ γῆθεον κῆρυξ,
 λέκτροις τ' ἐπεί σέ φηκε, καὶ νύμφα δύνου
 γῆν ὅτις αὐτοῖσι δώμασι κατέχευεν.

- » μῶρον μὲν οὐκ ἔγωγε, ἐκ ἄλλως λέγω·
- » ὅταν δὲ ὑπὸνται τὸ δὲ ἀμαρτάνῃ πόσις
- » τὰνδ' ἰδὼν πρῶτας λέκτρα, μιμῶδα θέλει
- » γυνὴ τὸν ἄνδρα, καὶ ἄτορον κατὰ δαίμονα
- » καὶ πᾶσι γῆν ἡμῶν ὁ φύγει λαμπρύνεται,
- » οἷον αἱ τοὶ φησὶν, ἐκ λύνει ἄνδρα κακῶς.
- » εἰ δὲ ἐκ δόμων ἡρπασομένης εὖ λαβῆται,
- » κατανεῖν ὀρέσθην γυνὴ κασιγνήτης πόσιν,
- » μὲν ἑλκὸς ὡς σώσαιμι· σὸς δὲ πᾶσι πάτῃς,
- » ἡνέχετ' αὐτῶν τ'· εἴτε τὸν μὲν ἐθανεῖν
- » κατένοντα γυνὴ τ' ἄμ', ἐμὲ δὲ πρὸς κείνῳ πα-
- » δει;

D

ἔκτειν',

ΕΥΡΙΓΙΔΟΥ

ἔκταν', ἐτρέφθην ἡν πορ' ἡμ πορδύσιμον
 πῶς αὖτ' ἐκείνῳ πολεμίζεις. Φίλων γὰρ αὖ
 τίς αὖ πατρός σου φόνον ἐκρινώνησέ μοι.
 λέγ' εἰ χρῆσεις. κἂν τίθου παρ' ῥησεία,
 ὅπως τέθνηκε σὸς πατήρ οὐκ ὀδύκως.
 ἢ δὲ δίκῃ ἔλεξας. ἢ δίκη δὲ αἰχρῶς ἔχει.

„γυναικα γὰρ ἔχῃ πάντα συγχωρεῖν ὡς αὐτήν.”

ἡ τις φρονήτης. εἰ δὲ μὴ δοκῇ τὰδε,

ἔσθ' εἰς αἰθμόν τῷ ἐμῷ ἦκεις λόγων.

μὲμνησο μῆτορ' ὅς' ἔλεξας ὑπὸ τοῦς

λόγους, διδῶσα πρὸς σέ μοι παρρησίαν.

ἔλν καὶ νῦν γε φημί, ἔδκ ἀπαρνούμαι τέκνον.

ἢ λέει ἄρα καλὴν σοὶ μήτηρ, εἴ τ' ὄρξεις κακῶς;

ἄλλο ὅκ' ἐστὶ. τῇ σῆλ' ἡδ' ὐπερδιήσω φεγγί.

ἤλ' ἐλθέμεν αὖν. ἀρχὴ δὲ ἦδε μοι προοίμιον.

ἔθ' ἔγχεσ' ὥτε κῆσα βελτίους φρενίας·

το μὲν γὰρ εἶδ' ὁ ἄνθρωπος ἄξιον φέρει.

ΕΛΘΩΝΤΕ ΠΕ ΕΙ ΣΩ, ΔΙΝΩ Δ' ἑΑΝΤΕ ΣΥΝ

ἀμφω ματοῖω, λάτορός τ' ἔκ ἀείω.

နိမ္မိတံ ဟံ ဝိညာဉ်သမ္ဘာသိတိ ဟံ ဝိညာဉ်သမ္ဘာသိတိ

σύνδι' ἀνδρ' ἄριστον ἐλπεδιθ' διώλεσσε

ἡμεῖς ἡμεῖς ἀποδοῦμεν ὅτι ἡμεῖς ἀποδοῦμεν
 ὅτι ἡμεῖς ἀποδοῦμεν ὅτι ἡμεῖς ἀποδοῦμεν

[illegible]

မိမိ အားလုံးက အားပေးကြပါသည်။

ἡ δὲ ἐκείνη ἡμέρα ἦν ἡμέρα τοῦ ἔργου τοῦ
 ἡμεῶν καὶ τοῦ ἡμεῶν καὶ τοῦ ἡμεῶν καὶ τοῦ ἡμεῶν

Εαυτὸν ἱσχυρότατον πρὸς πάντας ἐξέστης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

гипн

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

- 31 γυνὴ δ' ἄπὸντ' αὐδρὸς, ἥ τις ἐκ δόμων
 32 εἰς λαλῶν ἀσκέει, διάγραφ' ὥς ὕσαν λακκῶ.
 33 ὁ δ' ἔν γὰρ αὐτῷ δειθυρασιμὸν ὑπερεῖς
 34 φάνημι πρόσωπον, ἢ τὶ μὴ ζητῇ λακκῶ.
 μόνῳ δὲ πασδμοῖδ' ἐγὼ σ' ἐλλωίδωρ,
 εἰ μὲν πατρῷ ἢ ὀνυχῇ, λεχαριδύλῳ,
 εἰ δ' ἥσον' εἴη, σωννεφῶσαν ὀμματα,
 Αγαμέμνον' ὃ χρῆζσαν ἐκ τροίας μόλειμ.
 λαί τοι λαλῶς γε σὺ φρονεῖν πῶς εἰχ' σοι,
 αὐδρ' εἶχεσ' ὃ λακκῶν Αἰγίδαο πόσιμ,
 ὅμ' ἐλλὰς αὐτῷ εἰλθεσθ' αὐτῷ.
 Ελγύνῃς δ' ἀδελφῆς τοιαῖδ' ὀξυεργασμῶν,
 35 ὃ δ' ἐλῶ λαλῶ σοι μέγα λαβεῖμ. τὰ γὰρ λακκῶ,
 36 πῶς ἀδελφῶν τοῖς ἐδλοῖσιμ, εἰς ὅψιμ τ' εἶχ.
 εἰ δ' ὥς λέγεις, σὺ δ' ὀνυχῇ ἐκτείνε πατῆρ,
 ἐγὼ τί σ' ἠδίκησ', ἐμός τε σύγγον;
 πῶς ὅν πόσιμ κτείνασ', ὃ πατρῶος δόμους
 ἡμῖν πρὸς ἡψας, ἀλλ' ἀπ' ὀνυχῇ λέχῃ
 τ' ἀλλότεια, μὴ δ' ὃ τὸς γάμους ὀνυχῇ,
 κῶτ' ἀν' ὀνυχῇ πατρὸς ἀντὶ σὺ πόσιμ,
 ὅτ' αὐτ' ἐμὸς τέθνηκε, δὴς τόσως ἐμὸς
 κτείνας ἀδελφῆς ζῶσαν. εἰ δ' ἀμείψεται
 φόνου δικάζωρ φόνον, ἀρκετῶ σ' ἐγὼ,
 καὶ πᾶσι ὀνυχῇ πατρὸς ὀνυχῇ.
 εἰ γὰρ δὴ καὶ ἐκτείνε, καὶ τὰ δ' ὀνυχῇ.
 37 ὅς τις δὲ πλῶτον, ἢ ὀνυχῇ εἰσιδῶρ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ὦ γὰρ μὲν πονηρὰν, μωρὸς δ' ὅστις· μικρὰ γὰρ
 ὦ, μεγάλῳ ἀμείνω σώφρον' ὅν' δόμοις λείπει
 χερ', ὦ, τύχῃ γυναικῶν εἰς γάμους. τὰ μὲν γὰρ οὗ
 ὦ, τὰ δ' ὅτ' ἀκαλῶς πίπτοντα δίδρῃσμαι βροτῶν.
 ἔλῃ ὦ παῖ, πῆφουκας πατόρα σὺν δόργειν ἄει,
 ἔστιν δὲ καὶ τόδ'· οἳ μὲν εἰσιρ' ἀρσένων,
 οἳ δ' αὖ Φιλῶσι μητόρας μάλλον πατρός·
 συγγνώσμαι σοι, καὶ γὰρ ὅχ' ὅτως ἄγαν
 χαίρω ἡ τέκνον' τοῖς δειδραμμένοις ἐμοί.
 σὺ δ' ὦδ' ἄλυστ' ὅ καὶ διυσεύματ' ὅχ' ὅσα
 λεχὼν, νεογνῶν ἐκτόκῳ πεπαυμένη;
 οἷμοι τάλαινα τῶν ἐμῶν βελδυμάτων·
 ὡς μάλλον ἢ χερὴν ἤλασ' εἰς ὄργην πόσιμ.
 ἢ λέ' ὅψ' ἐσφάζεις, ἢ νῆκ' ὅκ' ἔχεις ἄκῃ.
 πατὴρ μὲν οὖν τέθνηκε· τὸν δ' ἔφωχθονός
 πῶς ὅκ' ἡμῖν παῖδ' ἀλητέοντα σὺ;
 ἔλῃ δ' ἐδδικα. τὸ μὲν δ' ὅκ' ἔκείνῃ σκοπῶ.
 πατρός γὰρ, ὡς λέγῃσι, θυμῶν φόνος.
 ἢ λέ' τί δ' αὖ πόσιμ σὺν ἄγριον εἰς ἡμᾶς ἔχεις;
 ἔλῃ πρόποι τοῖδ' τοι, καὶ σὺ δ' αὖθ' ἀδελφῆς ἔφους.
 ἢ λέ' ἀλγὼ γὰρ, ἀλλὰ παύσομαι θυμῶν.
 ἔλῃ καὶ μὲν ἐκείν' ὅτ' ἐκ' ἐστὶ σοὶ βάρυν.
 ἢ λέ' φρονεῖ μέγ' ὅν' γὰρ τοῖς ἐμοῖς ναίει δόμοις.
 ἔλῃ ὄρεας αὖ αὖ σὺν ζωπυρεῖς νέκην νέας;
 ἢ λέ' σιγῶ, δ' ἐδδικα γάρ νιν ὡς δ' ἐδδικ' ἐγώ.
 ἔλῃ παῦσαι λόγῳ τῷδ', ἀλλὰ τί μ' ἐκάλεις τέ-
 κνον;
 ἦ καὶ

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἥλ' ἢ κούρας οἶμαι τῶν ἐμῶν λοχδυμάτων.
 τότ' ὦν ὑπὸρ' με θυσοῦν· ὃ γὰρ οἶδ' ἐγὼ
 δεκάτην σελήνην παιδίος ὡς νομίζεται.
 τρίβω γὰρ ὃν εἰμ', ἄρκος δ' οὐ γν' τῷ πάρος.
 ἔλυ' ἄλλης τό δ' ὄργον, ἢ σ' ἔλυσεν ἐκ τόκων.
 ἥλ' αὐτὴν λόχδου, ἔατερον μόνον βρέφ' ὅ.
 ἔλυ' ὅτ' ὡς ἀγείτωρ οἶκ' ἰδρυτοῖσι φίλων;
 ἥλ' ἐπὶ νηπίας ὁδὸν ἐβλήτο κατὰ δαίμονα.
 ἔλυ' ἄλλ' εἰμι. παιδὸς ἀειβμόν ὡς τελεσφόρον
 δύσω θεοῖσι· σοὶ δ' ὅταν πράξω χεῖρ
 τήνδ', εἰμ' ἐπ' ἀγρόν· ὃ πόσις θυηπολεῖ
 νύμφαισιν. ἀλλὰ τά σ' ὅχ' οὐκ ὁπάονδ' οὐ
 φάτ' ἔτι· ἀγόντες, πρόδ' εἰδ'. ἐνὶ κ' αὖ δέ με
 διοκῆτε θυσίας φιλ' ἀπὸ νηλεῶν χερσίν,
 πᾶρες. δαῖμα γὰρ καὶ πόσι δίδναται χεῖρ.
 ἥλ' ἔχωρ' ἐπὶ νηπίας εἰς δόμους. φέρει δέ μοι
 μή σ' αἰετὰ λῶσιν πολὺ κάπνον σέγος πᾶσι.
 δύσεις γὰρ οἶα χερσὶν σε δαίμοσι θύειν.
 ἑλάνου δ' ἐν εἰρεῖα καὶ τεθνηγμένη σφαγίς,
 ἢ πόρ' ἑλάνου ταῦτον, ὃ πᾶσι πᾶσι
 πληγῆσα. νυμφόβουσι δέ καὶ ἄλλοις δόμοις
 ὅ πόρ' ξυνοῦδες γν' φάει. τόσῃ δ' ἐγὼ
 δώσω χεῖρ' σοι, σὺ δ' ἐμοὶ δίκλιν πατρός.
 ὅς μοι βαλὼν κακῶν μετὰ
 τροπῶν πᾶσι.
 σὺν ἀνδρῶν δόμῳ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

τότε μὲν λατροῖς
 ἔπεισεν ἑμὸς ἑμὸς ἀρχέτας,
 ἰάχῃσιν δὲ εἰγα, λαῖνοί
 τε θειγχοὶ δόμων, τὰ δ' ἔν' ἐπὶ πόντῳ. ᾧ
 χετλία τί με γυναι φονδύεις, Φίλαν
 πατρίδα διεκίτουσιν γὰρ ἀποραῖ-
 σιν ἐλθόντ' ἑμαῖ;
 παλὶρ ῥ' ὅς δ' ἐταύσ' ὑπ' ἀγέται δίκαι
 διαδρόμῳ λήχῃς, μελέαν. ᾧ πόσιμ
 χρόνιον ἰκόμην εἰς οἶκον,
 λυκλώπαια τ' ἄρ' ἀνία τέχε', δ-
 ξυθήκῃ βέλαι ἑκαστὴν αὐτόχειρ,
 πέλεκυν γὰρ χόροισιν λαβῆσα. τλάμων
 πόσις ὅτε ποτὲ τὰν πέλας
 ναυ' ἔχε κακόν.
 ὀρέα τις ὥς λείαν ὄργασθαι
 δρύος χα νεμομένη, τὰ δ' ἐκατ' ἰώνων.
 ἔλυ ὦ τέκνα, πρὸς θεῶν μὴ κ' ἰάνητε μητόρα.
 χορ ἔλυνεῖς ὑπ' ἀνδροφον βοᾶν;
 ἔλυ ἰὼ μοι μοι.
 χορ ὦ μωξα καὶ γὰρ πρὸς τέκνων χειρὶ μύνης,
 νίμει τοι δίκαι θεὸς ὅταν τύχη.
 χετλία μὲν ἔπαθον, ἀνόσια δ' εἰργάσθη
 πέλας δ' ὀνέταν.
 ἀλλ' οἶσθε, μητρὸς νεοφόνους γὰρ αἵμασι
 πεφυρμένοι, βαίνουσιν ἐξ οἴκων πόδα.

τρε-

ΗΛΕΚΤΡΑ.

Ἰόπαια δαίματ' ἀθλίω πτοσφθιγμάτων.
 ἔκ' ἐσιπ' ὀδὸς οἴκῳ ἀθλιώτορ' ὅ
 τ' Τανταλείω, ὃ δ' ἔφυ ποτ', ἐκ γόνω.
 ὦρ' ἰὼ γὰρ καὶ Σόλ' πανδορκέτα βροτ',
 ἴδτε τε τὰ δ' ὄργα φόνια μυσσασθ'.
 δίγωνα σώματ' ἐν χθονὶ λείμνῳ, πλαγᾷ
 χόρος ἔσθ' ἡμᾶς, ἅποιν' ἑμὸν πημαίνω.
 αἰεὶ δακρυῖ' ἄγαν ὦ σύγχον'. αἰτία δ' ἐγὼ.
 διὰ πυρὸς ἑμολογᾷ τελευταῖα μητρὶ τᾷ-
 δ' ἃ μ' ἐπίκει κόραν.
 ἰὼ τύχης σᾶς. τύχης μᾶτόρ τε κῶ,
 σ' ἄλαστ' μελέα
 καὶ πόρρα γε παῖδ' ὅσα σῶν
 τέκνων ὕπα'
 πατρὸς δ' ἐτι-
 σας φόνου δικαίως.
 ὦρ' ἰὼ φοῖβ' ἀνύμνησας δίκην,
 ἄφατα φανερὰ δ' ὀξέπρ' α'
 ξας ἄχεα, φοίνοια δ' ὥπασας λείχε' ἄρ' γὰρ
 τᾶς ἐλάνιδ' ὅ.
 τίνα δ' ἐτόρ' ἄν μολῶ πόλιν; τίς ξγνέῃ;
 τίς δύσ' ἐβήσ' ἐμὸν λάρ' α' πτοσόφ' εἶται;
 μητόρ' α' κτερόντ' ὅ;
 αἰεὶ ἰὼ μοι μοι. ποῖ δ' ἐγὼ;
 τίς εἰς χθόρ';
 τίνα γὰρ με εἶμι; τίς πόσις με δέξεται

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

νυμφικὰς ἐς θυνάδας;
 ὅρ' ἔτι πάλιν πάλιν φρόνημα σὸν
 μετεσάδῃ πρὸς αὔραν.
 φρονεῖς γὰρ ὅσια νυῦ, τότ' οὐ φρονῶσα.
 θεινὰ δ' εἰργασώ θύλα
 ἱασίγηνητ' ὅκ' ἐδέλοντα.
 ἱατρίδες οἶον ἅ τ' ἄλαιν' ἑῶν πῆπλων
 ἔβαλυν, ἔθλειξε μασὸν γν' φοναῖς;
 ἰῶ μοι μοι, πρὸς πῆπλον
 τιθεῖσθαι γόνιμα μέλεια, τὰν κόμαν δ' ἔγω·
 ἥλ' ἐσάφ' οἶδ' αἰ δ' ὀδύναις ἔβας,
 ἱήϊον κλύων γόου
 μητρὸς, ἃ σ' ἐπικτε.
 ὅρ' ἐσοῦν δ' ἔλασκει τὰνδε, πρὸς γήρην ἑμὴν
 τιθεῖσθαι χέρας.
 τέκ' ἐμὸν λιταίνω.
 πῶς κ' ἰδὼν τ' ὅζ' ἑμῶν
 ἐκείμην ἄθ', ὥς ἐχόρας ἑμὰς λιπεῖν βέλ'·
 χορ' ἑτάλαινα πῶς ἔτλας φόνου
 δ' ὁμμάτωρ ἰδέϊν σέθεν,
 μητρὸς ἐκωνεύουσας;
 ὅρ' ἐγὼ μὲν ὑδὴ βαλὼν φάσθαι κῆρας ἑμᾶς-
 σι, φασγάνῳ ἱατρὸς ἑξάμαν,
 ματὸρ' ἐσὼ δέρας μεθεῖς.
 ἥλ' ἐγὼ δ' ἐπέκλυσά σοι·
 ξίφος τ' ἐφαψάμην ἄμα.

Διανέ

ΗΛΕΚΤΡΑ.

χορ δαινότατον παθίων ὄρεξας.

λαβὼ, κάλυπτε μέλεα ματόρθο.

πῆλοισι καθάρμοσόν σφαγᾶς.

φονέας ἐπικτεῖς ἄρ' αἰ σοι.

ἡλὲ ἰδὼ θέλαι τε, καὶ θέλαι,

φάρεα γ' ἀμβιβάζομεν,

τόρμα κακῶν μεγάλων δόμοισιν.

χορ ἀλλ' οἶδε δόμων ὑπὲρ ἀκροτάτων

φαίνεσσι λινὲς δαίμονες, ἢ θεῶν

τῶν οὐρανίων· ὃ γὰρ θνητῶν

γ' ἡδὲ κέλεθ'· τί ποτ' εἰς φανδραν

ὄψιν βαίνεσσι βροτοῖσιν;

δίο. Αγαμέμνον' παῖ, κλυθί· δῖπ' ἡυχοί δέ σε

καλῶσι μητρὸς σύγγονοι δῖοσκόροι,

κἄστωρ, κασίγνητός τε πολυδεύκης ὄδ' αἰ.

διδόνον δὲ ναὸς ἀρτίως πόντον σάλομ

παύσαντ' ἀΐγμεθ' ἀργό, ὥς εἰσέδωκε

σφαγᾶς ἀδελφῆς τῆςδε, μητόρθο δὲ σῆς.

δίκαια μὲν νυῦν ἡδ' ἔχει· σὺ δ' ὅχι δρᾷς.

φοῖβ' δὲ φοῖβ'· ἀλλ' ἀνάξ γὰρ εἰς ἐμὸς,

σιγῶ, σοφὸς δ' ὦμ, ὃ κ' ἐχρησέοι σοφά.

αἰνεῖν δ' ἀνάλγηταῦτα. τὰντ' οὖν δὲ χρὴ

πρῶτα μὲν αἰμοῖρα, ζόβς τ' ἐκρανεσθ' ὡρεῖ.

πυλάσθαι μὴ ἡλέκταν δ' ὅς ἀλοχὸν εἰς δόμους,

σὺ δ' ἀργό· ἐκλιπ'· ὃ γὰρ ἐστὶ σοι πόλις

τῶν δ' ἐμβατεύειν, μητόρ' αἰτεῖναι τε σῆμ.

D 5

διδίναε

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

θειναὶ δὲ κῆρυ, αἰ λυωὶ πιδου θεαί,
 τροχληατήσσε' ἐμμανῆ πλανώμεν.
 ἔλθωμ δ' Αθλῶας, Παλλάδος σεμνόν βρέταε
 πρόσπῃρυ. εἴρξει γάρ νιν ἐπιοκμῆας
 θεινοῖς δρᾶκυσιν ὥσε μὴ φάειμ σέδον,
 γοργῶπ' ὑπορτείνουσά σε κᾶρα λυκλόν.
 εἰσιμ δ' Αρεός τις ὄχθη· ὅς προδοι θεοὶ
 ἔχοντ' ὡδὶ ψήφοισιν αἵματ' ὦρει,
 Αλιγρόδιον ὅτ' ἐκτάν' ὠμόφρων ἄρρες,
 μῆνιν θυγατρὸς αὐοσίων νυμφόλυμάτων,
 πόντε κρείοντ' ὅππῃ δ' ἰν' οὔσι βεσάτη
 ψῆφ' ὅ, βεβαία τ' ὅζην ἐκτε τῷ θεοῦ.
 γνῶταῦθα καὶ σὲ δει δρᾶμεν φόνος ὦρει.
 ἴσαι δὲ σ' ἐκσώξουσι μὴ θανεῖν δίκη
 ψῆφοι τε δέισαι. λυξίας γὰρ αἰτίαν
 εἰς αὐτὸν οἴσει, μητόρ' ὅς χρησας φόνου.
 καὶ τοῖσι λοιποῖς ὁ δὲ νόμος τε δῆσεται,
 νικᾶν ἴσαις ψήφοισι τὸν φεύγοντ' αἰεί.
 θειναὶ μ' οὐδ' θεαὶ τῷ δ' ἄχει πεπληγμένας,
 πᾶγον παρ' αὐτὸν χάσμα λύσσονται χθονός.
 σεμνόν βροτοῖσιν οὔσι βέες χρησέλιον.
 σὲ δ' ἀρκάδων χρὴ πόλιν ἐπ' ἀλφειῷ ῥοαῖς
 οἰκεῖν, λυκαῖς πλησίον σκώματ' ὅ.
 ἐπώνυμ' ὅ δὲ σε πόλιν κεκλήσεται.
 σοὶ μὲν τάδ' εἶπον. τὸν δὲ δ' αἰγίδον ἐκκυ,
 ἀργεὺς πολίται γῆς καλύνουσιν τάφω.
μητόρα

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α.

μητόρα δὲ τῶν σὺν, ἀρ' πινυπλίου πρῶτον
 Μηνέλαος δ' οὐ Τρωϊκὴν εἰλε χθόνα,
 Ελγὴν τε θάψει. Πρωτέως γὰρ ἐκ δόμων
 ἦκε λιποῦσ' αἰγυπῆον. οὐδ' ἦλθε φεύγας.
 ζῶνς δ' ὡς εἰς γήραιοτο καὶ φόνος βροτῶν,
 εἰδωλὸν ἐλγὴν δ' ἐπέμψ' εἰς ἴλιον.
 Πυλάδης γὰρ αὐτὸν κέρων τε καὶ δίαμαρτ' ἔχων
 ἀχαιῖδ' ὅς γ' οἴκαδ' εἰσπορεύετο,
 καὶ τὸν λόγον σὸν πενδορόν κομίζετο
 Φωκίῳ ἐς αἶαν, καὶ δότω πλούτῳ ἑάρθῃ.
 σύ δ' ἰδομίας γῆς αὐχέν' ἐμβαίνωμ ποδῖ,
 χώρῃ πρὸς οἶκον Λεκροπίας Ὀυδαίμονα.
 πεπρωμένη γὰρ μοῖραν ἐκπλήσας φόνος,
 Ὀυδαίμονήσεις τῶν δ' ἀπαταχθεὶς πόνων.
 χ' ὦ παῖσι δῖος, δέμεις εἰς φθογῆας
 τὰς ὑμετέρας ἡμῖν πελάθει;
 δῖο. δέμεις ὅ μιν σαροῖς τοῖσδε σφαγίοις.
 ὅρ' ἑλὰ μοὶ μύθε μετὰ Τυωδαρίδαι;
 δῖο. καὶ τοῖ φοῖβ' ἑνὶ δ' ἀνὰ δῖον
 πρᾶξι φονίαν.
 χ' ὦ πᾶσι δῖον, φησὶ τ' ἀδελφῶν
 φησὶ καταφθιμένης
 ὅτ' ἡρκεῖται μὲν μελάρθοις;
 δῖο. μοῖρας ἀνάγκης ἡγεῖτο χρεῶν,
 φοῖβ' ὅτ' ἀσφοὶ γλώσσης γῆσπαί.
 ἡλ' τί δαίμ' Ἀπόλλων; ποῖοι χρεσμοὶ

φονίαν

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

φονίαν ἔδωσαν μητόρι γυνέδαι;
 Διόσκη κοινὰ πράξεις, κοῖνοί δὲ πότμοι.
 μία δ' ἀμφοτέρους
 ἄτη πατέρων διέκνασεν.
 ὄρε' ὦ σύγγονε μοι. χροῖαν σ' ἐσιδὼν,
 τῇ σὼν διδύς Φίλτρων σδρομαι,
 καὶ σ' ἀχλείψω σε λειπόμην.
 Διόσκη πόσις ἐς αὐτὸς καὶ δόμῳ. ἔχῃ
 δ' οἰκτρὰ πέπονθε, πλὴν ὅτι λάπε
 πόλιν ἀργείων.
 ὄρε' καὶ τίνου ἄλλαι συναχαὶ μέγας,
 ἢ γῆς πατρώας ὄρου ἐκλιπῆς;
 ἀλλ' ἐγὼ οἴκωμ' ἔξειμι πατρὸς
 καὶ ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοισι, φόνου
 μητόρ' ὅφ' ἔξω.
 Διόσκη θάρσει. Παλλάδι' ὅσίαν ἦξας
 πόλιν, ἀλλ' ἀνέχου.
 ἡλὲ πόρι μοι σδρόνις σδρόνα πρόσαψον
 σύγγονε Φίλτατε.
 Ἰὼ γὰρ Ζεὺ γυνῷ σ' ἡμᾶς πατρώων
 μελ' ἀθρῶν, μητρὸς φόνιοι λατάραι.
 ὄρε' βάλε, πρόσπῃψον σῶμα, θανόντες
 δ' ὡς ὑδὶ τύμβῳ καταδρήνητον.
 Διόσκη φεῦ φεῦ.
 δεινὸν τόδ' ἐγχεύσω
 καὶ δεοῖσι λάνην.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ἐνὶ γὰρ λαμοί, τοῖς τ' ἔραινίδαις
 οἴκτοι θνητῶν πολυμόχθων.
 ὄρε' ὅκ' ἐλὼ σ' ὄψομαι.
 ἦλ' ἐδὲ ἔγω εἰς σὸν βλέφαρον πελάσω.
 ὄρε' τάδε λείδ' ἀμοι πρὸ σφθιγματὰ σσ.
 ἦλ' ὦ χαίρει πόλις.
 χαίρειτε δ' ὑμεῖς
 πολλὰ πολίηδες.
 ὄρε' ὦ πισυτάτη,
 εἴχεις ἥδη;
 ἦλ' εἴχω βλέφαρον τέγγουσ' ἀπαλόν.
 ὄρε' Πυλάδην, χαίρωμ' ἴδι, νυμφόν
 δέμας ἡλεκτρας.
 διό. τοῖσδε μελήσει γάμῳ· ἀλλὰ λύναι
 τάσδ' ὑποφύγων, εἴχ' ἐπ' ἀθηνῶν,
 δεινὸν γὰρ ἔχουσ' ἐλάσας ὑπὲρ τοῖς
 χειροδράκοντες, χρῶτα λελαϊναι.
 δεινῶν ὀδυῶν καρπὸν ἔχουσαι.
 νῶ δ' ὑπὲρ πόντον Σικελὸν παρδῆ
 σῶλον τε νῶν πρώρας ἐν αἴλῃς,
 οἷα δ' αἰδερείας εἴχοντε πλακὸς,
 τοῖς μὲν μυλαροῖς, ὅκ' ἐπὶ ἡγομεν.
 οἷσι δ' ὀσίου, καὶ τὸ δίκαιον,
 φίλον ἐν βιάτῳ, τότ' ὅτε χαλεπῶν
 ἐκλύοντες μόχθων, σῶζομεν.
 ὅτ' ὅτ' ἀδίκῃ μηδὲς διέλεται,

μή δ'

ΗΛΕΚΤΡΑ.

” μὴ δ’ ὑδιόρκωμ μετὰ συμπλείτω.

θεὸς ὦν θνητοῖς ἀγορεύω.

Χορ χαίρετε. χαίρειν δ’ ὅσῃς δύνάται,

καὶ ξωτυχία μὴ λινι λάλμνει,

θνητῶν δὴ δαίμονα πράσσει.

ΤΕΛΟΣ.

EVRIPIDIS ELECTRA,
nunc primum Latinitate donata.

Scena quidem huius fabulae, constituitur in finibus Argivæ terræ : Chorus autem constat ex indigenis fœminis.

PERSONAE FABULAE.

Colonus Mycenæus	Electra
Orestes	Pylades
Muta persona	Chorus
Senex	Nuncius.
Gemini, scilicet Castor & Pollux.	

PRAEFATUR COLONUS.

Terram, antiquum Argos, Ind
chi fluenta,
O Vnde quondam cum soluisset
navibus mille Martem,
In terram navigavit Troianam
Agamemnon rex :
Trucidato vero, qui imperabat Iliacæ terræ,
Priamo, captoq; Dardani nobili oppido,
Peruenit illud ipsum Argos. Celsus vero in
Templis fixit spolia plurima barbarorum.
Atq; illic quidē res prospere successit. at domi,
Occidit uxore à Clytemnestra per dolum,
E Et Thyef.

EVRIPIDIS

Et Thyestis filij Aegisthi manu.

Ac ipse quidē, antiquis sceptris Tantali amissis,

Perijt : Aegisthus autem imperat terræ,

Vxorem illius Tyndaridem filiam habens.

Quos autem in ædibus reliquit cum ad Troiam
nauigauit,

Masculumq; Oresten, fœmineum Electræ ger
men,

Illū quidē patris grādæuus suffuratur alūnus,

Oresten manu ab Aegisthi trucidandum,

Strophioq; cōmendauit Phocensium in terram
alendum.

At in domo perman sit Electra patris.

Hanc, ubi primū floridum attigit pubertatis
tempus,

Proci ambiebant Achiuæ proceres telluris.

Metuens aut ne cui filios Argiuorum pāreret

Agamemnonis uindices, continuit domi

Aegisthus, nec copulauit sponso ulli.

Postquā uero hoc fuit metu ingenti plenus,

Ne cui furtim filios generoso pāreret,

Necare ipsam statuit atrox. tamen

Mater ipsam seruauit Aegisthi ex manibus.

Namq; contra maritū causam habuit qui perijt,

Filiorum autem ueritus est ne conflaret sibi in
nidiam cæde,

His

ELECTRA.

His de causis tale quid commentus est
Aegisthus. qui quidem solum uertit, profugum
Agamemnonis filium, aurū pollicitus est quis-
quis peremerit.

Nobis insuper dat Electram habere
In uxore, progenitoribus quidem Mycenæis ab
Oriundis: non sanè ea parte redarguor.
Clari enim natalibus, at opum

Indigi sumus: unde generis splendor perit.
Quò inopi si dedisset, languidū haberet metū.
Nam si ipsam haberet autoritate pollens uir,
Sopitam resuscitaret Agamemnonis
Cædem, ultioq; maneret Aegisthum tunc.

Quam nunq̃ uir iste (conscia est mihi Venus)
Polluit cubili, uirgo autem adhuc certè est.
Pudet enim me beatorum uirorum proles
Nactum, uiolare, non dignus cum sim.

Ingemisco autem nomine, affinitate iunctum
mihi

Miserum Orestem, si unquam Argos repetēs,
Nuptias sororis inauspicatas aspiciet.

Quicumq; uero me esse ait stultum, si adeptus
Adolescentulam domum uirginem non attingam:

Mentis suæ praua regula se metiri
Modestiam sciat, seq; adeò ipsum talem esse.

E 2 O nox

EURIPIDIS

Elec. O nox atra, aureorum siderum alumna,
 In qua hoc uas, huic insidens capiti
 Ferens, fontes fluuiatiles accedo.
 Non sanè egestatè ad tantā quod redacta sum,
 Sed ut iniurias ostendamus Aegisthi dijs,
 Lamentaq; ut edam ætherem in amplum patri.
 Nam pestifera Tyn daris, mater mea,
 Extrusit me ædibus, gratiam iniens à marito.
 Cum pepererit autem alios filios Aegistho ex,
 Alienos Oresten atq; me facit à familia.

Colo. Cur ita, ô infœlix, mea laboras gratia,
 Labores ferens, prius molliter enutrita?
 Et his me iubente non desistis?

Elect. Ego te parem dijs duco amicum.
 In calamitatibus enim meis non non insultasti
 proteruè.

Magna uero mortalibus pars fortunæ aduersæ
 Medicum inuenire, sicuti ego te accepi.
 Conuenit sanè me etiā iniussam, quantū possum
 Labore releuantem, quo facilius feras
 Vnà tolerare tecum labores: abunde tibi sunt
 Quæ foris fiūt opera: domestica uero nos decet
 Disponere: ingredienti uero operario
 Ex publico: suauè est ea quæ intus sunt inueni-
 re decenter.

Colo. Quando ita uidetur tibi, eas, etenim non longe
 Fontes:

E L E C T R A.

Fontes ædibus ab istis, ego autem prima luce
Boues in arua agens, seminabo iugera.

„ Ociosus enim nemo, deos habens in ore,

„ Facultates quiret colligere absq; labore.

Or. Pylades, te nanq; in primis inter homines ego
Fidum iudico, & amicum, hospitemq; mihi:
Solutus autem Orestem hunc admiratus es ami-
corum.

Agentem quæ ago, indigna ab Aegistho per-
pessus,

Qui meum iugulauit patrem, & infestissima
Mater. perueni autem ex deæ arcanis sacris
Argium ad solum, nemine conscio,
Cædem cæsoribus patris compensaturus mei.
Nocte aut hac ad sepulchrū profectus patris,
Lachrymasq; impendi, & comæ primitias per-
solui.

Pyramq; ad mactavi sanguinem ouium cædis,
Clam tyrannis, qui imperant huic terræ.

Ad confinium autem dedita opera deueni,
Ad terminos terræ huiusce, quo me recipiam
pede

Aliam in terram, si me quis cognouerit uigilū,
Quærentem sororem (aiunt enim ipsam ma-
trimonio

Iunctam habitare, nec uirginem permanfisse)

E 3 Vt

E V R I P I D I S

Vt conueniam ipsam, & cædis sociam
Nactus, quæ intra mœnia gerantur liquidò co-
gnoscam.

Nunc igitur, dum clarum iubar èccidit,
Extra semitam istam gressum alternabimus.
Aut enim aliq̃s arator, aut aliqua ancilla mulier
In cõspectũ ueniet nostrũ, quam sciscitabimur,
An hæc colat germana loca mea.

Atqui conspicio hanc ex famulis nescio quam,
Fontanum onus raso capite
Gestantem. sedeamus, & percontemur
È serua muliere, si quod audire liceat dictum,
Qua gratia ô Pylades hanc accessimus terram.

Elect. Intendere tempus est pedis impetum :
Hem, quin intras tu quæ flotui indulges.
Ehei, hei.

Fui Agamemnonis
Filia, meq̃ peperit Clytemnestra,
Odiosa Tyndari filia.

Vocant autem me miseram
Electram ciues.

Hœu heu, ob graues labores,
Et insuauem uitam, ô pater.
Tu autem in Plutonis regia sanè
Iaces, à tua coniuge inzulatus,
Aegisthoq̃, ô Agamemnon.

Age

ELECTRA.

Age eundem excita luctum,
 Reduc lachrymis manantem uoluptatem.
 Tempus postulat ut moveas te ocyus.
 O ingredere, ingredere inquā defuncta fletu.
 Io mi mi.

Quānam in urbe, quā ue in domo o
 Miser germane seruum agis,
 Calamitosam in thalamis relinquens
 Paternis, ad ærumnas
 Mæstissimas sororem.
 Adsis. istorum laborum mihi
 Miser æ solutor, o Iupiter Iupiter,
 Patriq; cædis
 Detestandæ assertor uindexq; , Ar-
 gos appellens pedem uagum.
 Depone hoc uas meo à ca-
 pite demens, ut patri lamentationes
 Nocturnas alta uoce edam,
 Vociferationem, næniā, carmē Plutoni, o pater
 Tibi infra terram pando luctus.
 Quos assidue quotidie
 Expedio : chara quidem
 Vnguibus laniata ceruicē.
 Manumq; capiti euellentem capillos immittēs,
 Ob mortem tuam.
 Ah, ah. dilacera caput.

E 4 Qua-

E V R I P I D I S

Qualis autem aliquis olor canorus,
Flumineas apud undas,
Patrem amantissimum uocat,
Quod perijt dolosis laqueorum
Plagis: sic te infelicem
Patrem ego defleo,
Lauacris ultimis ablutum corpore
Lecto in funestissimo mortis.
Heu mihi, eheu.

Ob acerbam quidem securim ictus tui ô pater,
Obq; amarum à Troia reditus consilium.

Non cum mitris te uxor
Excepit, neq; fertis,
Sed ensibus ancipitibus dirum
Aegisthi damnum parans,
Fraudentam habuit thori sociam.

Chor. Agamemnonis ô filia ueni, E-
lectra, ad tuâ agrestem casam,
Venit aliquis, uenit lactis potor uir
Mycenæus, montes peragrans.
Nunciat autem, quod nunc triduo
Promulgant solenne sacrum
Argiui. cunctæ autem ponè heram
Virgines cum pompa incedent.

Elect. Non ad splendores, ô sodales,
Animo, neq; ad aurea

Monilia

E L E C T R A.

Monilia efferor
 Misera, neq; frequentans choros
 Arguiis cum sponsis,
 Multis flexibus implicitum pulsabo bellum,
 Lachrymis rigo,
 Lachrymæ uero mihi curæ sunt
 Miserae indies.
 Aspice meam squalidam comam,
 Et scissuras istas meorum peplorum,
 Licet quondam Agamemnonis
 Filiæ, quæ regalia sunt,
 Quæ è Troia allata: quæ mei patris
 Meminit olim capta.

Ch. O magnam deam: quin eas, & à me
 Mutuo accipe preciosa pallia quæ induas,
 Aureaq; dono accipe, accessiones uenustatis.
 Putas tuis lachrymis
 Non colens deos, superiorem te fore
 „ Hostibus? Minime gemitibus,
 „ Sed uotis deos colens,
 „ Transiges iucundam uitam, ô filia.

Ele. Nullus deorum clamorem audit
 Infelicis, non ueteres
 Patris obtruncationes.
 Ehe mihi, ob illum qui perijt,
 Obq; uiuum erronem,

E

5

Qui

E V R I P I D I S

Qui alicubi terram exteram tenet
 Miser, errore ductus ad pauperculum larem,
 Inclyto patre prognatus.
 Ipsa uero, in inopi, quæq; labore uictum quærit
 tat, domo

Habito, animo contabescens,
 Ab ædibus paternis profuga,
 Montanas inhabitans petras præruptas:
 Mater autem in cubilibus cæde maculata
 Alterius existens coniunx habitat.

Chor. Multorum malorum Græcis causa exitit
 Tuæ matris Helena soror, familiæq; tuæ.

Elect. Eheu mulieres, iam desij à lamentationibus.
 Peregrini quidam apud domum illi domestica
 Cubilia habentes, surgunt ex insidijs.
 Fuga, tu quidē per uiam, intra domū uero ego,
 Viros nebulones declinemus pede.

Orest. Mane ô misera, ne metuas meam manum.

Elect. O Phebe Apollo, supplex tibi p̄cido ne moriar

Orest. Alios potius interficerem magis infensos q̄ tu.

Elect. Abi, ne tangas, quæ te non tangere fas est.

Orest. Non est quem atrectare liceat iustius.

Elect. Et qui ense accinctus ad ædes in insidijs latitas
 meas.

Orest. Expectans audi, & mox non aliter dices.

Elect. Sto, omnino enim sum tua, potentior enim es.

Adsum

E L E C T R A.

Or. Adsum ferens tibi tui fratris sermones.

Ele. O charissime, utrum uiui an mortui?

Or. Viuit. primum enim tibi læta nunciare uolo.

Ele. Fœlicitatem precor in præmium suauissimorum
uerborum.

Or. Ex æquo do istuc uobis ambobus fruendum.

Ele. Vbi terrarum est ærumnosus, miserum exilium
ferens?

Or. Non uni sese astringens conficitur urbis legi.

Ele. Forsan inopia laborans quotidiani uictus.

Or. Habet quidem, inops tamen exulans uir.

Ele. Sermonem uero quem uenisti illius ferens?

Or. Nunquid uiuas, ubiq; uiuens calamitates feras.

Ele. Ergo uides meū primum quàm aridū sit corpus.

Or. Doloribusq; contabuiisti, adeò ut ego ingemi-
scam.

Ele. Et caput, & cincinnum abrasum nouacula.

Or. Mordet te frater, atq; cæsus fortassis pater.

Ele. Eheu. quid enim mihi hisce est charius?

Or. Papæ. quid uero de tuo fratre censes?

Ele. Absens iste, non præsens nobis charus.

Or. Ex eo tempore habitas hic ab urbe procul?

Ele. Nuptui data sum ô hospes letali connubio.

Or. Deploro fratrem tuum. Num Mycenæū aliquē?

Ele. Non ut pater me sperabat elocare olim.

Or. Dic, quo certior redditus tuo fratri referam.

In hisce

EV R I P I D I S

Elect. In hisce ab illo procul disita incolò ædibus.

Orest. Fossor quispiã, aut bubulcus, dignus tali domo?

Elect. Pauper uir generosus, ergaq; me pius.

Orest. Quæ isthæc pietas inest tuo marito?

Elect. Nunquam lectum meum ausus est attingere.

Orest. Castitatem seruans quandam diuinam, aut te fastidiens?

Elect. Progenitores contumelia afficere meos dedignabatur.

Orest. Quomodo autem connubio tali non gauisus est adeptus?

Elect. Non mei potentem, cum qui despondit me, iudicat hospes.

Orest. Teneo. Oresti ne quando det pœnas.

Elect. Istuc ipsum metuens. tum autem & modestus natura est.

Orest. Papæ.

Generosum uirum narras, beneq; tractandum.

Elect. Vbi tandem redierit domum, qui nunc abest?

Orest. Mater autem quæ te peperit ista poterat ferre?

Elect. Mulieres uiris, ô hospes, non liberis fauent.

Orest. Quamobrẽ uerò contumelia affecit isto pacto?

Elect. Parere me uult inopi, tali credens.

Orest. Quo uidelicet filios non edas ultores.

Elect. Talia cœpit consilia, ob quæ mihi utinam det pœnas.

Scit

E L E C T R A.

Or. Scit'ne te esse uirginem genitricis maritus?

Ele. Nescit, clam id habemus ipsum.

Or. At tuæ sodales istos audierunt sermones?

Ele. Quare tēge mea etiam tu dicta probè.

Or. Quid'nam Orestes ad istuc (s. dicet, uel aget)
Argos si uenerit?

Ele. Rogas istuc? turpe sanè dixisti, non'ne nunc
uigor?

Or. Reuersus autē, quī interfectores posset occide-
re patris?

Ele. Audacia utens, qua hostes usi sunt audacia in
patrem.

Or. Nunquid ipsius opera matrem sustineres neci
dare?

Ele. Illa ipsa securi, qua pater periit.

Or. Dicam'ne ei hæc, & certa quæ abs te audio?

Ele. Mori iuuat, matris sanguinem ubi iugulando fu-
dero meæ.

Or. Papæ.

Vtinam adesset Orestes cominus audiens hæc.

Ele. Atqui ô hospes, nō agnoscerem sanè aspiciens
ipsum.

Or. Tenera enim, non mirum, seiuncta es ab ipso
adolescente.

Ele. Vnus certè solus ipsum meorum agnosceret a-
micorum.

Numi

EVRIPIDIDIS

Orest. Num is quem ferunt ipsum subduxisse cædi?

Elect. Patris utiq; pædagogus grandævus senex.

Orest. Trucidatus autem tuus parens tumulum nactus est?

Elect. Nactus est sicut nactus est, pietus extra ædes.

Orest. Ah ah quid audio : sensus quippe

„ Etiam ex exteris cladibus mordet mortales.

Dic age, ut edoctus tuo germano portem

Dicta ingrata, necessaria tamen auditu.

„ Inest uero commiseratio, ignorantia quidem nusquam

„ Sapientibus uiris est. neutiquam enim impune,

„ Mentem esse sapientibus nimis sapientem.

Chor. Etiam ego idem cum hoc desiderium animæ habeo.

Longius enim ab oppido existens, quæ in urbe fiunt mala

Haud noui, nunc autem uolo etiã ego perdiscere.

Elect. Dicam, si fas est : decet autem apud amicum exponere

Fortunam aduersam meam, & mei patris.

Quoniam autem prouocas sermonem, quæso hospes

Nuncia Oresti mea & ipsius infortunia.

Primum quidem cuiusmodi in peplis pernoctẽ,

Squaloreq; quanto horream, sub tectisq;

Qualibus

ELECTRA.

Qualibus habitem, regalibus exclusa ædibus.

Ipsa quidem elaborans radijs peplos,

Aut nudum habebo corpus, & carebo.

Ipsa præterea fontes flumineos baiulans,

Carens ferijs, sacris & choris priuata.

Renuo aut cōmerciū fœminarū, existens uirgo.

Renuo porrò Castorē, cui antequā inter deos

Referretur, me despōdebāt, existentē cognatā.

At mater mea Phrygia inter spolia

Sellæ insidet, ad autem sellas Asiaticæ

Famulæ astant, quas diripiendo acquisiuit meus

pater,

Idæa pallia aureis compactæ

Fibulis. cruor autem adhuc patris per tecta

Ater computrescit. qui uero ipsum occidit,

In eosdem conscendens currus, proruit, quos

pater solebat.

Et sceptris quibus Græcorū exercitum regebat

Ex datis sanguine manibus, insolenter exultat

tenens.

Agamemnonis autem tumba dedecore affecta,

Nunquam nec libamina, neq; ramum myrti

Accepit, rogos autem non culta ullo splendo-

re & uenustate.

Vino autem madidus meæ matris maritus

Ille insignis, ut ferunt, insultat sepulchro,

Saxisq;

EVRIPIDIS

Saxisq; obruit monumentum lapideum patris,
Et istud audet dictum in nos dicere:

Vbi est filius Orestes, an non tumulto bene
Astans defendit? hæc absens petulanter iactat.
Verum ô hospes, obsecro te renuncia istæc.

Multa uero id mandant: primùm ego interpretes,
Manus, lingua, ærumnosq; mens,

Caputq; meum rasum, illiusq; parens:

Turpe etenim, cum pater deleuerit Phryges,
Ipsam uirum unicum, qui & ipse unus est, non
posse interficere,

Iuuenis existens, & ex præstantiore patre.

Chor. Atqui cerno istum, tuum dico maritum,
Postquam destitit à labore, domum accelerare.

Col. Hem, quosnam in foribus uideo hospites?

Quam nam ob causam istas ad agrestes portas
Accesserunt? num me opus habentes. Mulieri
sanè

„ Turpe est apud uiros stare iuuenes.

Elect. O charissime, in suspicionem ne uenias mihi.

Qui fuit uerò scies sermonē. Hi enim hospites
Veniunt, Orestis ad me præcones sermonum.
Sed ô hospites, date ueniam dictis.

Col. Quid aiunt? uir ne est, & intuetur lumen?

Elect. Imo est, ex sermone horum: dicunt autē non in
credibilia mihi.

Num.

E L E C T R A.

Co. Nunquid etiam patris, tuorumq; memor est malorum?

Ele. In spe hæc, imbecillis exulans uir.

Co. Venerunt autem Orestis quem commemorantes sermonem?

Ele. Exploratores misit istos meorum malorum.

Co. Igitur partim quidem spectant, partim uero tu nimirum explicas.

Ele. Nouerunt, nihil horum desit.

Co. An non dudū oportebat ipsis aperuisse portas?
Pergite in domos, pro enim commodis uerbis
Munera hospitalia adipiscemini, qualia mea abdit dōmus.

Ferte o serui has intra arma ædes,
Et nihil contradicite, à charo ipsi chari
Qui aduenistis uiro, licet enim pauper sim,
Non tamen animum maleuolum exhibebo.

Or. Per deos quæso, hic ne uir est, qui unà celat nuptias

Tuas? Oresten non dedecore afficere uolens.

Ele. Iste uocatur maritus meus miseræ.

Or. Papæ.

„ Non est absolutum quicquam ad strenuitatem.

„ Habent enim agitationem in doles mortalium.

„ Iam enim uidi uirū, strenuo ex patre ortū (ros.

„ Planè nulli⁹ precij esse, frugiq; exigui libe

F Famem.

EVRIPIDIS

- » Famemq; in uiri opulenti pectore,
 » Animumq; magnum in pauperis corpore.
 Quomodo igitur quispiam illa discernens re-
 cte iudicabit?
- Pluto ne? malo sane utetur iudice.
 Aut ijs qui nihil possident? at habet uitium
- » Paupertas, docet enim uirū sua indigētia malū.
 Sed ad arma ueniam: quis uero hastam respiciēs
 Testis esse queat, quisnam sit fortis?
 Optimum temere hæc sinere neglecta.
 Hic enim uir, neq; inter Argiuos magnus,
 Neq; rursus magnificentia ædium turgidus,
 Plebeius existens, optimus inuentus est.
 An non sapietis, qui uanis opinionibus
 Pleni erratis? & ex conuersatione homines
 Iudicabitis, & ex moribus nobiles?
 Tales enim ciuitates habitabunt bene,
 » Et domos, at carnes cassæ mente
 Statuæ fori sunt: neq; enim lancea
 Plus brachium robustum imbecilli manet.
 In natura uerò hoc scilicet situm est, & in ala-
 cri pectore.
 Quare, dignus enim & hic qui præsto est, &
 ille qui abest
 Agamemnonis filius, cuius quidem gratia huc
 uenimus,

Accipia.

ELECTRA.

Accipiamus ædium diuersoria, pergendum est

» O famili domos has intra. nam mihi pauper

» Fuerit promptus diuite potior hospes.

Probo quidem illius uiri exceptionē in domos,

Mallem tamen si frater me tuus

In beatam duxisset ipse beatus domum.

Forſan autem uenerit. Apollinis enim rata

Oracula, hominū aut diuinationē ualere ſino.

Ch. Nunc quā antehac magis ō Electra gaudio

Incaluimus corde: fortasse enim

Tardius progrediens fortuna, ſiſtet gradum eo
melius.

Ele. O miſer, ſciens domus penuriam tuæ,

Cur iſtos excepisti maiores te hoſpites?

Co. Quid, etiamſi ſunt, ut uidentur, nobiles,

An non inter humiles, et inter non, tuebuntur
tamen?

Ele. Quando nunc peccaſti, inter tenuis fortunæ
homines exiſtens,

Vade ad ſenem alumnū mei dilecti patris,

Qui ad flumen Tanaum Argiæ limites

Diuidit terræ, Spartaniq; ſoli

Greges ſequitur, urbe pulſus.

Iube autem illum ipſum, domum, ſi aduenerit,

Subire, hoſpitumq; ad epulū apparare quippiā.

Gaudebit ſanè, & ſupplicabit dijs,

F

2

Vinum

EVRIPIDIS

Vium ubi audierit filium, quem subduxit periculo olim.

Non enim paternis ex ædibus matre ab
Accipere quicquā potis est. acerba imò nuncia
remus,

Si vium Orestem misera rescisceret adhuc.

Colo. Quando uidetur tibi, hosce referam sermones
Seni. perge uero, domum quā ocyssime,
Et quæ intus sunt accura: multa quippe fœmina
Volens inuenire potest ad conuiuium fercula.
Sunt autem satis ea quæ domi etiam habeo,
Ut uno saltem die hos saturem cibo.

Talia cum animum incidunt,

„ Considero, pecuniæ quod habent magnā uim,

„ Et ut hospitibus largiari, & corpus in morbum
prolapsum

„ Sumptibus ad restituendum. ad diurnum autem
cibum

„ Parum refert: quiuis enim saturatus uir,

„ Tam diues quā pauper, tantundem aufert.

Chor. Inclitæ naues, quæ olim appulistis Troiam,
Innumeris remis,

Ducentes choros unā cum Nereidibus,

Vbi amans tibiarum exsultabat delphin,

Proris cerulea rostra haben-

tibus circumuolutus,

Dedu.

ELECTRA.

Deducens illum Thetidis filium
 Agilem saltu pedum Achillem,
 Vnâ cum Agamemnone, Troiæ
 Ad Simoentis ripas.
 Nereides autem Euboica littora relinquentes,
 Vulcani ab aureis incudibus
 Labores scutatos ferebant armorum,
 Perq; Pelium, perq; ultimos
 Ossæ sacros saltus,
 Nympharum speculas,
 Proserpinæ indagationem. ubi pater
 Eques educauit Græciæ lumen,
 Thetidis marinam prolem,
 Pernicem pedibus, geminis Atrei filijs.
 Ex Illo reduce autem audiui à quodam
 Portum capacem navium qui subierat,
 Tui, ô Thetidis fili,
 Insignis scuti in circulo,
 Huiusmodi signa,
 Terrores Phrygios, cælata esse.
 In ambitu quidem, umbonis sede
 Perseum iugulatorem eminentem mari
 Pennigeris calceamen-
 tis speciem Gorgonis tenere,
 Iouis nuncio cum Mercurio,
 Maia feroci filio.

E V R I P I D I S

In medio autem fulgebat clypeo,
 Coruscans circulus solis,
 Equis unâ cum aligeris.
 Siderumq; cœlestes cœtus,
 Vergiliæ, succulæ,
 Hæctoris oculis lubricis uagisq; insignes.
 Porrò inaurato capite erant
 Sphinges, unguibus celeberrimam prædam
 Portantes, ambiente latera
 Autem in spacio, ignem efflans currebat
 Curriculo læna, unguibus
 Pirenæum impetu aggressa pullum.
 In hasta autem lætifera, quadrijuges
 Equi uibrabantur.
 Niger autem terga asperferat puluis,
 Talium regem bellicosorum
 Occidit uirorum
 Tyndaris fidem matrimonij uiolans
 Temeraria puella.
 Vtiq; te olim cœlites
 Demittent ad manes. licet
 Adhuc etiam cruentam sub ceruicem
 Videbo sanguinem effusum ferro.

Senex. Vbi ubi adolescentula ueneranda mea, heraq;
 Agamemnonis filia, quam olim enutriui ego?
 Quàm accessum harum accliuë ædium habet,
Rugoso

E L E C T R A.

Rugoso uetulo hoc ad accedendum pede.
 Tamen ad amicos utiq; exerenda est
 Duplex spina, & reflexum genu.
 O filia, iam enim te domi conspicio,
 Adsum ferens tibi meorum pecorum
 E' grege tenerum fœtum suffuratus hunc.
 Sertaq; uasisq; uel fiscellis eximens lacticia,
 Antiquumq; thesaurum Bacchi hunc,
 Fragrantia gratum, exiguum: sed immisce
 Suauiter scyphum huic leniori uino.
 Eat qui portet quispiã hospitibus hæc in ædes,
 Ego aut pannis his meorum peplorum, oculos
 Quos lachrymis rigaui, abstergere uolo.

Ele. Cur mi senex humentes hos oculos habes?
 Nunquid mea per interuallum temporis refri-
 casti mala?

Aut Orestis miserũ exiliũ gemitu prosequeris,
 Et patrem meum, quem olim manibus gestans,
 Absque compensatione educaſti tam tua, quã
 tuorum amicorum?

Se. Absq; compensatione. nihilominus tamen hoc
 non potui ferre. (nere,

Veni enim ipſius ad ſepulchrũ diuertens ab iti.
 Et procidens fleui, deſertus.

Libaminaq; ſoluto utre quem fero hoſpitibus,
 Libaui. tumbæ uero circumdedi myrtos.

EV R I P I D I S

Rogum autem ad ipsum ouem nigri uelleris
Victimam aspexi, sanguinemq; non ita pridem
effusum.

Flauæq; cæsariei cincinnos abrasos.

Et miratus sum ô filia, quis nam hominû ausus
fuerit

Ad tumultum uenire: non enim Argiuorum sa-
nè quisquam fuit.

Sed uenit fortassis tuus frater clam,

Accedens autem admiratus est miserum sepul-
chrum patris.

Aspice autem cæsariem, applicans tuæ comæ,
Num colores eius, detonsi sint capilli scilicet
similes.

„ Soleat enim, sanguis idem quibus fuerit patris,

„ Pleraq; similia corporis natura inesse.

Elect. Non digna uiro, mi senex, sapiente dicis.

Si occulto in terram hanc, Aegisthi metu

Putas fratrem meum animosum proficisci.

Deinde comæ qui congruet cirrus?

Ille quidem palestris uiri nobilis innutritus,

Hic uero toties pexus mollis. imò impossibile est

Multis præterea inuenias capillos eiusdem co-
loris esse,

Etiam non prognatis stirpe eadem, ô senex.

Senex At tu uestigio insistens, soleæ perpende basim;

Num

E L E C T R A.

Num respondens tuo pedi, sit mea filia.

Ele. Et qui fieri possit in lapidibus strato campo
Terræ pedū dimensio? quod si uerò liceat hoc,
Duorum germanorum pes non queat esse par,
Viriq; & foeminæ, sed mas superat.

Se. Non est, si ad terram frater uenisset,
Radij qua dinoscere posses tela tui,
In qua olim ipsum surripui ne moreretur?

Ele. Nescis, Orestes cum uertit solum,
Iuenculam me etiam tum fuisse? quod si uerò
etiam texuisssem peplos,
Qui nam, tum qui erat puer, nunc eandem ha-
beret tunicam?

Nisi una accrescerent pepli cum corpore.
Sed quispiam eius sepulchrum misertus hospes
Tonsus est, cū huiusce uigiles fefellisset terræ.

Se. Ipsi uero hospites ubi sunt? uolo enim coram
Ipsos sciscitari tuo fratre de.

Ele. At hi ex ædibus progrediuntur celeri pede.

Se. Atqui nobiles quidē, hoc uero agūt degeneres.
Multi quippe existentes claris orti parentibus,
sunt ignaui.

Tamen uel salutem hospitibus his dicam.

Or. Salue mi senetio, quem tandem Electra has
Veteres uiri reliquias amici sortitur?

Ele. Hic meum patrem enutriuit, o hospes.

F 5

Quid

EVRIPIDIS

Orest. Quid ais? hic ille est qui tuum aluit germanū?

Elect. Hic est qui seruauit incolumem ipsum, si modo superat.

Orest. Eia.

Quid me intuitus est, tanq̃ argenti explorans
Nitidam impressam imaginē? num assimilat me
cuiipiam?

Elect. Forsitan Orestis te æqualem gaudet aspiciens.

Orest. Chari certe uiri. cur uerò rotat circumcirca
pedem?

Elect. Etiam ego hoc aspiciens, miror, ô hospes.

Senex. Queneranda, supplica filia Electra dijs.

Elect. Pro aliqua absente re, aut aliqua præsentē?

Senex. Ut accipias gratum thesaurum, quem ostendit
Deus.

Elect. En uoco deos, aut quid nam dicis ô senex?

Senex. Inspice nunc illum, ô proles, charissimum.

Elect. Dudum timui, ne tu nō iam sanamente sis præ-
ditus.

Senex. An non rectē sapio ego, tuum fratrem qui uideo?

Elect. Quī dixisti ô senex insperatum sermonem?

Senex. Videre inquam Orestem illum ipsum Agame-
mnonis filium.

Elect. Quod signum intuitus, qua fidem tibi habeam?

Senex. Cicatricem iuxta supercilium, qua olim in pa-
tris ædibus

Hinnu.

ELECTRA.

*Hinnulum infectans, unà tecum cruentatus est
prolapsus.*

Ele. Quid ais? cerno quidem casus indicium.

Se. Et adhuc cunctaris pcidere ante charissimos?

Ele. Imò non amplius, mi senex. notis enim

Tuis persuasus sum animo. O' qui lōgo post tem-
pore visus es,

Teneote in sperato.

Or. Et à me teneris serò tandem.

Ele. Nunquam putavi.

Or. Nec ego speravi.

Ele. Ille es tu?

Or. Socius pugnae sanè tibi solus: (retis.

Si modo extrahere detur, quem appeto, iactum

Ele. Confusa sum, aut non amplius existimandi sunt
dij esse

„ Si iniqua iustitiæ præponderant.

Ch Venisti venisti ô diu morata dies,

Fulsiſti, declarati manifeſtam

Vrbi facem. quæ diutino exilio

Paternis ab ædibus

Misera oberçans aduenit.

Deus inquam, Deus nostram aliquis promouet

Victoriam, ô amicissima.

Sustolle manus, intende sermonem, funde

Preces ad deos.

Fortuna

EV R I P I D I S

Fortuna tibi fortuna, s. aspiret,
Frater ut ingrediatur urbem.

Orest. Esto, gratas quidem voluptates salutationum
Percepi, in posterum uero easdem referemus.
At tu ô senex, opportune enim ades,
Suggere, quid designans, cæsorem ulcisci pos-
sum patris,
Matremq; consortem impij connubij.
Est ne mihi per Argos aliqua beneuolentia ami-
corum?

An penit⁹ subuersi sumus perinde ut fortunæ?
Cui conuersabor nocturnus, aut interdium?
Qua uia adoriemur hostes meos?

Senex. O fili, nullus infelicitè agenti tibi amicus,
„ Lucrum enim insperatum res est isthæc,
„ Ex æquo participem esse tam boni, quam mali.
Tu uerò, funditus totus excidisti amicis,
Neq; reliquã fecisti spem: certus, sis me audiēs.
In manu tua omnia sita sunt, & in fortuna,
Paternam domum & ciuitatem ut recuperes
tuam.

Orest. Quid ergo agendo, eam rem assequemur?

Senex. Occiso Thyestis filio, tuâq; matre.

Orest. Adsum propter istam coronam. sed quo pacto
adipiscar?

Senex. Muros quidem subiens non, etsi maximè uelis.
Præ-

ELECTRA.

Or. Præsidio muniti sunt, dextrisq; satellitum.

Se. Intelligis. metuit enim te, & nō dormit planē.

Or. Age. tu ergo deinceps consule, ô senex.

Se. Quin me audi, modo enim aliquid subiit mihi.

Or. Bonum quid utinam indices, percipiā uero ego.

Se. Aegisthum uidi, quando reptaui huc.

Or. Admisi istud dictum: quibus in locis?

Se. Agros propè, hæc equorum pascua apud.

Or. Quid agentem? uideo enim spes ex rebus deploratis.

Se. Nymphis adornabat festum, ut uisus est mihi.

Or. Educationis ne liberorum præmium, aut ante, futura sobole?

Se. Nescio: præter unum hoc, boues in epulum apparatus.

Or. Quot cum uiris? an solus seruis cum?

Se. Nullus aderat Argiuis, domestica sed manus.

Or. An ne aliquis, q me notū faciat uisum, ô senex?

Se. Famuli quidem sunt, quos ego non uidi unquā.

Or. Nobis autem forent, si superiores euaderemus, beneuoli?

Se. Ita dico: hoc enim proprium, tibi autem utile.

Or. Quomodo ergo ei propius accedam tandem?

Se. Incedens ea parte qua te boues immolans aspi-

Or. Via enim ista, ut apparet, agros habet. (ciat.

Se. Vnde uisum te epulo suo conuiuiam uocet.

Amarumq;

EVRIPIDIS

Orest. Amarumq; coepulonem, si Deus uolet.

Senex. Deinde è re nata ipse dispice.

Orest. Probè dixisti, genitrix autem ubi est?

Senex. Argis: aderit autem in potu epulum ad.

Orest. Quid uero nō unā cū adest mea mater marito?

Senex. Vituperium pauens popularium, relicta est.

Orest. Intelligo, suspectam esse se nouit ciuitati.

Senex. Ita est, odio laborat enim scelestamulier.

Orest. Quaratione autem illam, atq; hunc in eodē loco occidam?

Elect. Ego cædem sanè matris struam.

Orest. Atqui illa, fortuna disponet bene.

Elect. Subseruiat quidē duobus existētibus, hac in re.

Senex. Ita fiet, excogitabis aut quomodo matri cædem?

Elect. Dic ô senex hæc Clytemnestræ, profectus.

Puerperam me renuncia esse masculaprole.

Senex. Vtrum dudum enixam, aut recens iam?

Elect. Dic dies, in quibus se lustrat puerpera.

Senex. Et quid tandē hoc matri admouet necem? (nis.

Elect. Aderit, postq̃ audierit puerperia meæ ægrotatio

Senex. Vnde? quid uerò ipsi te curæ esse credis ô filia?

Elect. Næ etiam deflebit claritatem mei partus.

Senex. Fortassis, iterum sanè ambagibus uerborū utor.

Elect. Si uenerit utiq; patet quod actum de ea est.

Senex. Atqui ad ipsas intro ædium fores.

Elect. Imò potius deflecte parū ad Plutonis regiā hæc.

Certè

E L E C T R A.

Se. Certè moriar, hanc si uidero ego unquam.

Ele. Primùm quidem nūc huic dux uiae sis ô senex.

Se. Aegisthus ubi nunc rem diuinam facit dijs?

Ele. Deinde omnia matri quæ ex me audisti, dicito.

Se. Quo illa ex tuo ore sibi dicta esse credat?

Ele. Tibi id iam curæ sit, antè pars ad te pertinuit ce

Or. Pergerem sanè, si quis dux esset uiae. (dis.

Se. At ego dux ero haud inuitus. (meos.

Or. O Iupiter patrie, ex in fugam uertens hostes

Miserere nostri, miserabilia. n. perpeSSI sum.

Ele. Miserere uidelicet, tui qui nati sumus nepotes.

Or. Iunoq; aris quæ Mycenæis præsides,

Victoriam da nobis, si æqua postulamus.

Ele. Da scilicet patris hisce vindicem ultionem.

Or. Tuq; ô qui infraterrā præter fas habitas pater,

Et Tellus regina, palmas cui tendo meas,

Defende defende hosce charissimos liberos,

Nunc omnes uita functos ad sis auxiliares affi
mens:

Qui quidem tecū Phrygas confecerunt hasta.

Audisti, quam diræ à matre mea perpeSSus sum:

Et quotquot exosos habent nefandos scelestos.

Ele. Omnia, scio, audit hæc pater. pergere uero sum
ma occasio est.

Et te cohortor ad hæc, Aegisthum us è medio
tollas,

Quasi.

EVRIPIDIS

Quasi cum luctando prostratus casu letifero
procumbat.

Mortua sum & ego, ne tu me uiuere asseras,
Feriam caput quippe meum ancipiti gladio.

Domum uero ingressa componam quæq;

Nam si quidem allata fuerit fama læta de te,

Eiulabit tota domus. cæso autem te,

Contraria fient his. hæc tibi prædico.

Orest. Omnia noui. Elec. Adhæc uirū esse te oportet.

Vos autem mihi, ô mulieres, rite face sublata si
gnificate

Vociferationem certaminis huius. excubias ue-
ro agam ego,

Promptam lanceam manu gestans mea.

Nunquam enim ab hostibus meis superata,

Rea peragar, quod corpus meū turpitudinis læ-
be asperferim

Chor. Atala à matre profecta per Argiuos

Montes iam olim fama

Inter priscos fert rumores:

Bene compactis arundinibus

Panem, Musam dulcisonam

Inflantem, ruris præsidem,

Aurei coloris agnam uillis insignem

Reportasse. saxeisq; insistens

Præco proclamat barathris,

Ad con-

ELECTRA.

Ad concionem ad concionem Mycenæi

Ite, beatorum

Visuri tyrannorum

Spectra, terribilamenta, cœtus autem Attridarum

Honore prosequerantur domos.

Aræ autem concutiebantur auro obductæ.

Resplendebat uero per urbem

Ignis in aris accensus Argiuorum.

Tibia autem sonum edit

Iucundissimum, Musarum pedissequa.

Cantus uerò ingeminabantur suaues

De aureo agno, musicam claudentes,

Thyestis. furtiuo enim thoro

Persuasa uxore amata

Atrei, prodigium defert ad

Aedes. prodiens

Vero in agros, clamabat cornigeram

habere aurei uelleris

In ædibus gregem.

Ibi tum lucidas

Siderum immutat uias

Iupiter, & iubar solis,

Candidumq; aspectum auroræ.

Per occiduas uero plagas impellit equos

Calor, flamma cœlitus rutilante.

G

Nubes

E V R I P I D I S

Nubes autem aquosæ ad urfam,
 Aridæq; Ammoniticæ sedes
 Pereunt expertes roris, opti-
 mis imbribus à Ioue orbatæ.
 Fertur (fidem autem
 Paruam apud me obtinet)
 Vertisse se feruidam solis
 Instar auri nitentem mansionem, immutatur
 Magno cum infortunio mortalium,
 Mortalis gratia uindictæ.
 Horrendi sed mortalibus sermones,
 Lucrum autem ad dijs obsequijs s. erit.
 Quorum tu non memor maritum interficis
 Clarorum soror existens fratrum.

Eia, ohe.

Sodales, uocem audistis? an opinio uana
 Inuasit me, quasi ultimum tonitru Iouis?
 Ecce hi non sine omine spiritus surgunt.
 Hera permuta casam Electra istam.

Elect. Charissima quid rei est? quid in certamē ne de-
uenimus?

Chor. Haud scio, excepto uno hoc, letiferam uocife-
rationem audio.

Elect. Audiui etiam ego, eminus quidem, sed tamen.

Chor. Procul enim appulit aures clamor, manifestus
tamen.

Argiurus

E L E C T R A.

- Ele. Arguius ne gemitus, an amicorum meorum?
- Ch. Nescio, totus enim confunditur sonus clamoris.
- Ele. Cædem aduocas hanc mihi. quid moror?
- Ch. Cohibe, liquidò ut cognoscas fortunas tuas.
- Ele. Non licet, uictæ sumus. ubi enim nuncij sunt?
- Ch. Venient. minime regem res levis facilisq; occidisse.
- Nu. O uictoria celebres uirgines Mycænides,
Vicisse Orestem omnibus annuncio amicis,
Agamemnonis autem interfectorem iacere in campo
Aegisthum. sed dijs supplicare decet.
- Ele. Quis uerò es tu? quomodo mihi fide digna significas hæc?
- Nu. Nescis, fratris quod me uideris ministrum?
- Ele. O charissime, præ terrore sanè difficilem notitiam
Habui tui uultus. nunc uerò cognosco te iam.
Quid ais? occubuit patris mei inuisus cæsor?
- Nu. Morti traditus est. iterum tibi, quæ sanè cupis, dico.
O di, & Vindicta, quæ omnia cernis, uenisti tandem.
- Ele. Quomodo autem, & qua congruentia cædis
- G 2 Iugu-

EVRIPIDIS

Ingulat Thyestis filium, cupio audire.
 Nun. Postquam ædibus ab istis discessimus,
 Ingressi uenimus habentem biuium in uiam regia-
 giam,
 Illic erat clarus Mycenæorum rex,
 Fortè fortuna autem hortos irriguos ingressus
 erat,
 Carpens uiridis myrti capiti ferta.
 Cumq; uidisset. proclamat: Saluete ô hospites.
 qui nam estis?
 Vnde, uenitisq; ex qua terra?
 Respōdit uerò Orestes: Thessali, ad Alpheum
 Sacra facturi uenimus Olympio Ioui.
 His uero auditis, Aegisthus profert hæc:
 Nunc quidem apud nos oportet conuiuas mihi
 Epulo interesse, nam boues immolo
 Nymphis. matutini autem surgentes è lecto,
 Eodem peruenietis. quin ingrediamur ædes.
 Hæcq; simul loquebatur, & manu præhensa
 Adducebat nos: neq; denegare fas erat.
 Cumq; in ædibus essemus, profatur talia.
 Lauacra quàm celerrime hospitibus aliquis fe-
 rat,
 Ut ponè aram stent lotiones manuum propè.
 At, inquit Orestes, modò lustrati sumus
 Lauacris puris ex flumineis undis haustis.
 Quod

ELECTRA.

Quod si autem ciuibus unâ rem diuinam face-
re fas est,

Aegisthe, parati non detrectamus ô rex.

His itaq; supersederunt uerbis.

Spicula autem locantes, domini custodiam &
præsidium,

Serui, ad opus quisq; mittebant manus.

Hi quidem hostias adducebant, alij ferebant ca-
nistra,

Porrò alij pyram accendebāt, circumq; focum
Lebetes rectos collocabant. totū autem reboa-
bat tectum.

Accepta autem mola matris coniunx tuæ,

Imposuit aris, talia faciens uerba:

Nymphæ petris gaudentes, sæpius me mactare
taurum,

Et eam quæ domi est Tyndaridē uxore meam,

Præsenti rerum statu utentes, s. donetis, meos
autem hostes male s. agere.

Nominans Orestem, & te, herus autem meus

Contraria precabatur, non clara uoce promēs
uerba:

Nempe recuperare paternas ædes. è canistro
autem sumens

Aegisthus acutum cultrum sacrificum, uitulam
trifariam

G 3 Discin-

EVRIPIDIS

Discindens, super nitidum ignem posuit de-
extra.

Et mactauit super humeros uitulum, ut sustolle-
bant manibus

Ministri. dicit autem tuo hæc.

Inter alia bona iactitant Theſſalis

Esse datum hoc, quibus taurum disseat scitè,

Equosq; freno assuefacit. cape ferrū ō hospes,

Et ostende famam ueram de Theſſalis.

At ille bene compactū, uel bene tinnies Dori-
cum cultrum corripiens manibus

Deiciens ex humeris decora arma,

Pyladem quidem delegit in laboribus mini-
strum,

Seruos autem abigit: & arrepta uituli pede,

Albas nudabat carnes extendens manum.

Ocyus autem tergus excoriauit, quàm cursor.

Bis bina stadia equeſtria confecerit,

Et relaxabat ilia, uel aluum. sacra aut in manus
capiens

Aegisthus, inspiciebat. & fibra quidem non
inerat

Intestinis. aditus autem & cellulae bilis iuxta,

Aduersos portendebant insipienti casus.

Et ille quidem tetrico est uultu, herus autem ex
piscatur,

Quam

E L E C T R A.

Quam ob rem mæsto es animo? ô hospes, formi
do aliquem

Dolum externum. est autem insensibilis mor-
talium

Agamemnonis filius, hostilisq; meis ædibus.

At ille inquit exulis scilicet paues dolum,

Urbem qui regis? non est quod inquisitionem
per exta

Celebremus hoc epulo, Phthiacū, loco Dorici
Ferat quis nobis gladium, abrumpam ungulam.

Quo accepto, ferit. uiscera autem Aegisthus ac-
cipiens,

Inspectabat diducēs. eo autem prono in terrā,

Vnguibus extremis insistens frater tuus,

In uertebam percussit, dorso uero

Confregit compages. totum autem corpus sur-
sum ac deorsum

Palpitabat, querulum clamorem edebat, ægrè
moriens cæde.

Serui autem re uisa, protinus ruunt ad hastam,

Multi ad dimicandum contra nos duos. fortitu-

dinem autem propter

Steterunt ex aduerso uibrantes iacula

Pylades Orestesq;. dixit autem: Non hostis

Veni urbi huic, neq; meis ministris,

Occisorem sed patris uicissim ultus sum,

G 4

Aerum,

EVRIPIDIS

Aerūnosus Orestes. quare nolite me occidere,
 Patris ueteres famuli. illi uero, ubi sermones
 Audierunt, continebant perticas. agnitus est
 uero à

Sene in ædibus grandæuo quodam.
 Coronant autem ilico tui fratris caput,
 Læti, ouantes. ueniet autem tibi
 Caput cōmonstraturus nō Gorgonis afferens,
 Sed quem abhorres Aegisthum. sanguis autem
 sanguinis

Acerba usura uenit uenit illi extincto nunc.

Chor. Pone ad horum mea tu plantam,
 Ceu hinnulus aereum
 Saltum alleuans unà cum uenustate.
 Ob uictoriam coronæ gestamen
 Potius, præstantiusq; ex Alpheo fluētis meruit
 Frater tuus. sed accine
 Celebrans uictoriam carmen meo Choro.

Elect. O lux, ô quadrijugis equis uectum solis iubar.
 O tellus & nox, quam intuebar prius,
 Nunc uisus meus, & discrimina rerum libera,
 Postquam patris cecidit Aegisthus trucidator.
 Agite qualiacunq; ego et domus occultant meæ
 Comæ ornamenta efferam ô sodales,
 Coronaboq; fratris caput uictoris.

Chor. Tu quidem nunc monumenta impone

Capiti,

E L E C T R A.

Capiti, nostra autem
 Procedet Musis saltatio grata.
 Nunc pristini nostri
 Terræ imperitabunt grati reges
 Iure, hisce iniquis peremptis.
 Sed pergat consonus clamor lætitiæ.

Ele. O uictoria insignis, patre ex uictore
 Sate Orestes Troianæ pugnae,
 Suscipe comæ tuæ cirrorum anademata.
 Ades enim, non inutile definitum iugeri spacio
 peragens
 Certamen familiæ nostræ: sed hoste trucidato
 Aegistho, qui tuum patrem & meum perdidit.
 Tuq; ô protector, uiri pijsimi
 Disciplina, ô Pylades, coronam ex mea manu
 Cape. sustines enim & tu æquam partem
 Periculi. semper autem fœlices utinam uos ui-
 deam.

Or. Deos quidẽ existima primũ ô Electra fortunæ.
 Præcipuos duces huiusce, deinde etiam me col-
 lauda
 Deorumq; & fortunæ ministrum.
 Adsum enim non uerbis, sed reipsa interfecto
 Aegistho. ut autem certæ notitiæ etiam illa
 Accedant, ipsummet mortuum tibi fero.
 Quem siue uis, feris dilaniandum obijce.

G 5 Aut

EVRIPIDIS

Aut prædam carniuoris auibus ætheris soboti
 Suffixum, suspende ex palo. tuus est enim nūc
 Seruus, pridem dominus dictus.

Elect. Pudet quidem, uolo autem dicere nihilominus.

Orest. Quam rem, dic: nam metum extra es.

Elect. Mortuos dedecore afficere, ne mihi inuidiam
 conciliet.

Orest. Non est quisquam qui uitio uertat tibi.

Elect. Morosa nostra & procliuis ad probra ingeren-
 da ciuitas. (enim

Orest. Dic quicquid uis germana, irreconciliabilibus
 Legibus inimicia cum hoc commissi sumus uel
 confliximus.

Elect. Age, unde ordiar primum enumerare mala?
 Vbi desinam? quē in mediū ordinabo sermonē?
 Atqui mane nunquam intermittebam
 Deblatterare, quæ dicere uellem in conspectu
 tuo,

Si unquam fierem à terroribus libera
 Prioribus. nūc ergo sumus. referam autem tibi
 Illa, quæ te uiuenti uellem dixisse probra.
 Perdidisti me, & orbatam charo parente
 Etiam illam reddidisti, nulla in re læsus.
 Et duxisti turpiter matrem, uirumq; occidisti
 Ducentem exercitum Græcorum, ipse nō pro-
 fectus ad Phryges.

Ad

E L E C T R A.

Ad tantam autem uenisti rerum imperitiam, ut
speraueris.

Quod in te quidē matrē nō habiturus sis malā
Iunctam matrimonio. mei autem patris uiolabas
thoros.

- » Sciat autē quiuis, cū corrupta uxore alicuius
- » Furtiuo cōcubitu, tū coactus fuerit eā ducere:
- » Infelix est si credit, modestiam
- » Illic quidem ipsam non tenuisse, apud se uerō
seruaturam.

- » Pessime aut habitas, nescius te habitare male.
- Præscius enim fuisti nimirum, quod impia con-
traxeris connubia.

Mater autem uirum, impium se acquisiuisse.

Ambo scelerati cum sitis aufertis fortunam,

Illam tuam, tuq; uicissim illius incommodum.

Omnes autem inter Græcos audiebas hæc.

Ille uxoris est, nec in uiri potestate est fœmina.

- » Atq; istuc turpe, præfectam esse domui
- » Mulierem, nec uirum. atq; adeo illos odi
- » Filios, qui quidem maris patris

Non gerunt nomē, sed matris in ciuitate. (nia

Nobilia. n. si quis contrahit et maiora matrimo-

Viri quidem nulla: sed tamen fœminæ habetur
ratio:

Hoc uerō fefellit te plurimum inscium.

Iacta.

EVRIPIDIS

Lactabas quendam te esse opibus pollentem.

Hæ autem nullius precij, nisi breui ut conuer-
sentur tempore.

» Nam natura stabilis firmaq; est, non pecuniæ.

» Ea namq; perpetuò perdurans, tollit mala.

» At diuitiæ iniustæ, & cum pravis cōmorantes,

» Euolant è domibus, exiguo cum floruerint
tempore.

Quæ uerò in mulieres (uirginem enim non ho-
nestum

Commemorare) prætereo silentio, de industria
uero inuoluam, tegamq;

Per lasciuiam egeris, utpote regias possidens
ædes,

Formaq; compositus, aptusq;. Sed mihi cōtingat
maritus

Non uirgineo uultu præditus, sed uirili inge-
nio, moribusq;.

Nam liberi eorum, ex Marte pendent,

Sed formosi sanè ornatus in choreis tantum.

Abeas in malam rem ignare, ob quæ deprehen-
sus uix tandem

Pœnas luidisti: ad istum modum alius maleficus
existens

Ne mihi, primùm tribunal si successerit p uotis
Superiorẽ se fore æstimet in causa, priusq; ppe

Metam

E L E C T R A.

Metam accesserit, & finem attigerit flectendō
uitæ.

Ch. Patrauit immania, immanes etiam persoluit pœ
nas tibi,

„ Et huic. habet enim ipsa Dice magnum robur.

Or. Esto. deferre huius cadaver intro oportet,
Tenebris mandare ô ancillæ: ut cum accesserit
Mater, maculationem ante, nō inspiciat mortuū.

Ele. Mane. Inferamus nouum sermonem.

Or. Quid ex Mycenis, nunquid in auxilium accur
rentes cerno?

Ele. Non, sed genitricem quæ me produxit.

Or. Recte sanè casses in ipsas incidit.

Ele. Atqui rhedaq; & stola sese ostentat.

Or. Quid nam agimus? matrem num interficiemus?

Ele. Nū te miseratio cœpit matris ubi uidisti corpus?

Or. Papæ.

Qui nam occidā eam quæ me aluit & peperit?

Ele. Sicut illa patrem tuum ac meum peremit.

Or. O Phœbe, ingentem sanè in sapientiam prodidi
sti oraculo.

Ele. Quando Apollo læuus est, qui nam sapientes
erunt?

Or. Qui mihi consuluisti, matrem, quam non dece
bat, iugulare.

Ele. Obest autem quid, patrem si ulcisceris tuum?

Matricidij

EV R I P I D I S

Orest. *Matricidij reus agar, pridem purus qui eram.*

Elect. *An' ne vindicans patrem inpius eris?*

Orest. *At ego matris ob cædem solvam pœnas.*

Elect. *Cui ergo paternam relinques ultionem?*

Orest. *Nimirum hoc scelestus dixit, assimilatus deo.*

Elect. *Sacro insidens tripodi? equidem non arbitror.*

Orest. *Minime crediderim ritè uaticinio proditum esse hoc.*

Elect. *Minime degener ignauusq; factus in mollitiem incidas.*

Orest. *Nunquid eundem illi struam dolum?*

Elect. *Quo etiam maritum sustulisti, Aegisthum obtruncans.*

Orest. *Ingreddior. horrendum uero incepto ausum & propositum.*

Et dira patrauero, si dijs uisum est ita,

Esto. Amarum, idemq; dulce certamen mihi.

Chor. *Io regina fœmina terræ Argivæ,*

Filia Tyn dari,

Et strenuis fortibusq; soror Geminis,

Iouis qui lucentem ætherem inter sidera relati

Incolunt, mortalibus in maris æstu

Præmia ob datam salutem adepti.

Salve, colo te ex æquo cum beatis,

Ob diuitias, & magnam fœlicitatem.

Tuas autem fortunas curare

Occasio

E L E C T R A.

Occasio est ô regina.

Cl. *Descendite è curru ô Troades, manum autem
meam*

Prehendite, ut extra hoc uehiculū sistā pedē.

Spolijs enim deorum exornatæ sunt ædes

*Phrygijs, ego uerò hasce ex Troiana terra ab-
latas*

Exceptitias famulas pro filia quam amisi,

Exiguum munus, bonum tamen possedi domi.

Ele. *Non ego: serua enim pulsa*

Aedibus patrijs, infelix incolò tugurium,

Mater præhendam beatam tuam manum?

Cl. *Seruæ præsto sunt hæ, ne tu mihi molestā sis.*

Ele. *Cur aut captiuā utiq. me ab alienasti à familiā?*

Captis uerò ædibus capti sumus,

Perinde ut istæ patre orbæ relictæ.

Cl. *Huiusmodi quidem tuus pater consilia, (cos.*

Contra eos quos minime conueniebat inijt amī

Dicam autem: quamuis suspicio cum ceperit

Mulierem, linguæ acerbitas inest quæpiam,

*Quod quidem nos attinet, non rectè. rem au-
tem ipsam*

Edoctrā tu, si quidem meritò odisse potes,

*Odio prosequi iussum est: sin secus, quid attinet
odisse?*

Nos collocauit Tyndarus tuo patri,

Non

EV R I P I D I S

Non ut moreretur, ne illa quidem quam genuis
sem ego.

Ille autem filiam meam Achillis

Ad cubilia persuasam, abiit ædibus abducens

In extremam Aulidem. illic superatis portis

Niveas demessuit Iphigones genas.

Et si quidem urbis captiuitati mederi studens,

Aut domus commodum promouens, aliosq; in-
columes seruans liberos

Occidisset pro multis unam, ueniam danda es-
set ipsi:

Nunc autem propter Helenã furibundus erat.
idemq; nactus

Coniugem punire perfidam nesciebat.

Harum rerum gratia filiam meam necauit.

Ob hæc autem, quamuis iniuria affecta,

Non efferabar, neq; interfeci maritum.

Sed uenit, habens mihi lymphatam numine af-
flatam uirginem,

Lectoq; intulit, & sponsæ binæ

In ipsdem domibus detinebamur.

» Stultæ quidem sumus mulieres, non nego.

» Cum autem, in sito hoc animis, peccat maritus,

» Domestica fastidians connubia, imitari uult

» Mulier uirum, & alium parare amatum:

» Tum in nobis probrum inclarescit,

Autores

ELECTRA.

Autores autem horum, non audiunt uiri male.
 Si uerò ex ædibus surrept⁹ erat Menelaus clā,
 Occidere Orestem oportebat sororis maritum,
 Menelaum ut incolumē seruarem. tuus autem
 qui pater

Sustinebat hæc ? & adhuc illum quidem non
 mori

Qui occidit cōueniebat meos liberos, me uerò
 ab ipso pati ?

Interfeci, uersa sum qua quidem uia patebat
 Ad illius hostes. amicorum enim

Quis patris tui cædem communi opera aggressus
 esset mecum ?

Dic si quid cupis, & oppone liberè,
 Quod occubuerit tuus parens iniuria.

Ele. Iusta dixisti, illud autem ius turpiter habet.

„ Mulierem enim conueniebat omnia concedere
 marito,

Quæ saltem mentis cōpos. quòd si aliter putas,
 Neq; ad numerum meorum accedis uerborum.
 Memineris ò mater quos protulisti ultimos
 Sermones, concedens contra te mihi libertatē,
 audaciamq;.

Cl. Etiam nunc dico, neq; eo inficias, ò filia.

Ele. Num ubi audieris, ò mater, protinus indignis
 modis tractabis ?

H Absit.

EVRIPIDĪS

Clyt. Absit. tuæ sed quòd uolupe indam menti.

Elect. Dicam sanè. initium autem hoc mihi exordij.
Vtinam prædita fuisses, ô genitrix, meliori
mente.

Forma etenim laudem dignam habet,
Helenæq; & tua. duæ autem estis sorores,
Vtræq; uanæ, Castoreq; indignæ.

Illa enim rapta; sua sponte periit:

Tu autem uirum excellentissimum Græciæ su-
stulisti è uinis,

Causam prætendens, quasi propter filiam ma-
ritum

Occideris. non enim, ut ego, nouerunt probe.

Quæ filiæ antequam communi sententia con-
firmata esset cædes,

Cumq; recens ex domo uir discessisset,

Flauos ad speculum capillos fingebas comæ.

„ Mulier autem absente uiro quæ peregrè

„ Ad pulchritudinem se comit, tu refer in album
improbarum.

„ Nihil enim ipsam in plateis decet decoram

„ Præ se ferre faciem, nisi quid quærat mali.

Solam autem ex omnib⁹ compertum habeo, te
Græcanicis matribus,

Si res paternæ sint saluæ, lætari:

Sin minus sint, contrahere supercilia,

Age-

ELECTRA.

Agamemnonē non cupientē ex Troia redire.

Quamuis honestē uerecundiæ studere occasio
fuit tibi :

Virum quippe habuisti nihilo inferiorem Aegi-
stho coniugem;

Quem Græcia sibi elegit imperatorem.

Helena autem soror cum talia commisisset,

33 Licebat laudē tibi amplam reportare. nam mala

33 Exemplo sunt bonis, inspectionemq; præbent.

Quod si autem, ut perhibes, tuam filiam inter-
fecit pater.

Ego qua in re te offendi, meusq; frater ?

Qui sit quod marito iugulato, non patrias ædes

Nobis addixisti, sed transtulisti ad thoros

Alienos, precio nuptias emens ?

Et non uicissim exulat filia pro tua maritus,

Neq; pro me neci traditus est, duplo me

Qui occidit magis quàm sororē, uiuam. sin re-
taliabit

Cædem ius suum persequēs cædes, enecabo te
ego,

Et filius Orestes, patrem ulciscentes.

Si enim iusta illa, etiam hæc æqua.

33 Quisquis uerò diuitias, aut nobilitatem spe-
ctans,

33 Ducit improbam, fatuus est. humilia enim

H

2

Magnio

EV R I P I D I S

Magnificis præstant, modo sint pudica domi
connubia.

Chor. *Fortuna mulierum nuptias moderatur. partim
enim prospere,* (num.

„ *Partim uerò non bene cadere uideo res homi-*

Clyt. *O filia, natura in se uit, patrem tuum ut pie ames
perpetuò.*

Ita autem accidit. alij quidem sunt marium,

Rursum alij diligunt matres plus patre.

Veniam dabo tibi. etenim non usq; adeò

Delector ô filia, his quæ perpetrata sunt à me.

*Tu uerò adeò sordida et laceris induta uestibus
corpore*

Puerpera, recenti ex partu liberata?

Eheu me miseram, ob meas consultationes.

*Nam magis quàm decebat, instigavi ad iram ma-
ritum.*

Elec. *Sero suspiria ducis, quando nō habes remedia.*

Pater quidem mortuus est. illum autem extorre

*Quomodo negligis filium incertis sedibus ue-
gantem tuum?*

Clyt. *Timeo: meas autem res, non illius curo.*

Patris enim, ut ferunt, stomachatur cæde.

Elec. *Quid maritum ne tuum sæuum in nos habes?*

Clyt. *Mores tales sunt, qn et tu cōtumax natura es.*

Elect. *Doleo enim, sed de sinam indignari.*

Atqui

E L E C T R A.

- Cl.** Atqui ille non amplius erit tibi molestus.
- Ele.** Sapit egregiè, in nempe meis habitat ædibus.
- Cl.** Viden iterum tu suscitās lites nouas?
- Ele.** Sileo, timeo enim ipsum sicut timeo ego.
- Cl.** Desiste à uerbis istis: sed cur me uocabas ò filia?
- Ele.** Audisti puto meum puerperium,
Ob hoc mea causa sacra fac: non enim scio ego
Decima luna pueri ut receptus mos est.
Lacera enim nō uado, sterilis quæ fui antehac.
- Cl.** Alterius hoc munus est, quæ te liberauit partu.
- Ele.** Ipsamet obstetrix fui, et enixa sum sola infan-
tē
- Cl.** Adeò destituta uicinis domus sita est amicis?
- Ele.** Inopes nemo uult sibi conciliare amicos.
- Cl.** Quin eo, pro filia numerum ut integrum
In sacris persoluam dijs. tibi uerò cum præsti-
tero beneficium
Hoc, petam rus, ubi maritus sacris operatur
Nymphis. sed hæc uehicula uos asseclæ
Ad præsepia ducentes, reponite. Cum aut me
Putabitis sacrificio hoc defunctam esse dijs,
Adeste, oportet enim etiam marito gratificari.
- Ele.** Subi pauperem casam, observa autem
Ne tibi fuligine oppleat fumosum tecti peplos.
Sacra facies enim, qualia conuenit dijs facere.
Canistrum autē intus clausum tenetur, & acu-
minatus culter,

H 3

Qui su-

EVRIPIDIS

Qui sustulit taurum, quem prope concides
 Ictâ: sponsam habebit autem etiam in Plutonis
 regia,
 Is cui concubuisti in luce. tantam uerò ego
 Reddam gratiam tibi, tu autem mihi pœnas pa-
 tris.

Chor. Alternantes infortuniorum mu-
 tatæ spirant

Auræ per familias.

Tum quidem in balneis

Occubuit meus meus ille princeps,

Insonuit autem tectum, lapideæ

Et pinna ædium, hæc eo loquente. O

Nociua cur me mulier occidis, charam

In patriam decima se-

mente reuersum meam?

Reciproca autem hanc in fraudem illicit Dice.

Permutati thori, miseram. quæ maritum

Serò tandem reuersum domum,

Cyclopeaq; cœlestia mœnia, a-

cuto telo percussit propria manu,

Securim manibus corripiciens. calamitosus

Maritus, quòd unquam istam mise-

ram sortitus est pestem.

Montana aliqua uelut leæna lucorum

Querceta depascens, hæc peregit,

O libe-

E L E C T R A.

Cl. Oliberi, per deos quaeso, ne interficiatis matrem.

Ch. Audin fastigium ferientem clamorem?

Cl. Eheu, heu.

Ch. Defleui etiam ego à suis liberis subactam,

„ Tribuit sanè vindictam Deus suo tempore.

Dira quidem passa es, enormia quoque designasti.

Misera in thori socium.

Sed hi, matris recens extinctæ cruore

Fœdati, proripiunt se è domo.

Trophæa indicia sunt miserarum allocutionum.

Non est ulla domus calamitosior,

Quàm Tantalæ, neq; extitit unquam, nepotum.

Or. Io tellus & Iupiter omnia intuens gesta mortalium,

Aspicite hæc facinoræ cruenta detestanda.

Duo cadauera humi prostrata ictu,

Manu à meâ, persolutio meâ cladis.

Ele. Lachrymæ uberes ô germanæ, autor verò ego

Per ignem transcurri misera ego matri huic
quæ me peperit filiam.

Io fortunæ tuæ, fortunæ inquam ô mater genitrix,
intoleranda ô misera,

Et plus etiam perpeffa tuis

Liberis ab.

H 4

Patris

EVRIPIDIS

Patris autem lui-
sti cædem optimo iure.

Orest. Io Phœbe laudibus uexisti uindictam,
Ineffabiles, manifestos tamen confeci-
sti dolores, funestos autē præbuisi lectos ex
terra Græcanica.

Quam uerò aliam accedam urbē? quis hospes,
Quis pius meum caput aspicere dignabitur?
Matrem qui occidi?

Elect. Io ah ah, quò autem ego?

Quem in locum?
Quas nuptias ibo? quis maritus me recipiet
Coniugalia in cubiliis?

Orest. Iterum denuò sensus tuus
Immutatus est ad auram.
Sentis enim sanctè nunc, tum non sentiens.
Dira uerò designasti, chara,
In fratrem non uolentem.
Cernis ne ut illa misera suos peplos
Deiecerit, monstrauerit mammam inter cædes:
Hei mihi eheu, ad humum
Sternens materna membra, comam uero ego.

Elect. Bene scio, dolor te inuasit,
Lamentabilem audiendo luctum
Matris, quæ te peperit.

Orest. Vocem autem emisit hanc, ad mentum meum

Ten-

E L E C T R A.

Tendens manus:

Fili mi, supplex oro.

Maxillisq; ex meis

Pendebat, ita ut manibus meis excideret tellū.

Ch. *Misera, quomodo ausa es cædem*

Oculis aspicere tuis

Matris animam exhalantis?

Or. *Ego quidem iniiciens pallia oculis*

Meis, ense adortus sum

Matris in ceruices adigens.

Ele. *Ego autem adhortata sum te,*

Gladiumq; attigi simul.

Ch. *Indignissimum interitum admisisti.*

Prende, tege membra matris,

Peplis adapsa cædes.

Trucidatores peperisti utiq; tibi ipsi.

Ele. *En siue estis amicæ, siue non amicæ,*

Pallijs sanè undiq; tegimus,

Terminus ut sit malorum ingentium domui.

Ch. *At illi domus super culmina*

Apparent nescio qui dæmones, aut ex dijs

Cœlitibus, non enim mortalium

Certè hæc semita est. Cur tandem in manifestū

Conspectum prodeunt mortalibus?

Ge. *Agamemnonis proles, audi. Gemini autem te*

Vocant, matris fratres, Iouis filij,

H 5

Castor,

E. V R I P I D I S

Castor, fraterq; Pollux iste.

Graue uerò à naue modo ponti æstum.

Sedantes appulimus Argos, ut inspiciamus

Cædem sororis huiusce, matris uerò tuæ.

Iusta quidem hæc pertulit. tu uerò non agis,

Phœbus sed Apollo. at (rex enim est meus)

Taceo. sapiens uerò cum sit, non oracula prodi-
dit tibi sapientia.

Probare tamen necesse est istæc. deinceps au-
tem oportet

Agere quæ Parca, Iupiterq; decreuit de te.

Pyladi quidem Electrâ da uxorem domum,

Tu uerò Argos relinque: non. n. licet tibi urbē

Istam ingredi, matrem qui necasti tuam.

Sæuæ autem Parcæ impudentes deæ,

Instar turbinis agitabunt furiosum errantem.

Cum ueneris autem Athenas, ad Palladis augu-
stam imaginem,

Amplectere. arcebit enim ipsas exterritas,

Horrendis serpentibus quo minus te attingant,

Horrificum supertendens tuo capiti orbem.

Est autē Martis quidam collis, ubi primum dij

Sedebant in suffragijs ferendis de capite,

Halirrhothium quando occidit crudelis Mars,

Per iram ob filiæ illegitima sponsalia,

Ponti regis filium, ubi religiosissimum

Suffra-

ELECTRA.

Suffragiū, sanctūq; est, ab ipso deo constitutū,
 Eo etiam te conuenit confugere ob cædem.
 Pares autem te seruabunt ne moriaris iudicio
 Calculi lati: Apollo enim causam (dem.
 In se transferet, q; matris oraculo prædixit cæ-
 -Etiam reliquis hæc lex feretur,
 Ut uincat æqualibus calculis reus semper.
 Vehemētes quidem deæ sunt, dolore tamē per-
 cussæ

Rupem apud ipsam hiatum subibunt terræ.
 Venerādum mortalibus religiosum oraculum.
 Te aut Arcadū oportet urbē ad Alphæi fluentia
 Habitare, Lycæi iuxta delubrum.

Tuo uerò nomine ciuitas nuncupabitur.
 Tibi quidem hæc dixi. Aegisthi autem cadauer
 Argi ciues terra obruent sepulchro.
 Matrem autem tuam, modo mari emenso redux
 Menelaus, ex quo Troianam cæpit terram,
 Helenaq; sepelient. Protei enim ex ædibus
 Aduenit, relicta Aegypto: neque peruenit ad
 Phrygēs.

Iupiter aut ut cōtētio fieret, et cædes mortaliū,
 Effigiem umbratilē Helenæ ablegauit in Illiū.
 Pylades itaq; puellaq; eademq; uxore potitus,
 Ad Achaicam terram domum profisciscatur,
 Ac illum nomine tantum tuum socerū adducat
 Phocen-

EV R I P I D I S

Phocensium in terrā , ac det diuitiarū pondus.

Tu autem Isthmiacæ terræ cervicem, id est, editiora loca conscendens pede,

Perge ad domum Cecropiæ beatam.

Ex fato iniunctam enim sortem cum exantlauris cædis,

Bene feliciterq; ages, hisce defunctus malis.

Chor. O filij Iouis, fas ne est ad colloquia
Vestra nobis appropinquare ?

Diosc. Fas est. at non abominandis propter has cædes.

Orest. Et mihi sermonem conceditis ô Tyndaridæ ?

Diosc. Etiam tibi. Phœbo hanc imputabo
Rem cruentam.

Chor. Qui cum sitis dij, huiusce autem fratres,
Huius inquam corruptæ
Non propulsastis fata hæc ab ædibus ?

Diosc. Fatalis necessitatis ducebat decretum,
Phœbiq; temeraria linguæ dicta.

Elect. Quid autem me Apollo ? quæ oracula
Autorem necis prodiderunt maternæ fore ?

Diosc. Communes res gestæ, communia quoq; fata:
Eadem autem ambos
Noxa parentibus orbos fecit.

Orest. O soror mea, longo post tempore te uisam,
Tuis protinus officijs amoris prius,
Et te deferam, a te desertus.

Maritus

E L E C T R A.

Di. Maritus est ipse, & domus, non illa (quit
Miserabilia perpeſſa eſt, præterquam quod lin-
Vrbem Argiuorum.

Or. Qui nam aliſj gemitus grauiores,
Quàm ſoli natalis fines relinquere?
At ego ædibus emigro paternis,
Et apud externa iudicia, ob cædem
Matris, cauſam dicam.

Di. Bono ſis animo. Palladis ad ſacram peruenies
Vrbem, quare patienter fer.

Ele. Circumquaq; mihi pectoribus pectus adplica
Germane chariſſime.
Nam ſeiungunt nos paternis
Aedibus, matris diræ execrationes.

Or. Age, amplectere corpus, defuncti
Autem uelut ad tumulum lugeas.

Di. Heu heu.
Graue & moleſtum hoc effatus es
Etiam dijs auditu.
Inſunt enim & mihi, & cœlitibus
Commiferationes mortalium ærumnoſorum.

Or. Non amplius te uiſurus ſum.

Ele. Neq; ego ad tuas palpebras cominus accedam.

Or. Hæc ultima mihi colloquia tecum.

Ele. O uale ciuitas.
Valete quoq; uos

Pluri.

EVRIPI. ELECTRA.

Plurimùm mulieres ciues.

Orest. *O fidiſſima*
Abis iam ?

Elect. *Abeo, palpebras rigans teneras.*

Orest. *Pylades, ualeas ac eas, deſponſum habeas*
Corpus Electræ.

Dioſc. *Hiſce curæ erūt nuptiæ. ſed canes, id eſt furias*
Has deuittans, proſciſcere Athenas.
Sæuo enim gradu ruunt in te
Manibus ſerpentinis tetræ, colore luridæ:
Ex immanibus doloribus cōmodum capientes.
Nos autem ad pontum Siculum celeriter
Seruaturi nauium proras reſonantes, ſ. flucti-
bus allifis,

Per ætheream autem meantes plagam,
Sceleſtis quidem non opitulabimur :

Quibus autem ſanctum & iuſtum
Cordī eſt in uita, hos grauius
Liberatos laboribus. ſeruabimus.

„ *Proinde iniuſte agere nulli libeat,*

„ *Neq; periuris cum unā nauiget :*
Deus qui ſum mortalibus edico.

Chor. *Valete: ualere quiſquis poteſt,*

„ *Et infortunio nullo laborat,*

„ *Mortalium bene beateq; uiuit.*

F I N I S.

